

DIARI DE SESSIONS DEL
PLE
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 111/Fascicle 3

Presidència
del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada els dies 26, 27 i 28 de setembre del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Debat sobre l'orientació política general del Govern de les Illes Balears.

Fascicle 1

EL SR. PRESIDENT:

Començam la sessió parlamentària i en primer lloc intervindrà el Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, i per això té la paraula el Sr. Miquel Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Siguin també les meves primeres paraules destinades en homenatge i record a un home entranyanable, a un gran polític, el company Xisco Quetglas.

Sr. President de la comunitat autònoma, senyores i senyors diputats. Sr. Matas, ahir vostè ens va pintar una realitat de color de rosa, tot va bé i si qualque cosa no hi va és culpa del pacte de progrés o de Madrid. Permetin que jo intenti exposar una realitat diferent, per a mi, per al grup que represent, Esquerra Unida i Els Verds, aquesta ha estat una legislatura perduda, una legislatura perduda perquè no hem valorat correctament els problemes del nostre model de desenvolupament i en lloc per posar les bases per corregir-los, els han agreujat. Per a nosaltres aquest ha estat un quadrienni negre, seria absurd negar que vivim una bona situació econòmica, hem tengut una bona temporada turística, han vengut més turistes que altres anys, encara que concentrats en mesos punta, hi ha un baix nivell d'atur, hi ha sense cap dubte una situació econòmica de bonança, però seria igualment nefast pensar que vivim en el millor dels mons.

Cal tenir en compte algunes dades significatives. Segons el Centre de Recerca Econòmica tenim el creixement menor de totes les comunitats autònomes. L'endeutament de les famílies és el major de l'Estat, precisament un moment en el qual pugem les hipoteques i els preus de l'habitatge són més cars, com vostè es va referir ahir. Cada cop es necessiten més turistes per mantenir el mateix nivell de guanys, la restauració i l'oferta complementària ha patit les conseqüències d'un turisme de baix nivell adquisitiu, basta recordar l'entrevista del president de restauració de la Caeb, dic bé, de la Caeb, fa unes setmanes al *Diario de Mallorca*, i en aquests anys no hem tengut, no hem patit un 11-S, que va suposar la reducció del turisme mundial i sí una gran inestabilitat a la Mediterrània oriental que ha afavorit l'arribada de turistes.

Però la cosa no seria tan preocupant si només parléssim de la nostra economia a curt termini, el problema és que el nostre model econòmic és insostenible, no pot créixer indefinidament i mostra símptomes d'esgotament o com a mínim està en un estat avançat de maduració. S'han seguit posant de manifest les importants contradiccions del sistema de creixement de les nostres illes. Els desequilibris de la nostra estructura productiva, la construcció, ens agradi o no, agradi més o agradi manco, continua sent el motor de la nostra economia, en deu anys ha passat de tenir 30.000 treballadors a tenir-ne 73.000; segons l'informe darrer del SOIB sobre evolució del mercat laboral el sector ha crescut el darrer any un 14,9 %. La indústria perd cada dia més pes dins la nostra economia, l'agricultura i la ramaderia són testimonials. Tenim una planta hotelera necessitada de profundes reformes, el fort increment del turisme residencial per sobre de l'hotelier és un problema seriós a llarg termini, l'increment del tot inclòs continua

afectant la nostra oferta complementària i continua sent un problema per a ara i per al futur. Senyores i senyors diputats, si tot va tan bé com vostès diuen, caldria demanar-se per què venen els hotels les grans cadenes i aposten per altres indrets.

El fet és que la nostra comunitat és la comunitat amb més fracàs escolar, el 30% no supera l'ESO, 1 de cada 4 joves passa a la universitat, com va mencionar ahir al seu discurs, un 25% enfront el 45% de la mitjana estatal, tenim un nivell baix de qualificació professional, tenim un consum insostenible de territori. En definitiva, tenim un model econòmic insostenible i amb fortes debilitats estructurals, un model que no ens serveix per a sempre, un model que demana a crits canvis estructurals i així ho veuen economistes, centres d'investigació i estudi, el darrer seminari recent que va organitzar el Centre de Recerca Econòmica, pensadors, empresaris, sindicalistes, sembla que els únics que no ho veuen són vostès, senyores i senyors del Govern.

El Govern es mou amb la premissa de si hi ha dos duros a guanyar els pròxims anys ja va bé, els que vinguin darrera ja s'ho faran. Vostès han tudat quatre anys, si realment apostessin per introduir mesures correctores al model econòmic haguessin apostat seriosament per la investigació més el desenvolupament, i no continuarien sent la darrera comunitat autònoma en aquest tema com va quedar palès a la darrera interpellació que es va fer a aquest plenari. Haguessin situat l'educació com una prioritat, haguessin situat la lluita contra el fracàs escolar com l'element essencial de la seva política, haguessin millorat substancialment la formació professional sortint de la burocràcia normal on està per caminar decididament cap a la integració dels subsistemes, apostar decididament per l'institut de les qualificacions, haguessin apostat per un turisme de qualitat, haguessin pres mesures decidides per combatre el tot inclòs, com vostè, Sr. Matas, va anunciar a Londres va dos anys precisament, però quan va tornar algú li degué estirar les orelles i no varen fer res, bé, varen fer allò que ja recomanava Napoleó fa molts d'anys, quan no es vol resoldre un problema es crea una comissió, varen crear -vostès són especialistes a crear comissions de savis- varen crear una comissió de savis.

Per cert, varen posar en marxa també una ponència parlamentària que s'ha reunit una vegada, el dia que es va constituir, i haguessin pres mesures serioses per intentar pal·liar l'avanç excessiu del turisme residencial. No entraré en la guerra de xifres, que han sortit aquests dies perquè no tenc dades per dir qui té raó, però és igual, encara que siguin les xifres que dóna la conselleria, és, sense cap dubte, preocupant i desmesurat.

Sincerament, vostès creuen que el Pla d'autopistes i autopistes que han posat en marxa, que converteix a Mallorca i a Eivissa en àrees metropolitanes és una bona forma de frenar el turisme residencial? Però no han fet res d'això, no solament no han posat les bases per a un canvi de model, sinó que hi han aprofundit.

Com feren amb el Pla Mirall, inverteixen amb doblers públics en grans infraestructures i lògicament qualsevol injecció extraordinària de recursos públics té un efecte multiplicador en el conjunt de l'activitat econòmica, però

aquesta injecció no la destinen a pal·liar, per exemple, els problemes del sector turístic, ni molt manco a superar els greus dèficits socials de la nostra comunitat. Una injecció que per cert ha suposat endeutar la nostra administració per les properes set legislatures, set legislatures, segons el Banc d'Espanya el 6% del producte interior brut, i representa un augment el darrer any del 7,77%. En resum, un endeutament de 1.390 milions.

Vostès dediquen aquest doblers de l'endeutament a infraestructures viàries, a construir autovies i autopistes. Saben perfectament que el vigent Pla de carreteres combinat amb els plans territorials de Mallorca i d'Eivissa comporta convertir cada illa en una macrourbanització, una zona metropolitana, pobles a 30 o 40 quilòmetres de Palma esdevenen pobles dormitori, les autopistes impulsen la continuació del boom de la construcció. I això suposa un consum del territori insuportable i insostenible i, a més, hipotecar les arques de la comunitat per anys, un bon negoci per a un grapat d'especuladors i un mal negoci per a la majoria de la població. En definitiva, pa per a avui i fam per a demà, com li va dir, Sr. Matas, una vegada el Sr. Sampol, aquest model no crea riquesa, crea rics.

Ara s'entén per què no els interessa un nou pacte per a l'ocupació, la concertació social, l'abc de qualsevol política laboral europea -a la darrera cimera de Luxemburg de l'1 i 2 de juny encara es va tornar a fer més palesa aquesta qüestió- és imprescindible per afrontar canvis estructurals que afectin no sols l'economia i el model territorial sinó també el mercat de treball, però fent la política que vostès han fet d'infraestructures, com menys pactes millor, res de concertació ni diàleg social i així les grans línies les decideixen tranquil·lament les grans patronals d'hostaleria i construcció.

Se'n recorda, Sr. Matas, d'allò que deia vostè en el seu discurs d'investidura sobre el pacte per a l'ocupació? El que va defensar en el primer i segon debat de política general en aquesta mateixa tribuna sobre el pacte per a l'ocupació? El que va votar aquesta cambra l'abril de 2004, una moció presentada per Esquerra Unida i Els Verds, que plantejava la necessitat d'un pacte per a l'ocupació?, fins i tot me'n record que la moció plantejava la necessitat d'un pacte per a l'ocupació i vostès em varen corregir i varen posar "per continuar treballant per un pacte per a l'ocupació", es veu que continuen treballant encara vostès per un pacte per a l'ocupació.

I, de la Mesa de Turisme què? Fa un any que va parlar vostè d'un pacte, Sr. Matas, ja és ben hora que entengui que una cosa és concertació i una altra és diàleg, que una cosa és assegurar a una taula i parlar i una altra és signar acords i compromisos de futur, hi ha molta diferència, l'únic que han signat vostès ha estat un pla d'ocupació, que és el pla de feina de la conselleria, que, a més, no ha estat signat per tots els sindicats, res de diàleg social, aquesta és la seva política. I no és que el nostre mercat laboral no estigui necessitat de millores, el problema del nostre mercat laboral no és la quantitat, és la qualitat.

Senyores i senyors diputats, Sr. Matas, fins quan pretén tenir-nos enredats plantejant que el problema del nostre mercat laboral és l'atur? El problema del nostre mercat laboral no és l'atur, ni ara, ni fa quatre anys, ni fa 10, ni fa 15, ni fa 20, el

problema del nostre mercat laboral és la manca de qualificació, és la precarietat dels contractes, aquest és el problema del nostre mercat laboral i si es vol enfrontar al tema de fons, aquest és el tema que cal afrontar, no posar cortines de fum situant problemes que no existeixen, per després dir que els han resolt perquè han pujat un punt per amunt o un punt per avall, un índex d'ocupació que està més o menys lineal des de fa dues dècades. Al 2005 els contractes eventual en aquesta comunitat suposaren un 55,12% del total i continuen creixent, el 43,43% d'una durada de 3 mesos o menys, de 3 mesos o menys, el 28,18% d'entre 3 mesos i 12 i solament el 0,07% entre 12 i 18 mesos. I aquesta precarietat no es resol mai perquè el mateix model econòmic genera precarietat, vivim en un estat de normalització de la precarietat, considerant tots ja que aquesta és una situació normal de la nostra realitat laboral. Aquest és un dels greus costos socials d'aquest model.

I què hem de dir de la sinistralitat laboral? El 2005 es va incrementar en un 10,35% en relació amb l'any anterior, varem patir 15 morts. Segons el Ministeri de Treball entre juliol de 2005 i juliol d'enguany ha pujat un 8,3%, en els 5 primers mesos d'aquest any s'ha tornat a incrementar, amb el que duim d'any ja duim 9 morts en sinistralitat laboral, don les xifres del Ministeri perquè la Conselleria de Treball no n'ha publicades des de l'any 2005.

Ja el vaig avisar, Sr. Matas, al discurs d'investidura, li vaig dir si vostè pensava afrontar una legislatura on l'obra pública fos un element fonamental, element amb el qual jo discrepava, però si vostè pensava fer això, s'havia de prendre molt seriosament la lluita contra la sinistralitat laboral, s'ho havia de prendre molt seriosament perquè sinó podia passar el que realment ha passat, però enlloc de fer això vostès varen fer tot el contrari, varen desmuntar l'Institut de Salut Laboral de les Illes Balears i totes les mesures que havíem posat en marxa la passada legislatura i que curiosament havien donat resultat perquè havíem aconseguit baixar la sinistralitat laboral han estat eliminades, ni tan sols aprofiten el que és bo quan és positiu.

I què hem de dir de l'economia social? Torna a ser la maria per a aquest govern. Desenvolupament de llei de cooperatives, des de fa tres anys, res de res. Disminució de la despesa any rere any, i un pla director que continua esperant, que continua esperant a pesar que es va votar per unanimitat en aquest plenari l'abril de 2004. Ja sé, Sr. Matas, perquè tenc informació i acostum a anar pel món informat i tenir relacions socials que dilluns mateix es va reunir una representació de l'economia social amb el conseller i varen parlar d'incrementar via esmenes el pressupost d'enguany i varen parlar de posar, de començar a pactar un pla director d'economia social, però, Sr. Matas, quin balanç hagués pogut presentar vostè a aquest tribuna si hagués vengut a dir-nos que ha esperat a 7 o 8 mesos d'acabar la legislatura, per començar el primer quilòmetre d'autopista? Idò, vostè ve quan falten 7 o 8 mesos a dir-nos que ara començam a caminar per posar en marxa un pla director de l'economia social.

I la Conselleria de Treball, que sembla que no té molta feina encarrega encara a una empresa privada el seguiment econòmic i tècnic pedagògic de les subvencions, no acab d'entendre com es pot donar a una empresa privada el control

de les subvencions públiques i menys per 1.200.000 euros. Es veu que, a més, deu ser una empresa extraordinària i polivalent perquè també serveix per dur la centraleta de la conselleria.

Sr. Matas, va fer bé cessant el seu primer conseller de Treball, que no va fer res, però em tem que l'actual no li ha sortit millor. No hi ha política social del Govern, hi ha línies d'actuació de baixa intensitat que suposen en tots els casos continuïtat de programes d'altres governs. Ens hem endeutat com mai, però les residències per a la tercera edat i per als sectors discapacitats es fan privades, per cert, saben vostès que la Llei d'acció social vigent que varen aprovar vostès prohibeix concertar residències amb empreses privades i que ha de ser amb entitats sense ànim de lucre? Ni tan sols per acomodar això han canviat la llei i han modernitzat una llei que està necessitada de ser modernitzada.

Els ajuntaments regalen el sòl a una empresa, generalment a una multinacional i després se li garanteix el 60% de les places dels seus clients per 50 anys, així jo també vull ser empresari quan sigui gran.

Per cert, on és el Pla d'escoletes que va prometre la seva consellera de Presidència?

L'habitatge continua sent un greu problema per a una bona part de la població i davant això posen en marxa la hipoteca jove que beneficia un segment de la joventut, no precisament el més necessitat, i deixen de complir un altre cop els compromisos del Pla d'habitatge estatal com feien a la legislatura d'abans del pacte. Abandonen les polítiques de rehabilitació d'habitatges desocupats i culpen del problema de l'habitatge a la manca de sòl.

L'any 2006 ha estat un any negre per a les ONG que es dediquen a cooperació internacional. La convocatòria de juny de la Direcció General de Subvenció de Projectes de Cooperació, la principal convocatòria a la qual poden acollir-se les ONG de Balears que treballen al món de la cooperació internacional, retalla 2 milions d'euros en relació amb l'any passat. Com es menja això?, on és el truc? Idò, senzillament, es tracta d'una convocatòria per als anys 2006 i 2007 i en els pressupostos del 2006 se li atribueixen 1.700.000 euros i als del 2007 els 2 milions restants. En definitiva, 3.700.000 euros que és el mateix que es va aplicar l'any passat. Sr. Matas, li asseguro que el meu grup seguirà molt vigilant la pista d'aquest doblers, seria molt desagradable que es gastassin els doblers del 0,7 i de la cooperació internacional, i que els desviassin cap a altres indrets.

La immigració és un altre dels greus problemes d'aquesta comunitat, bé, i del tot el món desenvolupat, sense cap dubte. Sr. Matas, no basta crear una conselleria nova per parèixer que es pren seriosament el tema, sobretot si aquesta conselleria allò que fa fonamentalment és gastar-se els doblers que vénen del Ministeri de Madrid, no basta fer electoralisme amb les cases regionals, allò que cal és molta despesa pública.

En sanitat i per continuar amb la mateixa línia de suport a la iniciativa privada es multipliquen els convenis amb la privada. El decret del Govern que regula el temps màxim d'espera per a intervencions quirúrgiques exclou algunes

patologies importants i desvia les llistes d'espera cap a la privada, un negoci excel·lent. Varen abandonar vostès el projecte del nou Son Dureta, que havia fet el pacte de progrés, d'acord amb el govern que presidia el Sr. Aznar, per cert, i l'han abandonat per Son Espases, que ha suposat un increment de la despesa impressionant de 131 milions a 268 milions, retardar el projecte 4 o 5 anys, destrossar el paratge de La Real. I tot això per què? Costa creure que sigui tan sols per fer el contrari d'allò que volia el pacte, senzillament és un *pelotazo* urbanístic de primer ordre, un gran negoci per a les constructores, un gran negoci per a la privada tot el temps que no hi haurà un nou Son Dureta.

En definitiva, quatre anys perduts, en segons quines coses tanta pressa, Sr. Matas, i en altres tan poca. Així es valoren les prioritats del seu programa i de la seva actuació.

Per parlar d'educació cal partir de la nostra realitat, la població de les Illes Balears té un dels nivells de formació més baix de tot l'Estat espanyol i tenim les taxes més elevades de fracàs escolar, un 30% del total de l'alumnat dels centres educatius de les Illes no superen l'ESO, en una situació tan greu que només la trobam pitjor a les ciutats autònomes de Ceuta i Melilla. Sols un de cada quatre joves cursa estudis universitaris, el 24,95%, molt lluny de les recomanacions de la Unió Europea, un 50%, i de la mitjana nacional, un 45,60%. L'augment de l'alumnat en els centres educatius de les Illes és d'un 3% anual, mentre a les altres comunitats autònomes minva el nombre d'estudiants, les Illes Balears tenim el percentatge més elevat de l'Estat amb alumnat estranger amb un 7,8%, escolaritzats en els centres públics, i un 3,7% en els centres d'educació privada concertada.

Davant aquest greu problema del fracàs escolar, què s'ha fet fins ara? Quins plans d'actuació extraordinaris s'han posat en marxa? Per què no s'ha promogut un gran pacte social per a aquest tema? Un altre cop, Sr. Matas, veiem la seva predisposició al diàleg social. La seva gran actuació ha estat un congrés l'octubre del 2005, del qual encara no sabem què ha costat i quines conclusions se n'han tret. I això sí, prioritzen la privada concertada, promouen que agafi nous nivells no obligatoris, fan un decret de 50 milions d'ajudes per a obres, o faciliten la implantació d'un col·legi de l'Opus que separa els nins i les nines com en els millors temps del franquisme. I posen en marxa el Decret de trilingüisme, que no té res a veure amb què tots els nins de la nostra comunitat sàpiguen català, castellà i anglès, sinó que està mal fet i fora de temps.

La seva política envers la llengua catalana ha estat nefasta, digui el que digui vostè, fa una estona, avui matí parlava amb el Sr. Nadal i pareixia que no havia romput un plat mai, varen començar utilitzant la confrontació lingüística com argument electoral, durant el primer any de legislatura varen fer bandera del bilingüisme, sempre el castellà per damunt del català, varen dur la confrontació als pares i a les mares amb el decret del 2004, desautoritzaren i anul·laren la Junta Avaluadora de Català provocant una forta confrontació, varen permetre que el català fos maltractat a IB3, en definitiva no compleixen la Llei de normalització lingüística, que això sí que va ser un vertader exemple de consens.

IB3 és un altre dels desenganys de la seva gestió, una gestió dolenta des del punt de vista econòmic, un brutal endeutament, es va parlar de 30 milions, després se'n varen pressupostar 45 i acabarà en 90, res d'ingressos en publicitat, molts pocs, en definitiva, tota una sèrie d'aspectes que nosaltres considerem criticables i que en tot cas dir que -se m'ha encès el llum- a la rèplica li podré ampliar.

En polítiques mediambientals i territorials aquesta legislatura serà la legislatura del ciment i de l'asfalt, del major consum del territori de la nostra història.

I per entrar en el darrer capítol, la transparència i la legalitat democràtica no gaudeix de bona salut al nostre país. Tindrà a veure amb el nostre model econòmic, amb el guany fàcil, amb el pes d'una ideologia conservadora que considera beneït a qui pot enriquir-se encara que sigui il·legalment i no ho fa? El fet és que les distintes èpoques de governs conservadors estan plens de casos de corrupció, les diferents etapes del PP es defineixen pels seus escàndols, etapa Cañellas: Zeus i Torcal, cas Simarro, cas Vidal, cas Calvià, túnel de Sóller; primera etapa Matas: Mapau i Bitel; després d'un breu parèntesi de quatre anys de pacte de progrés tornen els escàndols per totes parts, el ministre de Justícia l'altre dia feia unes declaracions sobre les altres Marbella fent referència a les Illes, i el Sr. Matas i el Sr. Huguet surten amb declaracions airades, senyores i senyors diputats, qui té la cua de palla prest se li encén.

Però els agradi o no, aquesta legislatura es recordarà per la gran floració de mangarrufes lligades al ciment i a l'asfalt, fins i tot podem dir que la geografia dels escàndols urbanístics coincideix amb la geografia dels governs populars, a Menorca solament n'hi ha un, curiosament a Ciutadella; a Eivissa, l'illa amb major hegemonia política del PP, és la terra de les autopistes fetes amb groller menyspreu de la legalitat en els procediments d'expropiació, i amb no menys groller benefici per als interessos d'un històric dirigent de la dreta pitüsa que per garantir aquests interessos col·loca la seva filla com a consellera de Carreteres.

(Petit aldarull a la sala)

Jo sent molt que no els agradi, però jo he de venir a exposar les meves idees aquí, vostès exposaran les seves.

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Eivissa també té una densitat de batlles i regidors imputats per llicències i obres il·legals que no deu tenir parangó a altres indrets de l'Estat: el batlle de Santa Eulàlia, regidor d'Urbanisme, batlle de Sant Josep, batlle de Sant Antoni i d'altres. En definitiva, com deia un diari fa uns dies, més d'una trentena de polítics de Balears estan sent investigats per presumpta corrupció o mala gestió, polítics majoritàriament del PP i alguns d'UM.

És vergonyós que l'Ajuntament de Campos continuï posant entrebancs i gastant doblers públics per dificultar la destrucció de les cases de ses Covetes, o el cas Rasputín o les col·locacions il·legals o clientelars especialment a empreses públiques. Però allò més greu és que a hores d'ara estan a la barra en aquests moments tot un grapat de responsables polítics, una mitja dotzena d'alts dirigents d'UM per suposats desviaments milionaris de fons públics a persones o a entitats properes al seu partit. L'Ajuntament d'Inca per l'assumpte de les senalles. El vergonyós cas dels cavallistes ...

(Rialles i remor de veus)

Estic content d'haver aconseguit despertar aquest hemicicle.

(Més rialles i remor de veus)

El vergonyós cas dels cavallistes de Ses Salines, que arrossega onze batlles del PP en un cas d'il·legalitats urbanístiques. El cas de la recaptadora de Sineu. Diverses causes del Sr. Rabasco...

(Continua la remor de veus)

...que esquitxen i fan aparèixer com a imputat el mateix batle Lluç Tomàs... És trist...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor, si són tan amables. Pregaria silenci.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

És trist... Jo continuaré tranquil·lament, tranquil·lament.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Rosselló, Sr. Rosselló aturi's un segon, per favor.

(Continua la remor de veus)

Per favor..., per favor...

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Encara me'n queden tres, o sigui que tranquils, tranquils. El batle de Montuiri esquitxat al voltant d'un grup empresarial de fals llogues de cotxes. El batle de Santa Margalida i, per suposat, el batle d'Andratx; aquest sí que és una Marbella mallorquina.

I acab, senyores i senyors diputats. Com són possibles tantes il·legalitats, tants d'abusos, tant de menyspreu per la democràcia? No es pot explicar tan sols per la bondat o maldat dels homes i les dones. És la conseqüència lògica d'un model econòmic i social basat en el màxim benefici per damunt de qualsevol altre valor, per damunt dels homes i de la terra; un model econòmicament esgotat, territorialment insostenible i socialment molt insuficient; un model que enriqueix pocs i deixa insatisfeta la majoria de la població; un model que amb vostès...

(*Continua la remor de veus*)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

...o sense vostès, els agradi o no els agradi, haurem de canviar.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló.

(*Petit aldarull a la sala i alguns aplaudiments*)

Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, membres del Govern, abans de començar, unes paraules per al diputat Quetglas que ens ha deixat. El trobarem a faltar, a nivell polític i a nivell humà. Però ha deixat, ens ha deixat, una gran herència: un exemple de coherència i de coratge que, tot i des de les discrepàncies polítiques, totes i tots hauríem de tenir. Moltes gràcies Xisco!

(*Aplaudiments*)

Sr. Matas: "En quatre anys l'endeutament ha crescut un 186%, passant d'una situació sanejada a una altra presidida per un fort dèficit públic". Jaume Matas i Palou, 15 de desembre del 2003. El Sr. Matas, que en tres anys ha endeutat i compromès despesa pública per més de 5.200 milions d'euros, és la mateixa persona que es queixava en una conferència a la UIB, a principi de legislatura, d'haver trobat un fort dèficit públic.

Però no només es queixava. Poc després, a una altra conferència, perquè ell a les conferències és allà on diu més coses de tot, a una altra conferència es comprometia a arreglar-ho: "*Como gobierno demoliberal que somos, hemos practicado y seguiremos practicando una política de disciplina presupostaria. Lo hicimos en el pasado y lo haremos en el presente...*". En el "*presente*", i la legislatura no ha acabat, l'endeutament general d'aquesta comunitat és de més de 5.200 milions d'euros, més de 865.000 milions de les antigues pessetes. A final de legislatura, si continua a aquest ritme, arribarem al bilió de pessetes.

Disciplina presupostària, Sr. Matas? No n'heu aplicada gens de disciplina presupostària. Ben al contrari, la vostra ha estat una política presupostària nefasta i suïcida, que hipotecarà el futur per molt i molt de temps, una hipoteca que pesarà com una llosa sobre els governs de les properes vuit legislatures i que condicionarà els serveis, el benestar i la qualitat de vida a les Illes Balears. És ben evident, Sr.

President, que aquests 5.200 milions d'euros no són un bon exemple de disciplina presupostària. Sí que són, però, un bon exemple del que ha estat, del que és, la vostra política general.

Aquest, com bé dèieu vós ahir, és el darrer debat de política general d'aquesta legislatura, i com dèieu vós ahir és hora de fer balanç, de retreure les vostres promeses, de repassar el que heu dit i el que no heu dit, de revisar el que heu fet, el que no heu fet i el que heu deixat fer. De recordar, com també dèieu vós ahir, els principis que han inspirat i que inspiren la vostra acció de govern, i de recordar també els principis que vàreu dir que presidirien la vostra acció de Govern, Sr. Matas.

Al vostre debat d'investidura ens parlàreu de formes, de ser el president de tots, de donar suport, escoltar i parlar amb la societat civil, de prudència en la despesa pública, de responsabilitat, de transparència i d'honestedat. Transparència i honestedat. De tot això ens parlàreu, Sr. Matas. Però dèieu vós que en parlar de principis parlàveu de democràcia; la vostra frase era: "La democràcia que és, abans de tot i sobretot, formes". Però la realitat, desgraciadament, ha estat molt diferent. Les formes es perderen ben aviat, i es perderen amb tothom: en les relacions amb els ciutadans, en les relacions polítiques, en la gestió de Govern.

No ha dubtat gens el Govern a manipular i utilitzar fins i tot la mentida per desacreditar qui gosa criticar-los o qui s'oposa a les seves actuacions. Tota la legislatura ha estat marcada per enfrontament social, manipulació, escàndols, corrupció, polèmiques, algunes de les quals creades o fomentades des del mateix govern amb l'ajuda de mitjans afins.

Recordin la polèmica al voltant de l'escola de Son Sardina, acusant el professorat de manipular i de vulnerar els drets dels infants; es va demostrar que era fals, i ni una paraula de disculpes per a la comunitat educativa. O les contínues acusacions a la Comunitat de la Real i als veïnats de la Plataforma de la Real que encara continuen. O la marginació d'una part important dels pagesos. O la marginació econòmica dels ajuntaments que no són del Partit Popular. O els mal fets a manifestants, a plataformes, a associacions com l'Obra Cultural Balear, el GOB, premsa forana, sindicats, col·lectius de professionals, fins i tot a la universitat. Han acusat i acusen de radicals -extremistes, *batusunos*, diuen ells- a qualsevol que s'atreveixi a exercir el seu dret a criticar el Govern.

Sr. Matas, aquelles frases del vostre discurs com a candidat a president sobre formes, sobre ser el president de tots, sobre principis, passaran a la història del *Diari de Sessions* d'aquesta cambra, però no precisament per haver presidit la vostra acció de govern: ni heu estat el president de tots, ni ho heu volgut ser. Les regles del joc no han estat les mateixes per a tothom. Heu comandat, comandau, amb majoria absoluta, però governau per a una absoluta minoria, una minoria rica, selecta i seleccionada; seleccionada, sobretot, durant la vostra etapa de ministre.

Aquesta havia de ser la legislatura de les solucions, la legislatura en què s'havien de resoldre tots els problemes. Eficiència, dèieu vós. Però no n'hi ha haguda gens, d'eficiència, a l'hora de resoldre els problemes de la societat de les Balears; n'hi heu resolt molts pocs, als ciutadans d'aquestes illes. Perquè allò que vós anomenau "societat civil" comprèn

només un petit grup social, i no necessàriament resident a les nostres illes. Només heu solucionat els compromisos que adquiríreu com a ministre davant els poders econòmics de Madrid, davant els poders fàctics de Madrid, amb la dreta més reaccionària, però no heu donat cap resposta a les necessitats d'aquells a qui estau obligat a servir: els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears.

Allò que vós ens plantejàveu a l'inici de legislatura, "una altra forma de governar que pugui solucionar els problemes dels nostres ciutadans", dèieu vós, això ha quedat reduït a la meitat: una altra forma de governar. Això sí que heu complit, això sí que ho heu fet. Heu importat una altra forma de governar i de fer política a la madrilenya; la forma de fer política *sin complejos* que vàreu aprendre a Madrid, sense preocupar-vos pel futur, ni social, ni econòmic, ni territorial d'aquest país; posant per sobre de tot els interessos partidistes i les ambicions personals.

Una altra forma de fer política que no assumeix responsabilitats polítiques si els jutges no dicten sentència de culpabilitat. És igual si els jutges diuen que del cas MAPAU es desprèn que hi va haver manipulació del cens electoral i contractació fraudulenta de persones. És igual si els jutges del cas BITEL afirmen que està provat que des del Consolat de la Mar es tenia accés il·legítim i antijurídic -diuen els jutges- al correu dels seus adversaris polítics. Tot això li és igual, al Sr. Matas. La seva "altra forma de fer política" no inclou responsabilitats polítiques si no hi ha responsabilitats penals. Per això, cada vegada que se l'interpel·la políticament sobre possibles casos de corrupció, ens envia als tribunals.

I per això no té cap problema per fer costat als batles del Partit Popular sobre els quals pesen escàndols i corrupcions: Ses Salines, l'únic que ha dimitit; Lluçmajor, Inca, Montuïri -també en parlarem, de Petra, més endavant-, Calvià, Andratx, Campos, Santa Margalida ..., només a Mallorca. Tots tenen el suport del president del Govern, i és lògic: com pot el president del Govern exigir responsabilitats polítiques als seus batles si ell no n'assumeix cap? Quina legitimitat té el Sr. Matas per demanar responsabilitats si ell no n'assumeix?

El Sr. Matas no assumeix responsabilitats polítiques si no hi ha responsabilitats penals, i, de les penals, se n'ha sortit bastant bé fins ara. Clar que sempre ens quedarà el dubte de si els contactes mantenguts en un iot amb cert alt responsable judicial, contactes que sembla que pertanyen a la intimitat personal del president, han tengut alguna cosa a veure amb les sentències.

Però tot això...

(Remor de veus, aldarull a la sala i alguns aplaudiments)

...tot això li és igual, a ell. Ell té compromisos adquirits i els ha de donar resposta. Per això, i *sin complejos*, el Sr. Matas pretén la "madrilenyització" de la vida a les illes a tots els nivells: econòmic, mediàtic, polític, cultural ... ; i a qualsevol preu: sacrificant territori, llengua, convivència, qualitat de vida ..., hipotecant el futur. La hipoteca econòmica que suposen els 5.200 milions d'euros d'endeutament que heu provocat, bàsicament per les sobredimensionades autopistes, per Son

Espases, també per IB3, ve acompanyada d'una hipoteca política: la gestió privada dels serveis públics.

Qui construeix les autopistes d'Eivissa té adjudicat també el seu manteniment per 25 anys, una adjudicació que fa una mica d'olor. Qui construeix l'Hospital de Son Espases, tindrà també la conservació i l'explotació privada d'aquest hospital durant 30 anys. Fins i tot residències per a persones majors en construcció ja tenen adjudicada la gestió: qui les construeix es queda, durant 39 anys, amb l'explotació privada un 40% de les places, un 40% de les places serà estrictament privat, sense cap garantia per als residents dels municipis que hi han aportat el solar, de tenir-hi una plaça. Els serveis públics quedaran lligats durant molts anys a empreses privades de fora.

En lloc de treballar per un model econòmic sostenible i diversificat, compatible amb un territori escàs i amb una bona qualitat de vida per als ciutadans, en lloc de fer això el Sr. Matas ha fomentat i fomenta la introducció de grans empreses de fora que s'enriqueixen amb els doblers públics, competeixen amb les nostres empreses i no paguen els impostos aquí. Fins i tot el material de construcció compren fora de l'illa. Fins i tot la grava ben mallorquina duen de fora de l'illa. Durant anys hem denunciat l'espòli fiscal per part de l'Estat. Ara, a sobre, tenim un govern que fomenta les empreses que cotitzen a fora; no només lleven el negoci a les empreses d'aquí, sinó que els beneficis en forma d'impostos repercuteixen a Madrid.

Vós governau per a molts pocs, Sr. Matas, i ho feis a costa i amb els doblers de tots, retardant fins i tot serveis molt i molt necessaris, com el nou hospital de referència. No tenim un nou Son Dureta, culpa vostra; sou vós el responsable que no tinguem un nou hospital. I miri, poques vegades n'heu parlat, d'aquest hospital. Aquest és un dels temes sobre els quals no heu dit pràcticament res, i avui és una bona ocasió perquè en parreu, perquè en parlem tots clarament.

Podem recordar que un any abans que l'Ajuntament de Palma insinués possibles ubicacions de l'hospital, un any abans, persones pròximes al Partit Popular, o del Partit Popular, segons les fonts, compren terrenys al voltant de Son Espases i, fins i tot, algun hi projectà edificis relacionats amb serveis sanitaris. I no són sospites, són evidències.

Com és evident l'especulació desfermada al voltant del projecte de segon cinturó de Palma. Un dels principals compradors d'aquests terrenys té una SICAV, un tipus de societat que, segons els seus amics de *El Mundo*, s'utilitza per amagar doblers i evadir impostos; l'administrador d'aquesta SICAV és gerent del Partit Popular a Balears, gerent de la Fundació Antoni Maura -fundació del PP-, i està emparentat amb el president del Govern de les Illes Balears, responsable del canvi d'ubicació del nou hospital. Un entramat una mica fosc.

Però si fosc és l'entramat de selecció de terrenys, més fosca és encara l'adjudicació de la construcció i l'explotació de l'hospital durant 30 anys, el major negoci realitzat amb doblers públics de la història de Balears. I a qui?, a una empresa madrilenya, naturalment, com totes les grans obres, una empresa -OHL, sembla ser que serà- el cap visible de la qual és Villar Marín, exministre del Sr. Aznar, del Partit Popular.

(Remor de veus)

Al concurs s'hi presentà una empresa mallorquina, de capital mallorquí...

(Continua la remor de veus)

...amb una amplíssima experiència internacional en obres públiques. Però malgrat aquesta experiència va ser desqualificada per errors de forma, una empresa que havia presentat una oferta 17.000 milions de pessetes més barata que l'empresa madrilenya. 17.000 milions de pessetes són molts, Sr. Matas; donen per a molt, Sr. Matas, 17.000 milions de pessetes. Però una vegada més heu optat per Madrid, perjudicant l'economia de Balears i perjudicant també els ciutadans i les ciutadanes, que hauran de pagar de les seves butxaques una decisió que no té en compte ni les persones malaltes de les Balears, ni l'economia de Balears, ni les empreses de Balears. Només té en compte l'especulació immobiliària, la pilotada urbanística, l'enriquiment fàcil.

Aquesta és la política general de Jaume Matas: "madrilenyitzar" les Illes, aquesta és la seva política.

A Menorca no ho té fàcil, però. Tot i que hi ha col·locat comissaris polítics en forma de delegats de govern, pagats evidentment amb doblers públics, i que cada dos per tres hi desembarquen consellers i directors generals, tot i així no heu aconseguit construir ni, sobretot, destruir allò que voldríeu.

A Eivissa, s'ho pensava, que seria fàcil, però no ha estat així. Els eivissencs i les eivissenques no donaren el vistiplau a les autopistes: ni a la grandària, ni al traçat, ni al cost, ni a les formes que heu utilitzat per imposar-hi els vostres projectes viaris. Però això és igual, al Sr. Matas li és igual: els compromisos no els tenia amb els eivissencs i amb les eivissenques, els tenia amb uns altres. És tristament curiós el doble joc del Sr. Matas i del Partit Popular: per protegir territori, per fer parcs naturals, per complir i fer complir la legalitat urbanística, hi ha d'haver consens amb els propietaris; en canvi per destruir territori, per confiscar i esbucar cases centenàries habitades, per dissenyar estranyes corbes a les autopistes, no es necessita la cooperació dels propietaris; per a això basta el consens del Sr. Matutes que, a més de ser empresari, també va ser ministre del Sr. Aznar.

Al debat del 2004 afirmàveu: "Els drets de la propietat han de ser transmissibles, estar perfectament definits i emparats". Ahir ho confirmàveu quan parlàvem d'una seguretat jurídica perquè es protegeixin els drets de la propietat. Però això, Sr. Matas, només és així quan es tracta de protegir territori, quan parlam d'espais naturals a protegir. Aquesta seguretat jurídica, aquesta transmissibilitat de la propietat, no la té tothom. Les cases de Ca na Palleva, les de Can Malalt, les seves terres i les de tants d'altres no ho seran, transmissibles. Bé, la terra-terra, l'espai no, la terra-terra sembla ser que sí, que ja s'ha traspasat per fer un camp de golf, i no per voluntat dels antics propietaris. Però saben de qui és el camp de golf? Diuen que del Sr. Matutes, també.

A Eivissa els vostres compromisos també han passat per sobre de l'interès general, i la resposta sempre és: "Tenim

majoria absoluta". Idò bé, a Mallorca, però, la majoria no era absoluta. Per poder donar resposta als vostres compromisos necessitàveu socis que us ajudassin. Necessitàveu la col·laboració d'algú més per complir les expectatives creades a Madrid; necessitàveu tenir accés, i sobretot poder de decisió, sobre alguns documents.

Per dur a terme allò que vós anomenau "vertebració del territori" -ahir li vàreu dir "modernització"-, que no és altra cosa que convertir Mallorca en un gran espai urbà, sense discontinuïtats, destruint paisatge i la forma tradicional de vida als pobles, per fer tot això necessitàveu controlar l'urbanisme, i per controlar l'urbanisme era fonamental aconseguir un pla territorial, un pla de carreteres, un pla de residus, típicament del Partit Popular. O, millor encara, que una altre grup polític els fes tal i com els hauria fet el Partit Popular. Així, ni tan sols no n'assumiríeu la responsabilitat. Basta veure com el Partit Popular critica constantment i ataca el Pla Territorial de Menorca i en el de Mallorca no diu res; perquè és el seu, és el que haguessin fet ells. No podíeu crear pressió urbanística sobre els pobles sense construir autopistes, i no podíeu construir autopistes sense modificar el Pla de carreteres. No podíeu fer créixer urbanitzacions, ni crear-ne de noves, sense tenir poder de decisió sobre el Pla territorial. Per això signàreu el pacte amb UM, pel Pla de carreteres i el Pla territorial: el pacte de la grava i el ciment, un pacte, un acord programàtic i de governabilitat que, contràriament al que diguéreu en signar-lo, no ha estat altra cosa que un simple intercanvi de cromos, un repartiment claríssim de poder i, sobretot, de territori.

Més de 5.000 noves places a sa Ràpita; 3.600 a es Crever; 2.000 a es Caülls; 3.000 a Marina de Magaluf ... Regana, Cala Blanca ...; les 4.000 places dels camps de golf es poden arribar a convertir en 8.000. Es parla de 700 cases a Montuïri...; per Sant Joan... Campos viu un bum que la gent està espantada. Destruït el litoral, ara toca l'interior. El Pla de Mallorca està amenaçat pels especuladors; la voracitat no té límits.

Hem vist quin és el seu objectiu, Sr. Matas; hem vist que no teniu manies. No teniu manies, ni projecte de país, ni model socioeconòmic.

Durant tota la legislatura l'hem sentit culpar el pacte de progrés de la baixada del turisme, ahir hi va tornar a insistir, però no diu que el 2002 les Illes Balears varen patir l'efecte dels atemptats de l'11 de setembre a Nova York i la forta crisi alemanya. Tampoc no diu que el 2005 i el 2006, a més de la recuperació econòmica d'Alemanya, s'han produït atemptats terroristes a zones dels nostres competidors.

I, miri, tot això ho podríem acceptar com a part del discurs polític si al mateix temps hagués adoptat mesures per resoldre els problemes estructurals que tenen el nostre model turístic i el nostre model econòmic. Però, al marge de quatre actes promocionals més o manco afortunats, no heu fet absolutament res. Anunciàreu una llei per regular el tot inclòs, reconeixent que el tot inclòs era un problema, i encara l'esperam. Es va crear una comissió i res, absolutament res. I, miri, basar tota la política turística just en incrementar el nombre de turistes, en unes illes que tenen el territori i els recursos naturals limitats, és suïcida, Sr. Matas. I, no ho dubti, els problemes de baixa

rendibilitat del turisme, la crisi de l'oferta complementària, la saturació, creixen cada any.

Què se n'ha fet de la diversificació econòmica que ens vàrem prometre en el vostre discurs d'investidura? En parlàreu poquet però ha vàreu dir: "Hem d'aconseguir una reforma estructural pendent", i fins i tot parlàreu d'exemples. Parlàveu de Menorca; Menorca és precisament un exemple de tot això, després en podem parlar, però la reforma estructural continua pendent: Majòrica, Yanko... A Yanko hi han gastat 2.500 milions de pessetes per a res, les dues vegades que vós heu estat president. Els darrers 300 milions d'euros han anat a comprar una empresa que ha resultat ser el pont per treure..., perdó, tothom s'equivoca, Sr. Conseller, 500 milions de pessetes, els 3 milions d'euros.

(Remor de veus)

No, aquesta és l'única xifra en què m'he equivocat. Amb aquests doblers heu aconseguit poder comprar una empresa de fora i que la producció se'n vagi a fora perdent llocs de treball.

Dèieu vós al primer discurs que vàreu fer d'aquesta legislatura que Menorca és el model. Efectivament: protecció del territori, diversificació econòmica, turisme familiar d'alt poder adquisitiu... Però ni a vós ni al Partit Popular no us convé aquest model; vós voleu vertebrar el territori, i el que realment feis és desvertebrar *sin complejos* la societat illenca, despersonalitzant-la, destruint paisatge, sacrificant sense cap mania llengua, cultura i qualitat de vida. Heu iniciat la vostra anhelada vertebració, però les famílies continuen amb els problemes sense resoldre i les qüestions pendents són moltes.

Transport públic: no hi voleu apostar. El soterrament de les vies del tren, que hagués pogut ser un bon projecte, s'ha pervertit; a part de les molèsties als veïnats, que podrien ser fins i tot naturals, i el desastre de l'esbucament del pont del tren, allunyar el tren del centre i convertir sobretot el parc de Jacint Verdager en una àmplia via d'entrada de cotxes, tot plegat pareix pensat per desincentivar el transport públic. Li podria parlar dels fums, també, eh?, que un govern de gestió, un govern eficaç, inaugura un tren soterrat sense pensar que les màquines de gasoil fan fum.

No resolou els problemes i, a més, rebaixau la qualitat de vida. En sanitat continua la saturació a Son Dureta perquè vostès decidiren canviar la ubicació del nou hospital; és culpa seva que no tinguem un nou hospital. Continuen les llistes d'espera; ahir ens qüestionàveu..., ens demanàveu que no qüestionàssim la veracitat de les dades; i com no les hem de qüestionar, si no sabem com les fan ni quins criteris fan? Tenen per fer unes llistes; ens servim d'allò que ens conten els ciutadans, evidentment, persones individuals que et van contant les seves experiències. El decret de garanties de demora, anunciat fa anys, que havia de ser precisament la garantia que no hi hagués llistes, es va aprovar divendres; no frisava gaire, vostè, de llevar llistes d'espera. Però al final aquest decret l'única cosa que fa és continuar traspasant més recursos a la privada en lloc d'invertir-ho en la millora del sistema sanitari públic

Salut bucodental gratuïta. Ha estat una presa de pèl. Les famílies a les quals el 2003 els vàreu prometre que els seus fills i les seves filles entre 6 i 14 anys tendrien l'assistència bucodental gratuïta no la tendran mai, mai, l'hauran de pagar de la seva butxaca. Iniciàreu els tràmits per al decret el 2004; fins al 2005 no es va posar en marxa i només a partir dels 6 anys; els que ja en tenien 6 el 2003, zero; els que vos votaren perquè els pagàssiu el dentista dels seus fills, zero, res. I les pròtesis dentals a majors, pel gener del 2007, el pròxim govern.

Despesa farmacèutica, l'havíeu d'haver baixat, continuau incrementant i continuen les mancances en molts en molts de temes, en serveis socials. On és la nova llei de serveis socials que ens varen anunciar fa un parell d'anys al pressupost? Una de les més necessàries, i miri que n'hem fetes de lleis, eh?, al final d'aquesta legislatura, una de les més necessàries ni s'ha presentat. Ni han presentat el Pla de lluita contra l'exclusió social que fa temps que el Govern revisa.

Hi ha moltes mancances en serveis socials, Sr. Matas, que no troben resposta. Ja sé què em direu, i vos estalviaré la rèplica, que la competència és dels consells. A Mallorca no és ben bé així, que els serveis socials siguin competència del Consell, el Govern ha recuperat la decisió mitjançant convenis i el Consorci de recursos socio-sanitaris. Els serveis socials, un per l'altre, un per l'altre, no són competència de ningú, ningú no intenta resoldre els problemes socials, mentre s'incrementa el nombre de famílies que tenen dificultats per arribar a finals de mes: a més de 13 punts sobre la mitjana estatal hem arribat enguany. Aquesta és la seva política social, fins i tot en un tema tant sensible socialment com la immigració posau els interessos partidistes i electoralistes per damunt dels socials. En lloc d'afrontar el repte i apostar decididament per la cohesió social, en lloc de fer això, heu optat pel floklorisme. En això s'ha convertit la vostra política d'immigració.

Polítiques d'igualtat, vàreu deixar perdre la gran oportunitat d'iniciar un bon camí cap a la igualtat,

En educació, un dret social, també li heu aplicat la "madrilenyització", la nova forma de governar. Continuu la línia iniciada durant la campanya electoral, aixecant sospites sobre la comunitat educativa i generant conflictes dins el món educatiu per interessos partidistes, mentre els problemes reals ni troben resposta i per tant incrementen. L'inici de curs ha estat un desastre. I què heu fet per millorar l'escolarització? Què heu fet per reduir el fracàs escolar? Quines actuacions s'han posat en marxa per reduir l'abandonament prematur dels estudis? Quan arribaran els llibres de text gratuïts? I la lliure elecció de centre? Què se n'ha fet de la lliure elecció de centre?

Des que sou president, baixa la valoració de l'ensenyament públic. Aquest darrer any ha passat de 4,9 a 4,5. I què volen si qui ha de gestionar l'ensenyament públic, el conseller, el president, el Govern, no hi creu? Ells creuen en la privada, la privada elitista, i prefereixen subvencionar projectes reaccionaris associats a noms com OPUS, AFA, Legionarios de Cristo, ...

I miri, si hi ha un tema en què valdria més que no hagués fet res, aquest és el tema lingüístic. Des del primer moment heu aplicat una estratègia encaminada a erosionar el reconeixement,

el prestigi social i la presència pública de la llengua catalana a les Illes Balears, utilitzant-la com una arma partidista de ruptura social. Fins i tot us heu negat a convocar el Consell Social de la llengua. No han tengut coratge d'eliminar-lo ni tampoc la decència de convocar-lo. Fa tres anys que el Govern cerca membres del Consell Social de la Llengua Catalana i no els troba. No deu trobar el president, ni el conseller, ni les presidentes i el president dels consells, no han trobat ningú.

En el debat d'investidura, Sr. Matas, ens dèieu: "no es pot imposar cap llengua, no es pot anar en contra de cap llengua, no es pot ignorar olímpicament la realitat sociolingüística, o convertir en una caricatura el bilingüisme de la nostra societat i la nostra llengua". I exactament això és el que heu estat fent vós aquests tres anys. I ahir ens demanàveu consens, ahir vàreu tenir la barra de demanar que la llengua no fos un instrument de confrontació. Ahir, i vós què heu fet aquesta legislatura més que intentar convertir la nostra llengua en una caricatura folklòrica? Si fins i tot ho heu rubricat a l'Estatut, heu condemnat la llengua catalana, la llengua pròpia de les Illes Balears, a ser oficialment inferior.

No és cert que el Partit Popular defensi el monolingüisme i el trilingüisme. El Partit Popular defensa el monolingüisme castellà, per pressions de la dreta més reaccionària, per deixar ben clar que, tot i que la Llei de normalització lingüística es va aprovar en temps del Partit Popular, ha de quedar ben clar que el Sr. Matas és del sector que comanda dins el Partit Popular a Madrid, del sector Acebes-Zaplana. Ha de quedar clar, i aquesta és una de les formes de deixar-ho clar.

No s'han empegueït de res, de res. Ni de manipular tranquil·lament i utilitzar d'una manera partidista i descarada IB3. Sense entrar ara, perquè tampoc no hi ha temps, en la grolleria d'alguns programes de suposades estrelles mediàtiques importades d'altres indrets, ni amb el cost d'IB3 per als ciutadans d'aquestes illes, heu fet un ús partidista de IB3, i des del mateix Govern ho heu reconegut.

Si no n'hi havia prou que el president del Govern es reunís en secret amb la cúpula d'IB3, s'hi van afegir les declaracions de la vicepresidenta l'altra setmana. Deia la vicepresidenta: "el model de producció d'IB3 permet a cada nou govern sentir-se còmode amb l'ens de Radiotelevisió pública de les Illes Balears, que cada govern pugui fer allò que li sembli". Van molt malament vostès. La ràdio i la televisió, qualsevol mitjà de comunicació públic, ha de servir els interessos dels ciutadans d'una manera objectiva i transparent. Els governs no han de fer allò que els sembli ni s'han de sentir còmodes amb els mitjans de comunicació públics, ni amb IB3, però, desgraciadament, veim cada dia com el Partit Popular i el Sr. Matas ho fan. Posen els seus interessos per damunt de qualsevol criteri professional i, allò que és més greu, per damunt dels drets dels ciutadans i de les ciutadanes d'aquestes illes a ser servits amb objectivitat, transparència i professionalitat.

Aquesta és també, Sr. Matas, una mostra de quins han estat els principis que han impregnat la vostra acció de govern, ni heu estat el presidents de tots, ni heu tengut prudència en la despesa pública ni heu assumit cap responsabilitat. Ha mancat transparència i honestedat, heu venut les Illes a empreses de fora, ens heu capgirat Mallorca i Eivissa, damunt davall, posant

en perill el futur econòmic i la cohesió social. Aquesta ha estat la vostra política aquesta legislatura, Sr. Matas. Aquest és el balanç del vostre govern.

Però no podríem acabar aquesta intervenció sense fer esment a dos temes -si el president em deixa dos minuts...

(EL Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Un.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Un. Gràcies.

(Rialles)

... que són la imatge clara de la submissió.

Primer, què fa el president del Govern de les Illes Balears donant suport públicament al propietari d'una piscina il·legal, construïda en zona de domini públic? Patètic i trist veure quin és el grau de submissió del president del Govern donant suport a aquest senyor. Però si trist va ser veure a qui i a què donen suport el Sr. Matas i el Partit Popular, molt més trist va ser encara, Sr. Matas, el discurs al Congrés de Diputats parlant de melons. Segons vós, tendrem un nou estatut perquè els catalans enceten melons. Que trist!

L'Estatut és la gran demostració que els interessos dels ciutadans d'aquestes illes estan supeditats als interessos del Partit Popular i a les vostres ambicions personals, Sr. Matas. M'estalviaré comentar, perquè no tindrè temps, la vostra actitud abans i durant el procés de tramitació en aquesta cambra, però sí que us hem de dir que la defensa que en féreu del text al Congrés dels Diputats, no era el discurs d'un president que defensa un text, una llei, que ha de suposar millores pels ciutadans, no va ser el discurs d'un president que defensa els interessos i els drets de la seva comunitat. Va ser un discurs d'oposició a altres textos i a altres governs. Un discurs que resumia la "madrilenyització", la submissió als poders fàctics i mediàtics ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, Sra. Diputada, han passat els dos minuts.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Deixi'm trenta segons per acabar.

Va ser un discurs d'una persona que no hi creu en l'Estatut, que admet implícitament que les millores no eren necessàries. Tenia un llistat de millores per demanar-vos si no eren necessàries, per exemple, el Consell de Formentera, no creu necessari crear el Consell de Formentera, amb tota la demagògia que n'ha fet? Ara se'n pot anar a fer campanya electoral a Formentera, i els digui als formenterers i a les formentereres, "tendreu un nou consell gràcies als catalans, no

gràcies a mi, perquè jo no el volia l'Estatut, l'hem fet perquè els catalans n'han fet un. Hi vagi a passejar-se per Formentera.

(Aldarull a la sala)

Enlloc d'actuar -ja acab. Ara sí que li ho promet-, en lloc d'actuar com a president de les Illes Balears, com el president de tots, vàreu fer un discurs d'aspirant a ocupar un dels seients blaus del Congrés, un discurs de candidat del Partit Popular a un ministeri.

Sr. Matas, sempre hem defensat i respectat la institució de la Presidència del Govern, amb el senyor Canyelles, amb el senyor Antich, amb el senyor Soler, fins i tot amb vostè, però la seva intervenció al Congrés no només ens va indignar sinó que ens va fer empeguir. Constatar que ni defensant l'Estatut, ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra Diputada, acabi. Deu segons.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Acab.

... heu volgut ser el president de tots, ens va fer vergonya, vergonya per vós i per tots nosaltres.

Moltes gràcies

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

Intervenció del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades. Vull que les meves primeres paraules siguin de record i reconeixement per a l'amic i company Xisco Quetglas. Xisco era digne, valent, íntegre i tantes coses, però el millor que tenia era que sempre hi era en els moments difícils contagiant-nos amb el seu entusiasme i la passió que posava en tot allò que feia. Com a diputat i com a persona ha estat un puntal en qui recolzar-nos, especialment per a aquells que començàvem a caminar en política. Xisco, et trobarem molt a faltar.

(Aplaudiments)

Senyor President del Govern, ahir va fer el seu balanç d'aquesta legislatura, vàrem sentir un discurs avorrit, mancat d'il·lusió, mancat de sinceritat i poc creïble. Per tenir credibilitat, Sr. Matas, hauria d'haver complit les propostes que ha fet a aquesta cambra durant aquesta legislatura, n'hi faré memòria: el 2003 ens va anunciar dos grans pactes, un pacte per a la salut i un pacte per a l'educació, on són?; el 2004 ens va prometre un euroREB, un règim fiscal, que tampoc no ha

arribat; el 2005 va proposar un pacte social pel turisme, que no ha duit a terme; i enguany es treu un nou conill de la xistera, del qual ja n'hi parlaré més endavant.

Per la nostra part, cada any, senyor president, li hem estès la mà en moltes qüestions que consideram d'interès per a les Illes Balears. Li he plantejat propostes d'acord sobre el model econòmic, sobre el turisme, el fracàs escolar, la salut, la innovació, i sempre, sempre, he obtingut el silenci per resposta. Aquest és l'estil que caracteritza el seu govern: la manca de diàleg amb qui pensa diferent de vostès, diàleg que li hem ofert sempre per afrontar els nous reptes de les Illes Balears, diàleg que li continuam oferint.

I el primer gran repte que tenim avui és que la societat recuperi la confiança en la política. Estam en un moment en què els ciutadans tenen dubtes que els seus actuals governants estiguin servint els interessos generals. Tenim dubtes per la manca de transparència que ha caracteritzat el seu govern, per la manca de transparència que ha caracteritzat la seva forma de governar. Tenim dubtes perquè les Illes Balears tornen a ser conegudes arreu de l'Estat pels casos de corrupció. Corrupció que també preocupa la Fiscalia General de l'Estat, que reconeix l'urbanisme com un motor econòmic alhora que també una font de criminalitat. Per motius ben clars que descriu: "*Las cuestiones de recalificación del suelo; licitaciones de grandes y pequeñas obras públicas; autorizaciones y licencias urbanísticas, conllevan en muchas ocasiones tal repercusión económica, que favorecen el desarrollo de conductas corruptas, tanto directamente como indirectamente por complacencia u omisión de quienes deberían vigilar que las mismas no se produzcan*".

Qüestions aquestes que estan succeint durant aquesta legislatura a massa institucions de les Illes Balears. Per això els ciutadans tenen tot el dret a exigir-nos contundència davant aquestes conductes. Una contundència que afortunadament tenen els organismes de l'Estat, i que ens agradaria que tengués el seu govern, en els fets i en les paraules.

Comprendrà, Sr. Matas, que la corrupció sigui motiu de preocupació per al nostre Grup Parlamentari, de la mateixa manera que ho és per al conjunt de la ciutadania. Davant aquests fets inqüestionables necessitam una profunda regeneració política. Una regeneració que ha de tenir l'objectiu de recuperar la confiança de la ciutadania i que s'ha de basar en més transparència en la presa de decisions, més diàleg amb la societat i més participació dels ciutadans, llum i taquígrafs en la presa de decisions. Els ciutadans volen i es mereixen governants honrats, que ho siguin sense cap ombra de dubte. I sobre el seu govern hi ha dubtes més que raonables després d'haver vist la frivolitat amb què gestionen els recursos públics, frivolitat que quedà més que palesa en la seva visita oficial a Moscou.

Dubtes més que raonables després d'haver vist la manca de respecte pels principis més elementals de la democràcia, amb el Cas Mapau, una trama per a la captació irregular de vots. Després d'haver comprovat que per a vostès tot val, amb el cas Bitel, una trama provada d'espionatge als adversaris polítics des de la Presidència del Govern que vostè ostentava.

(Aldarull a la sala)

Amb quina autoritat moral pot reaccionar un govern sota sospita davant la corrupció que s'està descobrint als ajuntaments de les nostres illes? Els veïnats de Santa Margalida avui no confien en el seu batle, investigat per la Justícia. Els veïnats de ses Salines o d'Andratx no estan satisfets amb les decisions preses pels seus batles del Partit Popular, unes decisions que els han afavorit personalment, decisions per les que tenen causes judicials obertes. Els veïnats de Campos, Selva, Santanyí, sa Pobla, Felanitx, Lloret, Inca o Montuïri, no poden confiar en la veracitat i el rigor dels documents públics que emeten els seus ajuntaments investigats per la Justícia. Els veïnats de Ciutadella, Sant Josep, Sant Antoni de Portmany o Santa Eulàlia no poden confiar en la serietat i imparcialitat de les decisions que prenen els seus ajuntaments, quan tots ells estan immersos en processos judicials. Els veïnats de Llucmajor no poden confiar quan veuen el seu batle imputat conjuntament amb el seu soci d'ASI en causes judicials.

Sr. Matas, tots aquest ajuntaments estan governats pel partit que vostè presideix. Davant això, els socialistes volem adquirir un compromís ètic amb els ciutadans. Lluitarem contra la corrupció en tots els àmbits. I ens agradaria que vostès s'hi sumassin. En aquest sentit, la setmana que ve els proposarem crear una unitat d'inspecció especialitzada en la investigació dels increments patrimonials extraordinaris dels càrrecs públics de les Illes Balears.

Els ciutadans tenen dret a saber qui pren realment les decisions, com es prenen i per què es prenen. Els ciutadans tenen dret a saber, per exemple, per quin motiu no es varen començar les obres del nou hospital de referència a Son Dureta, i en canvi es va cercar una nova ubicació, curiosament a un dels paratges més emblemàtics de Palma. Com diu Norberto Bobbio, l'únic antídote que té la democràcia enfront a aquesta degeneració de qui detenta el poder és la crítica pública. Crítica pública i mobilització ciutadana que han existit com mai durant aquesta legislatura. Han existit per la manca de transparència de les seves decisions, i per la manca de voluntat d'escoltar a qui pensa diferent.

A principi de legislatura no varen voler escoltar les 50.000 persones que a Mallorca es manifestaren contra la seva política territorial i d'infraestructures. Recentment, estan donant l'esquena als més de 20.000 ciutadans d'Eivissa que es varen manifestar al carrer perquè volen millorar la seva xarxa viària, però no estan d'acord amb els projectes depredadors del seu govern, que fins i tot són investigats per la Unió Europea. No han escoltat les associacions de dones en les seves demandes de participació en les necessàries polítiques d'igualtat. No han escoltat les persones que viuen del camp i que hi volen continuar vivint. Aquestes han constituït la Mesa Agrària, un col·lectiu que fa mesos que demana reunir-se amb el Govern. No han escoltat els veïnats de Palma que volen preservar un espai únic i històric com és La Real. No ha fet cas a cap de les reivindicacions de la Plataforma del Parc de Ses Vies, incomplint la seva promesa electoral. I han convertit la inauguració de la nova estació subterrània en un perill per a la salut pública, per als usuaris i per als treballadors del tren.

Philip Pettit diu que el dret dels ciutadans a desafiar i resistir les lleis de naturalesa arbitrària és fonamental per a la democràcia. Els ciutadans de les nostres illes així ho han fet, però vostè amb la seva actitud no ha ajudat a engrandir la democràcia. Un govern que vulgui liderar un país modern ha de ser capaç de mantenir un diàleg permanent amb la societat, amb una societat que és plural. I aquesta pluralitat s'hauria de veure reflectida a la televisió pública.

IB3 hauria de ser transparent, plural, i hauria d'informar sota criteris de professionalitat, mai sota criteris partidistes. En canvi, IB3 és una televisió creada sense consens, partidista i intervinguda políticament. Una televisió manipulada directament per vostè, Sr. Matas, que fins i tot va impartir les directrius oficials en una reunió secreta a l'Hotel Son Vida.

Comprendran que cal una profunda regeneració, perquè funcionaments com aquests són incompatibles amb la democràcia. Els socialistes impulsarem un model audiovisual fonamentat en la participació, la pluralitat, la transparència i la independència. Volem que IB3 sigui una televisió de tots els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears.

Sr. Matas, la manca de lleialtat institucional del seu govern ha arribat a nivells desconeguts fins ara amb aquelles institucions que no estan governades pel Partit Popular. Vostès no tenen en compte que quan fan política de partit a qui perjudiquen realment és als ciutadans que la pateixen. Els menorquins i les menorquines han deixat de rebre 15 milions d'euros del govern de les Illes Balears per a Serveis Socials, rompent l'equilibri territorial pactat. A través de delegats insulars han creat un govern paral·lel al Consell Insular de Menorca, nomenant fins i tot un portaveu. A l'Ajuntament d'Eivissa, per exemple, li han eliminat els programes de tallers d'ocupació i li han bloquejat les escoles d'ocupació. La seva persecució és tal que fins i tot han arribat a l'absurd de no deixar la carpa del recinte firal perquè es pugui celebrar la nit de Cap d'Any. A l'Ajuntament de Formentera l'han marginat des del moment que es va fer la moció de censura, interrompent el traspass de 12 milions d'euros per al Consorci Formentera Desenvolupament. I també han maltractat els ajuntaments de Mallorca que no estan governats pel Partit Popular. Li he de recordar l'exemple del Pla de desestacionalització?, o la compra de batlies pel Partit Popular amb doblers públics com a Pollença i ses Salines?

Al contrari del que vostè deia ahir, per fer política de partit fins i tot han optat sempre per la confrontació i la ruptura amb el Govern de l'Estat. En canvi, l'estil que practica el Govern de l'Estat, el president Zapatero, que l'ha rebut a vostè prou vegades, és molt diferent del que ha caracteritzat l'estil del Partit Popular d'Aznar i que vostès continuen practicant.

Sr. Matas, ahir ens va fer un mal balanç comptable, però governar és qualque cosa més, governar és liderar, liderar els canvis estructurals que requereix l'economia del país. Volem que el turisme torni a ser el nostre motor de creixement econòmic, que cal diversificar, innovar i consensuar amb els agents socials. L'any passat es va comprometre a assolir un pacte social per a un nou model turístic, i avui ve amb les mans buides, no han aconseguit ni un sol acord a la Mesa de Turisme. Tenim un model que ha estat envejat per molta gent,

però que necessita d'equilibris, entre el turisme hotelier tradicional i el turisme residencial. Un equilibri que vostè ha posat en risc. Han fomentat la competència deslleial a les empreses de turisme tradicional.

Ahir vostè afirmava que el millor termòmetre de la situació econòmica és l'ocupació, idè, bé, el setembre del 2001, el mes dels atemptats, amb el govern del pacte de progrés, en turisme d'allotjaments hi havia 1.759 empleats més que el setembre del 2005, dades de la Conselleria de Turisme.

(Aldarull a la sala)

Ahir també deia que avui tenim 30 milions d'estades més, en realitat el mateix CITTIB diu que només són 3 milions, que ha pujat un 2%. S'ha de veure com li agrada manipular les xifres. Aquest és l'autèntic balanç turístic de la legislatura: el turisme tradicional hotelier està perdent pes.

Sr. President, durant aquesta legislatura s'ha dedicat només a invertir en segons quines infraestructures, oblidant el tren. I és cert que això ha permès reactivar el sector més especulatiu de l'economia, de manera que les xifres globals poden semblar bones a curt termini. Però, alerta, el nostre model no és perfecte, ja li hem dit en moltes ocasions. És cert que ha augmentat la taxa de creixement econòmic, i aquest és un bon símptoma. Ara bé, alguna cosa no s'està fent bé quan l'any passat ha disminuït la productivitat laboral i ha disminuït la productivitat per càpita, quan el 90 % dels contractes són precaris i una economia amb ocupació precària és una economia precària. Els seus termòmetres econòmics són molt curiosos, no mesuren ni la pèrdua de rendibilitat de les empreses, ni el tancament d'empreses emblemàtiques, ni la fallida de petits negocis, ni la pèrdua de qualitat del turisme, qüestions aquestes que vostès impulsen a les Illes Balears.

Sr. President, ahir se li va oblidar dir que les Illes Balears ocupen el darrer lloc d'Espanya en inversió en Recerca, Desenvolupament i Innovació. Li hem dit moltes vegades, sense massa èxit, que aquesta és una qüestió prioritària per a l'economia de les Illes. Per això el president Rodríguez Zapatero li ha ofert públicament que inverteixi de forma decidida en R+D+I, un objectiu pel qual tindrà tot el suport del Govern d'Espanya i del Partit Socialista de les Illes Balears. Només un govern amb un compromís decidit amb el canvi tecnològic, tant a les empreses com a l'administració podrà liderar el nostre futur.

Com vostè ha admès i també descriu l'informe de Sa Nostra, la indústria tradicional no ha tengut un bon balanç aquest darrer any. A Alaró, per exemple, fa pocs dies va tancar la darrera fàbrica de sabates, però el més greu és que durant aquesta legislatura el Govern ha assistit al tancament de dues empreses tan emblemàtiques per les Illes com Yanko o Majòrica. Yanko de 200 treballadors ha passat a 25, sense que vostè, Sr. Matas, s'hagi immutat. Els treballadors que pateixen la temporalitat, la sinistralitat i la precarietat laboral demanden canvis. Vostè té oblidats els treballadors d'aquestes illes. No compta amb ells. La seva incapacitat de diàleg queda palesa amb la manca de capacitat d'aconseguir un acord sobre el nou president del Consell Econòmic i Social o, més greu encara, amb la incapacitat de reeditar un nou pacte per l'ocupació de

les Illes Balears. Aquest serà un compromís dels socialistes amb les nostres illes.

Un altre sector que reclama actuacions és el comerç i la restauració de les zones turístiques. Pateix les conseqüències d'un excés turisme de menor poder adquisitiu. Es varen comprometre a elaborar un pla estratègic del petit comerç. Tampoc en aquest cas no han complert amb la paraula donada. I en lloc d'aconseguir sinèrgies entre turisme i comerç, ens trobam que el sector comercial i de restauració de les zones turístiques està patint les conseqüències del tot inclòs. El tot inclòs redueix els llocs de feina, fa més precaris els que queden i aguditza la temporalitat. Ha pensat, Sr. Matas, quantes famílies de les Illes Balears que viuen del petit comerç turístic no poden arribar a final de mes, davant la desídia del seu govern, incapaç de prendre una sola solució?, segur que no hi ha pensat.

En contra del que afirma la Conselleria de Turisme, el volum del tot inclòs s'ha incrementat a tot el nord i llevant de Mallorca i a l'illa d'Eivissa. Recorda que va prometre una regulació del tot inclòs? Tampoc en aquest cas no ha complert amb la seva promesa.

La Targeta Verda, que ahir va treure com a un èxit del seu balanç, va néixer per substituir l'ecotaxa i resulta que en lloc d'aportar ingressos ens costa doblers als ciutadans de les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Sr. Matas, la pregunta que molts ens feim és: per què vostè vol presidir un govern si no aborda els problemes dels ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears? Per a qui governa vostès, Sr. Matas? A qui afavoreix la seva política? Ha fet autopistes, però no pensant en la gent; és cert que calia modernitzar les nostres infraestructures, ara bé, un territori insular requereix infraestructures adaptades a la seva fragilitat territorial i calia apostar, d'una forma decidida, per l'extensió del transport públic a les Illes Balears; perquè el Pla director sectorial de transports, del qual tant va bravejar ahir, el va elaborar l'anterior govern.

Ha reformat la legislació per desprotegir territori i per regularitzar il·legalitats urbanístiques. Ha donat suport a dos plans territorials desenvolupistes, els quals més que dupliquen la població. Vostès, amb això, subordinen el model econòmic a un model urbanístic que afecta la qualitat de vida, que elimina la personalitat dels nostres pobles, els converteixen en pobles dormitori. Segurament no han pensat, per exemple, en com mantindrà un municipi com Campos els serveis públics d'aquí a uns anys.

La prioritat d'un govern han de ser les persones, les quals vostè ahir va oblidar, no una altra cosa. No ha pensat en els usuaris de la sanitat pública quan, amb tota la intenció, ha retardat quatre anys la construcció d'un nou hospital públic per a les Illes Balears; tal vegada pensava en els interessos econòmics i urbanístics d'una minoria de ciutadans. Vostè ha decidit no aprovar una llei de sòl que hagués pogut evitar el desgavell urbanístic que vivim. Amb qui pensava quan va prendre aquesta decisió? Sr. Matas, hi ha grans beneficiats per

la seva política territorial i grans perjudicats, els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears; perjudicats perquè perdem qualitat de vida, perjudicats també pel fort endeutament a què ha sotmès la nostra comunitat autònoma. El seu és un govern de mans foradades.

El mateix conseller d'Hisenda va admetre que l'endeutament pujava a 4.200 milions d'euros, més de 4.200 euros per habitant. Cada ciutadà d'aquestes illes, a més de la seva hipoteca personal, té una hipoteca feta pel Sr. Matas de 700.000 pessetes. Vostè s'ha endeutat per fer 22 quilòmetres de macroautopistes a Eivissa, les quals han estat projectades per 48 milions d'euros, però vostè n'ha pagats més de deu vegades més, 480 milions. Han arribat a l'absurd de renunciar als 123 milions d'euros que li oferia l'Estat per a aquests dos projectes amb el nou conveni de carreteres, demostració, una vegada més, de la manca de diàleg que caracteritza el seu govern.

S'ha endeutat també per fer una ràdio i televisió pública partidista, de moment la seva obsessió es concreta en un endeutament en dos anys de 99 milions d'euros, més de 16.000 milions de les antigues pessetes. Per primera vegada en la història d'un govern, el Govern de les Illes Balears s'ha vist obligat a presentar un pla d'equilibri econòmic i financer al Ministeri d'Economia i Hisenda a causa del risc que suposa el fort endeutament dels comptes públics i, per cert, no l'acompleixen. I front a això només ha estat capaç de proposar un impost per als cotxes de lloguer, l'autotaxa; un impost que han quantificat com a ingressos en el pressupost, que han aprovat per llei i que no n'hem tornat a saber res.

(Remor de veus i petit aldarull)

Els socialistes creim que si un govern s'ha d'endeutar ha de ser per millorar la qualitat de vida dels ciutadans, per invertir en futur, i l'educació és l'aposta més ferma que pot fer un govern per al futur del seu país. Quin futur estam assegurant als infants i joves de les Illes Balears quan som els darrers en nombre d'universitaris i els primers en fracàs escolar? Un termòmetre que dispara l'alarma és que som la comunitat on els alumnes abandonen més els estudis, un termòmetre que dispara l'alarma és que també som la darrera comunitat en percentatge d'alumnes que superen l'ensenyament secundari i el batxiller.

Aquest és el balanç real de la seva legislatura i en lloc de prendre mesures immediates, l'única solució que proposa el govern és el trilingüisme. Ens demanam, Sr. Matas, a qui afavoreix aquesta deixadesa de l'escola pública? Evidentment, no afavoreix els nins i nines de les nostres illes. L'educació és, per a nosaltres, els socialistes, una qüestió d'Estat, i li hem ofert pactes en diverses ocasions, contra el fracàs escolar, per a una educació de qualitat per a tothom, tampoc en aquest cas han volgut asseure's a dialogar i a cercar solucions plegats. Aquesta ha estat una legislatura en què el sistema educatiu hagués pogut jugar un paper fonamental en la cohesió d'una societat que ha rebut un gran nombre de persones immigrants. El Govern hauria d'haver repartit els esforços d'acolliment i d'integració d'aquests nous ciutadans a través de l'escola pública i la concertada, a parts iguals, repartint responsabilitats, posant facilitats a la integració.

En canvi el seu govern ha optat per concentrar l'alumnat d'origen immigrant a l'escola pública, on es donen casos de classes envoltant del 90% d'alumnes provinents d'arreu del món. Si no inverteixen en educació pública resten oportunitats a tots els nins i nines, perquè no hauran gaudit de l'educació de qualitat a la qual tenen dret. Però és clar la immigració només els interessa amb finalitats electorals, basta veure que els fons aportats per la comunitat autònoma per a la integració d'immigrants puja a 500.000 euros, en canvi el Govern de l'Estat, només a les Illes Balears n'ha aportat 3,5 milions l'any 2004 i més de 5 milions l'any 2005, de manera que fa molt més el Govern de l'Estat per donar resposta a les necessitats d'una societat d'acollida com la nostra que el propi Govern de les Illes Balears, i això que té una conselleria suposadament dedicada a la immigració.

Les polítiques de salut són l'eina imprescindible per a la millora de la qualitat de vida dels ciutadans, amb la salut, Sr. Matas, no s'hi juga. L'assumpció de les competències i l'increment del finançament sanitari aprovat l'any passat pel Govern socialista, prop del centenar de milions d'euros cada any, representa una oportunitat històrica per impulsar polítiques d'augment de la qualitat assistencial i per al desenvolupament d'actuacions de prevenció i promoció de la salut. I aquesta oportunitat, al contrari del que va dir ahir, no l'aprofiten. No es desenvolupa el Pla d'atenció sociosanitària; termòmetre sanitari, no hi ha llits de mitjana o llarga estada; no s'han desenvolupat els equips d'atenció a cures pal·liatives, ni s'ha ampliat el nombre de treballadors socials a la comunitat. Termòmetre sanitari, s'eliminen prestacions, revisions ginecològiques i la píndola del dia després. Termòmetre sanitari, les pròtesis dentals a majors de 65 anys encara no són gratuïtes, incomplint una promesa electoral. Encara no han creat la unitat d'atenció integral al càncer de mama. No han legislat sobre un greu problema social com l'alcoholisme. No garanteixen els drets sanitaris recollits a la Llei de Salut, per exemple han retardat tres anys el Decret de garantia de demora en la sanitat pública, i quan l'aproven, una vegada més, desvien els usuaris a la sanitat privada.

Tampoc no funciona encara el defensor de l'usuari. I parlant d'atenció primària, la part més propera als ciutadans, ha estat i està abandonada, cada metge de família ha d'atendre més de 2.000 persones, una de les xifres més altes de tota Espanya. Tampoc no han invertit en infraestructures d'atenció primària, només han inaugurat tres centres a tota Balears, n'han congelat d'altres ja iniciats, com el de Pere Garau o l'Escola Graduada. Els hospitals que es construeixen, tots eren projectes de l'anterior legislatura. Han retardat quatre anys la construcció d'un nou hospital de referència.

(Remor de veus)

Han retardat quatre anys la construcció del nou hospital de referència, si s'hagués fet a Son Dureta ja estaria en funcionament. No han obert Son Llätzer al cent per cent, segueixen amb 120 llits fora d'ús, sales buides i tancades i mentrestant Son Dureta saturat. Els serveis d'urgència de Son Dureta, que continuen gaudint d'una bona assistència sanitària, però un espai inhumà. Per als malalts i els professionals sanitaris el seu Pla d'humanització és un recull de paper banyat.

Això sí, ho pagam tots, un 40% d'augment de concert a la sanitat privada.

Com poden veure, senyors diputats, aquest és l'autèntic balanç de la política sanitària del Govern de les Illes Balears. I a qui afavoreix, Sr. Matas? Òbviament no als malalts ni a les seves famílies, els socialistes li hem ofert en multitud d'ocasions grans acords en matèria sanitària, vàrem participar durant més d'un any amb reunions per arribar a un gran pacte per la salut, no varen acceptar cap suggeriment nostre.

Els grans oblidats de la seva gestió han estat els joves. No només s'han enfrontat amb el Consell de la Joventut, sinó que l'única mesura que han adoptat per a aquest col·lectiu, la Hipoteca Jove, no ha aconseguit que els habitatges fossin més assequibles. La Hipoteca Jove és un producte financer, no una política d'habitatge; l'habitatge, un dels principals problemes que tenen els ciutadans de les Illes i un dels grans oblits d'aquest govern. El resultat més cruel de la seva política immobiliària és que durant el seu mandat els habitatges han estat més cars que mai, inassequibles per als ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears. Vostè ahir va dir que el Pla d'habitatge del Govern de l'Estat havia fracassat, però el que no va dir és que vostès, el 2006 no n'han executat ni un 10%, el pitjor grau de compliment de tota Espanya. Vostè és el principal culpable que molts de joves no puguin accedir a un habitatge. I a qui afavoreix aquesta situació? Evidentment, els joves no se'n senten satisfets, sobretot, si en aquesta legislatura, a més, han incrementat un cent per cent l'Impost d'actes jurídics documentats.

Les Illes Balears necessiten aconseguir sòl públic per incrementar, d'una forma real, el mercat d'habitatges de promoció pública. I vostè ha renunciat a fer una llei de sòl que era el millor instrument per fer política d'habitatge. També li vàrem oferir un acord sobre habitatge i també aquesta vegada vàrem rebre la seva negativa. En realitat vostè no ha volgut arribar a cap acord amb el Partit Socialista, excepte en el nou Estatut d'Autonomia.

Acord que li ha costat molt, vostè mateix va reconèixer que no volia un nou Estatut, acord que esper que no posi en perill, rompent el consens amb el Partit Socialista durant la tramitació al Congrés dels Diputats; acord sobre el qual sembla que no n'està molt orgullós, com fa algunes setmanes vàrem poder comprovar, a la seva intervenció al Congrés dels Diputats va afirmar: *"Nos vemos obligados, por razones obvias de supervivencia y de intereses amenazados, a emprender nuestra reforma estatutaria"*; és a dir, va fer una reforma de l'Estatut a contracor, un cop més ha anat a Madrid a fer un discurs acomplexat, un discurs per acontentar els seus companys, Acebes, Zaplana i Rajoy; una vegada més, Sr. Matas, hem de lamentar que no tenguim il·lusió pel país que presideix. El gran impulsor que ha permès en aquests moments que es puguin tramitar en el Congrés dels Diputats les reformes estatutàries és el president del Govern d'Espanya i el Partit Socialista, nosaltres sí creim i tenim il·lusió per modernitzar aquest país.

El nou Estatut, malgrat les contradiccions del Partit Popular, representa un avanç històric; un nou Estatut que és expressió de la maduresa política de les Illes Balears, no per mimetisme o per reacció a processos estatutaris d'altres

comunitats autònomes, sinó perquè els ciutadans de les Illes Balears ens ho mereixem. Ens mereixem més finançament, evidentment, però també més competències, més instruments de coordinació entre l'Estat i la Unió Europea, més instruments per garantir l'autonomia política dels consells insulars, per donar cabuda a les aspiracions dels formenters creant el Consell Insular de Formentera. Un nou Estatut que ens defineix com a nacionalitat històrica, superant antics debats i donant resposta a una aspiració del nostre país.

Uns pobles que tenen una cultura i una llengua pròpies, la catalana, cultura i llengua que també han estat oblidades pel seu govern. Una cultura i una llengua que, per als socialistes, mai no han de ser elements de confrontació sinó sempre de vertebració del nostre país. Un nou Estatut que incorpora també un títol fonamental per garantir nous drets i llibertats, per a nosaltres aquesta era una aspiració irrenunciable i jo li agraeix que així ho hagi entès, això obligarà a impulsar les necessàries polítiques per lluitar contra l'exclusió social, per garantir nous drets a les persones dependents, a la gent major, als discapacitats, per garantir la vertadera igualtat entre homes i dones. En definitiva, un progrés fonamental per a una comunitat autònoma on les polítiques socials són les grans oblidades, fins i tot dins el pressupost, amb un sistema de serveis socials, realment insuficient per eradicar la desigualtat. Drets socials que haurem de desenvolupar amb una llei del Parlament, entre els quals inclourem la gratuïtat dels llibres de text, els quals vostès s'han negat a incorporar a l'Estatut d'Autonomia.

No vull acabar sense fer referència a l'única proposta que vostè ahir va plantejar. Com sempre, una proposta improvisada a darrera hora, el conill que sol treure del barret a cada debat; li vull recordar que vostè va ser qui va dissenyar l'actual declaració d'obligació de servei públic, ahir va dir que no funcionava. Li vull recordar que, li agradi o no li agradi, l'únic que ha actuat per abaratir el transport aeri dels ciutadans d'aquestes illes, per pal·liar els problemes generats per la seva declaració, ha estat el Govern Zapatero. Aquest any els ciutadans gaudiran d'un 50% de descompte, un avanç sense precedents.

(Alguns aplaudiments a la sala)

Vostè, a més, fa una proposta sobre una qüestió en què no té cap competència, competència que no va reclamar fa tres setmanes al Congrés dels Diputats. Ara bé, si l'objectiu és que els ciutadans paguin 27,5 euros per bitllet a partir de l'1 de gener del 2007, nosaltres li oferim l'única solució possible, fer-ho amb el Govern de l'Estat, des de l'acord i no des de la confrontació. Si ho fa així, pot comptar amb nosaltres.

Sr. Matas, enfront de les seves velles receptes hi ha una nova forma de fer política, la política que aplica el Govern Zapatero, la que ha fet compatible el creixement econòmic, la creació de 900.000 nous llocs de feina i el superàvit en la despesa pública, amb més despesa social que mai en la història d'Espanya i amb l'avanç més important en la democràcia en nous drets socials i noves llibertats. Aquesta és la política que convé a les Illes Balears, una política, com ja li he dit al principi, que es faci des del diàleg, des de l'honradesa i des del compromís ètic; una nova política que afronti els nous reptes,

que solucioni els problemes de la gent; una nova política que els socialistes volem compartir amb els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears, afrontant amb valentia els canvis estructurals que requereix el nostre model econòmic, sempre des de l'acord i la concertació amb els agents socials; estimulant el turisme hotelier com a motor de l'economia de les Illes; impulsant un creixement sostenible amb el nostre territori; apostant decididament per la recerca, el desenvolupament i la innovació. Prioritzant, d'una forma clara, l'educació de qualitat com a un dels millors instruments per garantir la convivència, la igualtat d'oportunitats i el futur del país. Avançant fermament en la consolidació dels nous drets socials i la potenciació dels serveis públics, especialment de la salut, que faran de la nostra una societat més pròspera, més lliure i més democràtica. Assumint un compromís amb la ciutadania, fonamentat en l'honradesa, la transparència, la responsabilitat, la lleialtat institucional, la participació, el diàleg i el compliment de la paraula donada.

Miri, fa alguns dies vaig tenir l'oportunitat de sentir el president d'Espanya, el president del Govern d'Espanya, ells no es va voler atribuir tot el mèrit sinó que va dir que entre presumir i compartir elegia compartir, reconèixer a la societat, als ciutadans, que són ells que tenen el mèrit dels grans èxits econòmics, d'haver assolit nous drets socials i llibertat en aquests anys. Presumir o compartir, Sr. Matas, vostè no ha elegit compartir.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments a la sala)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Armengol. Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Agrair el to de les intervencions de tots els diputats que han fet ús d'aquesta rèplica en aquest discurs del debat de l'estat de l'autonomia. I me permetran que intenti d'una forma ordenada, si és possible, rebatre, exposar els nostres arguments i de la forma més respectuosa, però més fidedigna possible. En el debat de política general, especialment quan arriba cada any aquest moment, jo sempre tenc la sensació que faci el que faci ho farem malament i que els arguments que de vegades s'empren són arguments contradictoris i un tant esquizofrènics i sobretot, de vegades, si es comparen amb el que un ha fet quan ha tengut oportunitat de governar respecte de totes aquestes qüestions que aquí es posen de manifest.

Resulta que si es milloren els indicadors econòmics, mal assumpte, perquè són enganyosos; resulta que si l'economia o l'ocupació creixen, destrossam la nostra qualitat de vida; si nosaltres recuperam endarreriments històrics en infraestructures, destruïm les Illes, destruïm els paisatge i destruïm el territori. Si resulta que les xifres turístiques són excel·lents i enguany he de reconèixer que, excepte qualcú,

quasi tothom ha reconegut que les xifres turístiques eren excel·lents, i per cert, per rebatre les seves xifres, Sra. Armengol, simplement permeti que li mostri el quadre elaborat amb les dades de la Seguretat Social de l'ocupació en el sector de l'hostaleria i de la restauració, des de l'any 2003 fins a l'any 2006, i si vostè és tan amable li faré arribar aquesta anàlisi estadística i comprovarà que hi ha hagut un increment des de l'any 2002 de 70.000 a quasi 78.000 persones.

Doncs bé, si resulta que les dades són excel·lents, la conclusió quina és: que no ens hem d'enganyar. I no ens hem d'enganyar perquè resulta que el model està esgotat, que el problema és que el model és un model que ens du pràcticament a la catàstrofe. Si resulta que l'economia, després de molts anys, al final creix tres vegades el que creixia l'economia fa tres anys, mal assumpte, perquè encara estam per sota de la mitjana estatal. Creixerem, i és ver, tenen raó, però també s'ha de dir que creixerem al 2,7%, que fa tres anys estàvem en recessió econòmica i que Espanya ja està en el 3,4% i que creixem, per primera vegada, per damunt de la mitjana europea. Si resulta que abans l'atur creixia i ara duim dos anys liderant la creació de llocs de feina i, per tant, baixant l'atur, no serveix de res perquè l'ocupació és precària. O en qualsevol cas, sí, sí, però que no ho era precària fa tres anys? No era precària quan vostès governaven?

(Remor de veus)

Amb una diferència, i és que ara la contractació indefinida puja 2 punts per damunt de la mitjana espanyola. O en tot cas, per intentar desmuntar unes xifres que són molt aclaridores, que són les xifres de l'atur, que hi ha més llocs de feina, més llocs de gent que fa feina, doncs ens treim la discussió amb les dades, tal vegada casuals, d'un sector, si hi ha 1.000 persones més o 1.000 persones manco. Si l'economia, és a dir, l'ocupació, el creixement del producte interior brut, els nivells de confiança empresarial, les bones dades dels diferents sectors econòmics van moderadament bé, anam errats perquè no feim reformes estructurals.

Per no parlar també dels que volen canviar els models, els modelitzadors, que ens volen donar lliçons de canviar models econòmics quan, a cop de decret, en lloc de planificació de llei, això fa molts d'anys que ha passat, sense comptar amb el mercat ni amb l'activitat empresarial, és molt difícil, modelitzar una economia. Però el que està clar és que la impressió d'aquesta, i supòs que això forma part del joc polític, escoltin, ja podem fer escoles, ja podem fer hospitals, és igual, fem el que fem, tot, a més tot, perquè no feim res bé, tot estarà malament.

I mirin que en aquesta legislatura, per exemple, hem fet carreteres, que és una cosa que ningú no discuteix; idè totes, totes, estan malament, totes, no n'hi ha cap, no ha sortit ningú aquí a aquesta tribuna a dir, escolti, de les setze carreteres que hi ha a mi que desdoblin la carretera a la Universitat o que facin la circumval·lació de Manacor me pareix bé; totes estan malament, perdó, estan malament les del Govern i les del Consell d'Eivissa, amb la resta ningú s'hi fica.

(Aplaudiments a la sala)

A més, entre la manca de criteri i entre la manca de dades reals per oposar a aquesta gestió, naturalment, l'estratègia sempre és la mateixa, agafar l'anècdota, el cas puntual i elevar-la a la generalitat. I també tenen raó, és evident que hi ha coses que no funcionen, jo mai no he pujat aquí a dir que tot funciona, és evident que hi ha moltes coses que no funcionen, ho torn dir perquè ho he dit moltes vegades. Però crec que no és generalitzable la situació i que és cert que hi ha sectors de la nostra indústria que pateixen o que els pagesos pateixen, però crec que utilitzar casos puntuals és una tàctica, si vostès m'ho permeten, demagògica, per no dir-ho d'una altra manera. Es pot dir que som al pitjor dels escenaris, que totes les coses van bé perquè hi ha un cas concret, una persona concreta que pot tenir un problema, i que el té segur, sense cap dubte, però insistesc, si som seriosos, si nosaltres volem fer una anàlisi rigorosa, parlant a la gent i dir-los com va realment l'estat de l'autonomia, hauríem d'acceptar almanco unes regles de joc.

Per exemple, els indicadors econòmics, ja que avui aquí hi ha tants d'economistes que parlen d'estructura i de conjuntura, doncs els indicadors econòmics, consagrats per la ciència econòmica, el producte interior brut, la taxa econòmica, la taxa d'inflació, mentre no es descobreixi una altra cosa, continuen sent avui, com el seu nom indica, els millors indicadors per veure com va una economia. Són, en definitiva, avui les notes que tothom, a tota Espanya, també a l'economia espanyola, posen a l'alumne per saber si aproven o no aproven l'assignatura. Naturalment, després poden venir interpretacions, diagnòstics més sofisticats, però en allò que és essencial, els indicadors, si hi ha més aturats, si hi ha menys aturats, aquests indicadors van a missa a tot el món i crec que és normal que aquí també hi vagin.

Clar, i amb aquesta tàctica s'aixequen llegendes urbanes, tòpics, que crec que només intenten confondre els ciutadans per intentar enganyar i per intentar emmascarar la nostra feina de govern, la qual no és perfecte, però me deixaran almanco que l'intenti explicar. I vostès, per contrarestar, insistesc, el poder de les realitzacions o la força de la feina que s'ha fet, doncs intenten embullar la troca i cridar els ciutadans a l'engany.

Els indicadors precisament demostren que és fals, com s'ha dit aquí, que el nostre creixement sigui per la construcció, això és un absurd. La recuperació econòmica a les Illes Balears es produeix gràcies al turisme. No fa falta que recuperem el turisme. El turisme l'hem recuperat, el turisme és el motor de l'economia, el turisme és el que ha fet créixer l'economia l'any 2005 i el que la fa créixer l'any 2006. El turisme, en termes directes o indirectes, serveis i no serveis, representa el 81,4% de l'economia. Per tant és inevitable que si la nostra economia creix no pot ser per un sector que representa un 9%, com la construcció, sinó, senyors, és el turisme; el turisme torna ser el motor de l'economia i és fals que la construcció sigui la culpable d'aquest creixement.

Vull també recordar que la construcció a les Illes Balears creix tres vegades manco que el que va créixer el darrer any del pacte de progrés, tres vegades manco.

(Aldarull a la sala i aplaudiments)

I també vull deixar clar que és una irresponsabilitat dimonitzar el sector de la construcció. La construcció crea llocs de feina, molts i molt importants, i la construcció no té cap culpa de la destrucció del territori. La destrucció del territori serà una responsabilitat dels polítics; feina a la construcció n'hi ha molta sense necessitat d'haver de destruir territori.

Tampoc no és certa aquesta llegenda que els empresaris venen les empreses. Ara resulta que tothom aquí ven les empreses i que tot es ven a les Illes Balears. Que hi ha empresaris que venen?, naturalment. Que hi ha hotelers que han posat en venda les seves empreses?, naturalment. Però perquè un vengui n'hi ha d'haver un que compri, i les dades tornen ser significatives, i resulta que la inversió de capital estranger productiu, no immobiliari, ha crescut un 175% els darrers anys a les Illes Balears. I és això el que fa que tinguem el nombre d'empreses més alt de tot l'Estat. Si n'hi ha que venen, afortunadament n'hi ha molts més que compren, perquè les Illes Balears encara és un destí molt atractiu.

La nostra política ha estat sempre la defensa de l'allotjament turístic, que aquesta és la nostra prioritat absoluta, l'allotjament turístic. Però em pareix també que hem d'anar alerta quan parlam de turisme residencial i quan parlam del que pot ser el turisme residencial i també fins i tot del que pot ser el tot inclòs. Però en qualsevol cas, en qualsevol cas, el turisme d'allotjament turístic serà prioritari pels llocs de feina que crea; l'equilibri amb el turisme residencial, que també crea llocs de feina, ha de ser l'equilibri que cercam, sense cap dubte, però el que no poden vostès ara venir i dir-me és que nosaltres estam afavorint el turisme residencial, quan -perdonin i no es molestin- vostès varen posar l'ecotaxa, un impost al turisme d'allotjament turístic, i cap impost al turisme residencial.

(Aplaudiments)

Vostès varen posar..., mirin si varen penalitzar el turisme d'allotjament turístic que només els turistes que venien a un hotel, a un allotjament turístic, pagaven l'ecotaxa, i els altres que anaven a turisme residencial no pagaven l'ecotaxa.

(Remor de veus)

Per cert, em sap greu repetir-ho, però és un debat absolutament reiteratiu, però jo ho he de tornar a explicar. El Govern de les Illes Balears no té cap competència sobre l'urbanisme. L'urbanisme és una competència exclusiva dels consells insulars. Els consells insulars són els que aproven l'urbanisme. Quan estigui l'Estatut d'Autonomia aprovat, si Déu ho vol, els consells insulars no només tendran competències en l'urbanisme sinó que tendran potestat reglamentària sobre aquesta competència exclusiva. Avui qui decideix a les Illes Balears i que ha decidit què és el que es pot construir i què és el que no es pot construir, quin és el creixement urbanístic que es pot tenir a les Illes Balears, són els tres consells insulars en exercici de la seva competència, i naturalment com a partit polític nosaltres serem responsables de donar suport al pla territorial que ha aprovat el Consell de Mallorca, perquè ens pareix bé i hi estam d'acord, i naturalment al d'Eivissa i Formentera, però no com a president del Govern, no com el Govern, que avui és el que passa comptes aquí. No voldran vostès que parlem de recuperar competències en urbanisme;

esper que a ningú no se li passi pel cap. Les competències en urbanisme, el Pla territorial -insistesc- és una competència dels consells insulars.

I és cert que aquestes competències permetien als consells insulars, per exemple, haver aprovat en els seus plans territorials una moratòria urbanística absoluta, que nosaltres no hi haguéssim estat d'acord i per això hem donat suport als dels consells de Mallorca i d'Eivissa i Formentera, però era la seva competència; haguessin pogut permetre cap creixement, el creixement zero, urbanístic a totes les illes si ells així ho haguessin decidit. I el que és evident és que els ajuntament han de complir, com he dit avui matí, els seus plans, que aproven les respectives comissions insulars d'urbanisme, i per exemple a Mallorca, amb el suport del PSM, del Partit Socialista i d'Esquerra Unida, des de l'any 95, a l'urbanisme, fins a l'any 2003 li han donat suport o l'han fet tots vostès, almanco en el Consell de Mallorca, tots els plans urbanístics, tots...

(Aplaudiments)

...tots els plans urbanístics els han aprovat vostès en el Consell de Mallorca.

Clar, resulta que els plans territorials són expansius. Bé, idò serà una discussió que hauran de tenir en virtut de la seva autonomia i en virtut de la seva competència, si s'hi atreueixen vostès, en els consells. Perquè avui critiquen, per exemple, el Pla territorial de Mallorca aquí; en el consell, poc. O critiquen determinades qüestions d'aquest pla territorial. Però, escoltin, vostès i jo sabem que el Pla territorial de Mallorca que avui ha aprovat Unió Mallorquina amb el suport del Partit Popular, si vostès haguessin pactat amb Unió Mallorquina l'haguessin aprovat igual, igual, i potser fora les carreteres, però res més; tota la resta exactament igual.

(Remor de veus)

Bé. De totes maneres l'argument que vostès utilitzen d'una forma reiterada sempre és intentar contrarestar l'èxit de les infraestructures d'aquest govern amb la llegenda de la destrucció del territori. És a dir, ja que vostès admeten, perquè no els queda més remei, que nosaltres no tenim cap responsabilitat com a Govern en el que són les urbanitzacions i en el que és l'urbanisme a cap de les Illes, idò resulta que com que tanmateix hem de tenir la culpa de la destrucció del territori i tanmateix la Sra. Armengol ha d'acabar el seu discurs com sempre, dient "destructors de territori, destructors del paisatge, destructors de tot", idò qui té la culpa, del Govern, de destruir el territori?, idò resulta que la tenen les infraestructures. Com que no tenim responsabilitat amb les urbanitzacions, idò ara resulta que són les nostres infraestructures les que destrueixen el territori.

Destruïm el territori amb hospitals, amb col·legis, amb instituts, amb residències d'Alzheimer, amb Parkinson, amb discapacitats...

(Remor de veus)

...amb tercera edat, amb centres de dia, amb centres de salut, amb camins rurals, amb palaus de congressos de Palma

i de Santa Eulàlia, amb velòdrom, amb les estacions marítimes, amb les instal·lacions esportives, amb el recinte firal, amb el soterrament de les vies del tren, amb el metro de Palma, amb les depuradores, amb el gasoducte submarí o amb les famoses carreteres.

(Aldarull a la sala i aplaudiments)

Amb tot això destruïm el territori. I efectivament, efectivament, com que tenim un important dèficit d'infraestructures, i almanco hauran de convenir amb mi que vostès no varen fer massa per corregir aquest dèficit d'infraestructures, perquè si ho haguessin fet també haguessin hagut de consumir territori, perquè haguessin hagut d'emprar aquest territori; però el problema no és aquest, el problema és el d'intentar tapar precisament la manca de gestió dels seus quatre anys devora la gestió del Govern amb aquestes infraestructures posant el penjament de la destrucció del territori especialment a les carreteres.

Jo entenc l'esforç que ha de suposar comparar aquestes iniciatives ara i abans, però això no pot servir d'excusa per tergiversar la realitat. Ni les depuradores, ni les dessaladores, ni tan sols les setze carreteres que nosaltres hem fet a les Illes Balears, que en el seu 80% desdoblén el traçat existent, no poden destruir les nostres illes, encara que les setze estiguessin malament i encara que les setze estiguessin equivocades. Insistesc: és impossible que totes siguin dolentes i és impossible que totes siguin desmesurades. Responen a necessitats de trànsit existents i ofereixen la seguretat i comoditat que necessitam. Però en el pitjor dels casos, que nosaltres tenguéssim la destrucció de totes les grues que hi ha a les Illes Balears, o de la destrucció del territori que fan les nostres carreteres, mirin, en aquestes carreteres com a màxim s'haurien utilitzat 200 hectàrees de sòl addicional, que si vostès haguessin fet desdoblament en lloc d'autovia o autopista, en aquest cas, part també d'aquestes 200 hectàrees haguessin hagut d'utilitzar, i això, creguin-me, mai no pot ser la destrucció de les Illes Balears, que hi hagi 500.000 hectàrees a les Illes Balears.

(Aplaudiments)

Pel que fa a les empreses adjudicatàries, ara i abans són les que guanyen els concursos, són les que se'n duen les adjudicacions, legalment, i això, com tota la resta, si qualcú té qualque dubte idò ja sap on ha d'anar, ja sap on ha d'anar, però els adjudicatàries són els que guanyen els concursos. I tots els adjudicatàries d'aquestes obres d'infraestructura i d'aquestes carreteres, afortunadament sempre van amb empreses d'aquí, afortunadament. I sap que els ha passat a les empreses d'aquí gràcies a aquesta obra pública durant aquests anys? Idò que han aconseguit recuperar la classificació que varen perdre amb vostès.

(Remor de veus, aldarull a la sala i aplaudiments)

Amb vostès les empreses d'aquí..., no, no, això és així, perdonin. Amb vostès, perquè, mirin, les poques adjudicacions que vostès varen fer, que jo els he reconegut, per exemple -perdonin- ahir vaig dir, i ho puc repetir perquè s'intenta a vegades tergiversar les paraules, que hi ha moltes

infraestructures que estaven començades. A més vaig dir que hi havia hospitals que estaven començats i nosaltres els hem acabat; hi havia centres de salut que estaven començat o hi havia escoles que estaven començades, però crec que nosaltres n'hem fetes més, però estaven començades. Idò aquestes que estaven començades, aquests hospitals, a qui els varen adjudicar vostès?, als mateixos, als mateixos, perquè degueren guanyar; supòs que és perquè degueren guanyar, naturalment.

Idò bé, com que no hi havia aquesta possibilitat que les nostres empreses de les Illes Balears fessin feina, avui han pogut fer feina amb aquestes grans indústries i avui ja estan classificades per poder accedir a qualsevol tipus de concurs.

També -i ve a col·lació- vull recordar que gràcies a aquesta política d'espais naturals consensuada, que ha estat un canvi substancial per evitar l'enfrontament que també s'havia produït en el passat, sobretot amb propietaris, idò gràcies a aquesta política consensuada hem aconseguit avui passar del 6% d'espais protegits que teníem l'any 2003 a tenir avui el 19% del nostre territori protegit, i això ho hem fet des del diàleg, amb el consentiment i la participació, la implicació dels propietaris i no contra ells.

I naturalment el tema recurrent també de cada any és el tot inclòs, una forma de comercialització turística que realment no ens beneficia i que sincerament a vegades es produeixen contradiccions que vostès estic segur que els sorprendran com em sorprenen a mi. Idò les declaracions en aquest cas del secretari d'Estat, del secretari d'Estat precisament de Turisme, que deia que *"el todo incluido -Ramón Martínez Fraile, secretario general de Turismo- el todo incluido no es ni bueno ni malo; es una manera de comercializar viajes y no estamos en contra de que los hoteleros vendan paquetes de todo incluido"*. Bé, idò nosaltres sí que hi estaríem en contra perquè creim que és un sistema que no ens beneficia, a les Illes Balears.

Però tal com ens vàrem comprometre, què hem fet davant aquesta forma de comercialització turística? Idò, d'entrada, les dades: el tot inclòs va pujar d'una forma escandalosa fa anys, de l'any 2002 a l'any 2003 va tenir l'increment més important, i avui afortunadament ja està en disminució. Però nosaltres vàrem encarregar, efectivament, a un comitè d'experts, on vàrem demanar a tots els grups polítics que designassin representants per participar en aquest comitè d'experts, que ens fessin una anàlisi i una proposta d'actuació per lluitar o regular el tot inclòs. El resultat de moltes reunions de feina d'aquests experts, insistesc, va ser que ens varen proposar quatre eixos d'actuació que nosaltres hem assumit íntegrament des de la Conselleria de Turisme. En primer lloc, la creació d'un observatori permanent; en segon lloc, una campanya de control sanitari d'aquesta forma de comercialització; en tercer lloc, una normativa específica de control de qualitat i un decret de queixes i reclamacions d'usuaris. Aquest és el nostre programa del tot inclòs. Aquesta és la proposta que ens ha fet el comitè d'experts. I en qualsevol cas la conclusió més important del comitè d'experts era que aquest sistema de comercialització no es podia regular, i això és el que els representants designats pels grups polítics varen dir en aquest comitè.

En qualsevol cas, una dada il·lustrativa, perquè el tot inclòs té molt a veure amb l'oferta complementària, moltíssim, naturalment: l'oferta complementària i la creació de llocs de feina és la forma que nosaltres tenim de redistribuir la riquesa a les Illes Balears. Doncs bé, el darrer any, l'any 2003, del govern del pacte, varen tancar 8 restaurants, o sigui, hi havia 8 restaurants menys, 48 cafeteries menys i 300 bars menys. Avui, l'any 2006, hi ha 206 nous restaurants, 110 noves cafeteries i 63 bars més.

(Alguns aplaudiments)

I el punt més important, sense cap dubte, és l'ocupació, que encara que és un tema que tendria quasi la temptació de frivolitzar-lo, però més lluny de la meua intenció, l'ocupació és la política social més important -repetesc- de totes les que pot fer un govern, els llocs de feina. Per tant els indicadors són els que són i avui tenim 59.902 persones que fan feina a les Illes Balears i que no feien feina. En xifres absolutes aquest atur ha baixat especialment en joves i en dones, i això és irrefutable, i insistesc en el fet que la contractació indefinida ha pujat 1,5 punts i quasi dos punts per damunt de la mitjana espanyola. El resultat és que avui a les Illes Balears som una altra vegada els primers d'Espanya en taxa d'ocupació, som els segons d'Espanya en taxa d'ocupació femenina, i som els segons d'Espanya en taxa d'ocupació juvenil. I hem posat en marxa un pla molt important per als joves d'aval d'ocupació precisament per incentivar la contractació dels joves.

I la nostra preocupació és que tots els ciutadans, tots, tinguin un lloc de feina digne i estable. I naturalment que els joves no es poden comprar una casa; idò sí, és vera, els joves, com deia ahir, no es poden comprar una casa, però ni se la poden comprar ara ni se la podien comprar, desgraciadament, abans. I els dic una altra cosa: si a sobre el jove no té feina, així sí que de cap manera no es podrà comprar una casa. Per tant l'objectiu sí que és la feina. El problema sí que és l'atur, i és la nostra principal preocupació.

I jo vaig dir ahir que el problema de l'habitatge no estava resolt, i és així, és cert. La gran agència de lloguers que es va posar en marxa en el Ministeri de l'Habitatge de Madrid és evident que ha estat un fracàs, amb tot el respecte del món. La tramitació és molt baixa perquè no hi cultura avui del lloguer a Espanya i molt manco a les Illes Balears. Crec que és un gran error que ens llevin les ajudes de rehabilitació d'habitatges, perquè ens afecta al nucli del nostre model de territori. Si precisament necessitam doblers en alguna cosa és en la rehabilitació, però a pesar i en contra del que aquí s'ha dit de l'escassetat de sòl que hi ha aquí a les Illes Balears, nosaltres hem aconseguit superar la mitjana nacional d'execució del pla d'habitatges. El que passa és que la demanda evidentment és molt inferior i la demanda no pot respondre a les necessitats.

Però, perquè no quedi cap dubte, *nota de premsa Ministerio de Vivienda, Ministerio de Vivienda del Govern d'Espanya, nota de premsa de no sé quin dia, és igual: "El programa 2005 del Plan estatal de viviendas se ha ejecutado en más de un 130% sobre las viviendas convenidas. Por comunidades autónomas destacan por su grado de cumplimiento Extremadura, Galicia, Madrid, Castilla-León, Cataluña y Baleares, un 104,42% -nosaltres creim que és més- que al*

haber cumplido los objetivos inicialmente convenidos han podido hacer uso de la reserva de eficacia". Això ho diu la nota informativa del Ministeri d'Habitatge.

Per cert, crec que també és intentar enganar els ciutadans quan ens acusen de retirar la Llei del sòl i per tant afectar l'habitatge. Sra. Armengol, això no és cert i vostè ho sap. Nosaltres hem retirat la Llei del sòl perquè creïem que no té el consens necessari per a la seva tramitació, però en el mateix moment hem dit que legislaríem la part de reserva de sòl, que és el més important, amb una altra llei. Nosaltres hem tret de la Llei del sòl l'obligació d'elevant, que és la proposta que jo vaig fer ahir, la reserva de sòl del 30% per a habitatges de protecció oficial dels plans generals que s'aprovin. És a dir, maldament no es tramiti la Llei del sòl en aquest parlament -la podríem aprovar però no té el consens necessari i no volem que sigui un tema de conflicte-, maldament no s'aprovi la Llei del sòl, nosaltres sí aprovarem en aquesta legislatura l'obligació de reservar sòl públic, un 30%, elevar al 30% de reserva dels plans generals que s'aprovin, sòl públic per fer habitatges de protecció oficial. Però també vull ser sincer: això tampoc no és la solució del problema. Hem fet càlculs del que suposarà això i per exemple a Calvià això són 719 habitatges; a Palma crec que són 1.800. Vull dir que la norma del 30%, que és una norma que facilitarà, desgraciadament no és una norma... No, a Palma 912 habitatges, a Maó 367, a Eivissa 589 i a Calvià 180, efectivament, segons els plans que s'aprovin amb la reserva obligatòria del 30%.

Bé, passem al que seria una altra llegenda urbana d'aquestes que intenten crear: el Govern de les Illes Balears no creu en l'educació pública. I tampoc no hem complert el compromís de lliure elecció de centre. Bé, mirin, sense cap increment de finançament de Madrid hem augmentat el pressupost en educació en un 63%, i del total del pressupost de l'educació destinam un 74% d'aquest pressupost a educació pública; mai en la història autonòmica s'havia fet un esforç en retribucions de personal docent i en instal·lacions no universitàries i també, tampoc, en instal·lacions universitàries com aquests darrers anys, i això no és incompatible amb treure la concertada del seu menyspreu i amb reconèixer també els drets retributius que vostès varen deixar damunt la taula del Consell de Govern per desacord intern del personal de la concertada, que tenia dret a tenir la mateixa retribució que els altres. Una cosa no és incompatible amb l'altra, i com he dit avui matí acabarem amb el 96,38% de compliment de la lliure elecció de centre.

Clar, la pregunta -i perdonin que sigui reiteratiu- és: la seva aposta per l'educació pública quina va ser?, perquè vostès quan varen governar varen llevar la concertada, que és tan dolenta? No, naturalment que no. Idè això és el que intent demostrar: que no tenim perquè dimonitzar la concertada i no tenim perquè fer incompatible que es pugui donar suport a l'educació concertada amb el fet que nosaltres puguem fer un esforç en educació pública. La veritat és que mai no s'havia invertit en educació pública tant com s'ha invertit ara; hem quasi triplicat les inversions en col·legis i instituts i hem incrementat substancialment la dotació econòmica per a professors respecte a l'anterior legislatura. Vostès varen crear, d'educació pública, 7.940 places, i nosaltres en crearem prop de 20.000. Naturalment, que hi pot haver coses que no funcionin?, sense cap dubte; que hi ha centres que s'han retardat o que han tengut

obres?, sempre ha estat així, desgraciadament, quan governaven vostès i quan governàvem nosaltres, però no es pot respondre a una generalitat.

Avui el balanç històric és que hem invertit 164 milions d'euros en col·legis i instituts nous davant els 34 que vostès varen invertir. I naturalment aquest esforç en col·legis, en instituts, en educació universitària, exigeix prioritzar perquè els doblers no són il·limitats. En conseqüència nosaltres no hem pogut encara garantir la gratuïtat dels llibres de text, perquè hem hagut de triar i hem prioritzat el que nosaltres creïem que eren les mancances. Que ens podem equivocar i vostès tenen una altra prioritat?; d'acord, però nosaltres creïem que els col·legis, els instituts i els professors tenien en aquest cas prioritat. I jo estic segur que és una demanda molt legítima, i de fet nosaltres tenim una sèrie de beques per a aquells col·lectius molt necessitats, precisament perquè puguin atendre la seva compra de llibres, però no hem pogut generalitzar el sistema, i jo assumeixo aquí la culpa, la responsabilitat d'aquesta decisió, que sé que pot perjudicar.

Però també vostès han de tenir en compte que mentre moltes comunitats autònomes avui estan baixant alumnes cada any, nosaltres els pujam. Quan una comunitat autònoma davalla alumnes cada any està alliberant doblers, alliberant finançació, i en canvi nosaltres cada any hem d'atendre més gent i més al·lots i no tenim doblers per atendre aquesta gent i aquests al·lots. Però, com sempre, hi ha una solució, i la solució està aquí davant, i governi qui governi la podrà donar. La solució és que l'any que ve, com he dit, hi haurà un nou sistema de finançament que afectarà l'educació. L'any que ve, segur, aquest és el compromís, a Espanya hi haurà un nou sistema de finançament i el que hem fet un poc en sanitat ara ho podem fer en educació, i s'haurà de reconèixer el nombre d'alumnes reals que nosaltres tenim i estic segur que el pròxim govern, el que tenguim aquests doblers, aquest finançament, no tindrà cap problema, sigui del color polític que sigui per poder atendre la gratuïtat dels llibres de text i qualsevol altra prioritat que vulguin establir. Però el principal problema de l'educació com vostès molt bé han dit, no són els llibres de text, efectivament el principal problema és el fracàs escolar, i és cert, el fracàs escolar és avui el principal problema que tenen les Illes Balears, l'abandonament de l'escolarització, el nivell de formació i la baixa taxa d'universitaris, i això, sense que serveixi de cap tipus de consol, també s'ha d'emmarcar dins un cert fracàs col·lectiu del sistema educatiu espanyol tal com assenyalava l'informe PISA, l'informe del Programa d'Avaluació Internacional d'Alumnes, però també és cert que aquesta situació espanyola, en el cas de les Illes Balears, encara és més greu i encara és pitjor.

I per què ens trobam en aquesta situació? Evidentment el fracàs escolar no és un problema de capacitació professional dels nostres professors, més aviat tot el contrari, els nostres professors no són pitjors que a qualsevol altre lloc d'Espanya sinó el contrari. És sense cap dubte, probablement, un problema de valor social de l'educació, del percentatge també més alt d'Espanya d'alumnes estrangers i probablement, en aquest cas estic d'acord amb vostès, de model econòmic. Clar, no existeix a la nostra societat i a la nostra joventut, com hauria d'existir, aquest valor social del que significa l'educació i de la importància que té l'educació, ho patim a l'educació bàsica, ho

patim al batxillerat i ho patim encara molt més a la universitat malauradament i també, per una altra part, tenim un sistema, un model productiu que ofereix doblers fàcils als nostres joves sense ni tan sols demanar-los una excessiva preparació acadèmica. I naturalment aquesta situació s'ha de corregir i aquesta situació ens perjudica, i una de les formes que hem de poder fer per corregir aquesta situació sense cap dubte és, a aquest cas, invertir en educació, hem de dedicar doblers del pressupost a educació, i per això, nosaltres hem quasi duplicat el pressupost que vàrem rebre en educació, sense rebre més doblers de Madrid. Per això, nosaltres avui podem dir amb la cara ben alta que hem passat d'una despesa per alumne a les Illes Balears de 2.846 euros avui a una despesa per alumne a les Illes Balears de 4.093 euros.

(Aplaudiments)

S'ha d'invertir en els professionals de l'educació i s'ha d'introduir el valor de l'educació a la nostra societat.

També, com els deia, la realitat és la que és, i no és cap excusa, però ni els llibres de text varen ser gratuïts quan vostès varen tenir la responsabilitat ni el fracàs escolar és nou d'aquest govern i, desgraciadament, els pròxims governs continuaran tenint el problema del fracàs escolar, d'això que ningú no en tenguí cap dubte. Per això, hem afrontat aquest esforç amb plantilles, amb professors, hem potenciat la cultura de l'esforç, hem millorat l'atenció de l'alumnat sobretot amb necessitats específiques, i hem apostat precisament pel model d'educació trilingüe. Efectivament, el model d'educació trilingüe que és un projecte emblemàtic de l'educació, de la nostra educació i que no és incompatible amb el fet que els alumnes parlin les dues llengües oficials, al contrari, això té molt a veure precisament, amb apostar pel món de l'educació i per poder ser capdavanters en el món de l'educació a tot Espanya, i que els al·lots i les al·lotes de les Illes Balears puguin parlar una llengua estrangera com les altres dues.

I això té molt a veure, efectivament, amb la recerca, amb el desenvolupament i amb la innovació. És la primera vegada que en aquesta comunitat es fa una planificació a curt termini en polítiques de recerca, de desenvolupament tecnològic i d'innovació. És la primera vegada perquè els plans fins ara eren a llarg termini. I avui tenim un compromís i un projecte que estam executant que és aquest Pla d'innovació 2005-2008. A més avui es dona la felicitat coincidència que almanco amb paraules, amb voluntats, el Govern d'Espanya també té la seva prioritat en aquest tipus d'inversions i nosaltres coincidim i, per tant, el que volem és aprofitar aquesta avinentesa, aprofitar que tenim un govern d'Espanya sensible amb la inversió, amb aquest tipus d'inversions i que puguem tenir un compromís real i que no tot quedi en paraules, desgraciadament com ens passa massa sovint.

I per això, aquí, s'ha d'emmarcar la proposta que vaig fer al president Rodríguez Zapatero a la reunió que vaig tenir quan va venir a visitar Sa Majestat el Rei, i també la proposta que vaig fer a Sa Majestat el Rei aquest estiu com a president de la Fundació Cotec. Però avui la realitat no diu això, és a dir, nosaltres hem fet una proposta de conveni al Govern d'Espanya, però avui la realitat no diu això, avui la realitat diu que nosaltres hem destinat en el pressupost, en doblers que

s'estan gastant cada any en aquest pla, uns 240% d'increment del que es destinava l'any 2003 precisament a recerca, i, malauradament -i em sap greu haver-ho de posar de manifest perquè no vull crear polèmica-, ahir vàrem rebre el Projecte de pressuposts de l'Estat, ahir, la partida que el Govern d'Espanya, que diu que vol invertir en recerca a Balears, destina a recerca, innovació i desenvolupament tecnològic a les Illes Balears 791.000 euros, això suposa una reducció del 62% de la partida que el Govern d'Espanya l'any passat dedicava a recerca, investigació i desenvolupament tecnològic.

(Petit aldarull a la sala)

Canten papers i menten barbes, malauradament.

I precisament també qualche cosa semblant ens passa a l'àrea de salut. Jo crec que no és possible no aplaudir l'aprovació del Decret de demores, escolti, el contracte és el programa electoral, el programa electoral, passarem comptes el mes de maig de l'any que ve, no abans, per tant, el mes de maig de l'any que ve, nosaltres passarem comptes i veurem que és el que hem complert i que és el que no hem complert. I efectivament, nosaltres en aquests quatre anys, nosaltres hem posat en marxa noves prestacions sanitàries, hem posat en marxa la salut dental, l'atenció dental per als joves de 6 a 15 anys, que resulta que hi ha qualcú que ha quedat a cavall entre que posàvem en marxa la mesura i entre que la mesura ha estat en aplicació?, de veritat que em sap molt de greu, però molt pitjor estaven abans, perquè abans no tenien cap tipus d'atenció de salut dental i ara la tenen.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

Exactament igual amb les pròtesis dentals per a les persones majors. Les pròtesis dentals per a les persones majors, sempre vàrem dir que s'aplicarien l'any que ve, l'any 2007, tal com ens vàrem comprometre la gent major podrà tenir l'assistència en pròtesis dentals. I no és possible dir que posam en marxa un decret de demores en retard i tampoc que el Decret de demora és trasviar gent cap a la privada. Jo crec que l'any passat ja varen cometre el mateix error amb la Hipoteca Jove, avui, un any després hi ha 2.112 joves que ja s'han pogut comprar un pis gràcies a la Hipoteca Jove, idè exactament igual amb el Decret de garanties de demores, ...

(Aldarull a la sala)

... 2.112 joves que abans no podien comprar un habitatge i avui el s'han pogut comprar, perquè el Govern ha avalat aquesta compra, que abans no la podien tenir.

I cooperar i concertar amb la sanitat privada no ha de significar atacar la sanitat pública, fins i tot vostès sempre havien reconegut precisament -i jo li he sentit dir a la consellera anterior de Salut- el reconeixement del paper de la sanitat privada dins el sistema sanitari de les Illes Balears, doncs bé avui, gràcies a aquest decret de demora, el que nosaltres hem aconseguit ha estat davallar les llistes d'espera i avui no tenim incompliment, és a dir, avui no necessitaríem en condicions normals enviar ningú a la privada perquè hem reduït a la meitat les llistes d'espera de consultes i d'intervenció quirúrgica. L'any 2003 sí que hi havia gent que esperava més de sis mesos

o més de dos mesos, avui no hi ha ningú, per tant, nosaltres no hem tengut aquesta necessitat, el que feim és establir uns sistemes de garantia, precisament en allò que vostès ens intenten culpar, escoltant als ciutadans i intentant fer polítiques per als ciutadans. I garantim al ciutadà que si el sistema públic falla, que no fallarà, però si el sistema públic falla, i vostè ha d'estar més de dos mesos per esperar una consulta especialitzada com passava abans o ha d'estar més de sis mesos per esperar una intervenció quirúrgica com passava abans, avui se'n podrà anar a la privada i serà totalment gratuïta la seva intervenció. Això no és apostar per la sanitat privada perquè a vostè l'atendrà el sistema públic de salut, i el que establim són garanties per als ciutadans.

(Aplaudiments i petit aldarull)

I precisament gràcies a aquest diàleg social hem aconseguit un acord històric amb els professionals, amb els sindicats del món de la sanitat, i gràcies a aquest acord històric hem aconseguit que avui hi hagi 6.100 professionals que veuran com s'ha aprovat la seva carrera professional. Hi ha 6.100 professionals que veuran com a la fi poden tenir una possibilitat de reconeixement de la seva aprovació i del desenvolupament de la seva formació continua en el món de l'exercici de la seva carrera professional. I, desgraciadament, la sanitat necessita recursos, doblers i aquesta ha estat la nostra decisió, invertit en hospitals, en centres de salut, en professionals i en noves prestacions. I, com li deia, l'any que ve el pressupost serà el doble que el que era i aquí sí que hem rebut finançament de Madrid, i a la fi tendrem quatre nous hospitals a les Illes Balears, l'Hospital de Menorca, l'Hospital d'Inca, l'Hospital de Formentera i ja estarà en construcció el nou Hospital de Son Dureta. Mai no s'havia afrontat l'esforç en hospitals, en centres de salut, com es fa a aquesta legislatura.

I, concretament, vostès argumenten precisament que no podem fer un nou hospital de Son Dureta perquè destruïm el territori o vostès diuen que ja estaria fet l'hospital si haguéssim fet el projecte de reformes que vostès tenien plantejat. La realitat és que nosaltres sí tenim per costum complir els nostres compromisos i entre ells hi ha el d'iniciar, perquè mai no hem tengut un altre compromís, el nou Hospital de Son Dureta, per les següents raons: perquè Mallorca necessita un nou hospital de referència que estigui al nivell de qualsevol altre hospital d'Espanya, el cost de l'hospital és de 233,5 milions d'euros, la resta del contracte -i vull reconèixer que aquí avui s'ha dit en aquests termes- la resta del contracte correspon al cost de serveis no clínics que són objecte de concessió durant 30 anys. Aquest és un sistema modern de gestió d'hospitals, que millora el servei i que s'està utilitzant a tot Espanya, no estam endeutant la comunitat per a aquests 30 anys perquè tanmateix l'hospital aquests 30 anys s'hauria de mantenir exactament igual, en canvi, estam utilitzant un sistema de contractació que garantirà aquest servei com -insistesc- avui es fa i els donaré exemples si volen a la contrarèplica a molts d'hospitals d'Espanya.

Li dic més, és molt probable a vegades que en el futur i tal vegada fins i tot vostès mateixos hagin d'utilitzar aquest sistema per moltes altres infraestructures, tal com van les coses. Però la pregunta és per què no es reforma l'actual Son Dureta en lloc de fer un nou hospital a un nou emplaçament? Primer,

els professionals diuen que els principals problemes d'avui a Son Dureta són l'espai i les instal·lacions. En segon lloc, l'actual hospital està dissenyat per a una assistència mitjana i llarga i poca assistència ambulatoria, el disseny del nou hospital és tot el contrari. Amb el nou hospital davant de la reforma tendrem un 40% més de superfície hospitalària, més sales d'operacions i 70 noves consultes externes. Avui Son Dureta té 93 metres quadrats per llit i el nou hospital tindrà 163 metres quadrats per llit, vostès diuen sí és veritat -bé, no sé si diuen sí, és veritat, però és igual-, però diuen "però escolti és que el projecte nostre ja estaria acabat i vostè és el responsable que el nou Son Dureta no estigui acabat". Fals, fals, no hi ha solar a Son Dureta per fer el nou hospital sense utilitzar els edificis existents o almanco part d'ells, de fet el projecte que diuen que tenien de reforma utilitzava l'edifici més gran i més important que s'havia de remodelar de baix a dalt. El seu projecte, el seu projecte que diuen de reforma, que no era el nostre, tenia un termini d'execució de 7 o 8 anys, amb uns riscos importants en la seva execució i moltes molèsties per als malalts i per a tots els professionals. El projecte nou estarà finalitzat abans que no s'hauria fet la reforma tot i aquest retard que vostès diuen i moltes menys molèsties.

(Aplaudiments)

En el nostre programa electoral de l'any 2003 ens vàrem comprometre, si teníem la confiança dels ciutadans, que nosaltres faríem un nou hospital i no faríem la reforma, és cert que abans de les eleccions havíem defensat una altra postura, però la vàrem canviar i en el programa electoral ens vàrem presentar amb el compromís de fer un nou hospital, com ens varen demanar els professionals, i no la reforma de l'actual. Per tant, complirem el nostre compromís sense enganar ningú.

Pel que fa a la seva ubicació no hi pens perdre massa temps, és una ubicació que guarda quasi 400 metres de protecció amb el monestir, no destrueix res, hi ha una urbanització que està molt més prop, el Camí dels Reis està més prop que l'hospital i tot això crec que és fàcil de comprovar i serà fàcil de comprovar, no hi ha cap ànim de destruir res. La resta, com sempre, són acusacions falses que responen a campanyes polítiques habituals, són acusacions falses i que, a més, amb tot el respecte del món, crec que són malintencionades, perquè jo mateix aquí, l'any passat, ja vaig pujar a aquesta tribuna i vaig dir que no em podien fer aquestes acusacions perquè eren falses.

De la mateixa manera no em pareix de rebut que intentem en aquesta comunitat autònoma, com a estratègia i maniobra política, deixar l'ombra del dubte de la corrupció generalitzada a totes les institucions i a tots els ajuntaments de les Illes Balears, no em sembla just. I crec que, a més de ser injust, això perjudica tota la classe política. Em tendran sempre i ens tendran sempre al seu costat per lluitar contra qualsevol indicatiu o sospita demostrada de corrupció, com no pot ser d'una altra manera, sigui del Partit Socialista, sigui del PSM o sigui de qualsevol altre partit polític, perquè avui desgraciadament hi ha batles o exbatles imputats de tots els partits polítics per sospites i no crec que vostès estiguin d'acord que aquests polítics avui hagin de ser condemnats sense que respectem les regles del joc i sense que respectem que la seva culpabilitat es demostrï.

Però en qualsevol cas, el que em pareix més injust de tot és que un ministre del Govern d'Espanya pugui posar tots els polítics de les Illes Balears en el mateix sac, me pareix una irresponsabilitat. A les Illes Balears crec que hi ha 874 regidors, no sé quanta més gent hi deu haver que es dedica a la política, és just que aquestes persones haguem d'aguantar que ens posin dins un mateix sac dient que aquí hi ha moltes Marbella, Marbella a més, ni més ni manco, Marbella, no ens hi posam per poc, i que aquí la corrupció és generalitzada? Vostès i nosaltres tenim l'obligació de lluitar contra aquesta corrupció i vostè, Sra. Armengol, me tindrà no només al seu costat sinó, si és necessari, passant-li davant amb la proposta que farem dimarts que ve i amb totes les propostes, perquè la proposta de dimarts que ve l'única condició que jo li posaré és que jo vull ser el primer. Però, a més d'això, cap altra.

(Aplaudiments a la sala)

Me tendran, ens tendran al seu costat, però no crec que sigui legítim que ens tirem pedres damunt la nostra pròpia teulada, ho dic seriosament. Si hi ha qualcú que ha comès qualche error l'haurà de pagar, sense cap dubte, però, per suposat, tots, de tots els partits polítics, en el mateix sac no hi som. I les Illes Balearsafortunadament ni som Marbella ni res que se li pareixi, per molta falta que tinguin vostès d'intentar en aquests moments de treure aquesta estratègia política a nivell nacional, perquè no poden contrarestar una gestió amb xifres i amb arguments.

(Aplaudiments a la sala)

L'endeutament. Vostès diuen que tenim un endeutament que està per damunt de la mitjana de la resta de comunitats autònomes, tenia aquí el quadre preciós de la inversió d'euros per alumne, significativa, però ja m'ha passat el moment, però és igual; mirin, avui l'endeutament que vostès han reflectit aquí en relació amb el producte interior brut és cert que és del 6,3% a les Illes Balears, però el que vostès no han dit és que a Catalunya és del 7,7% o a València és de l'11,5%, simplement per tenir una dada, o a Espanya del 33, però Espanya no és comparable. Evidentment és la primera vegada que hi ha un pla d'estabilitat, perquè és la primera vegada que s'ha aprovat la Llei d'estabilitat, naturalment, abans no hi havia una Llei d'estabilitat pressupostària, la llei és nova.

(Aplaudiments a la sala i petit aldarull)

Però vostès diuen que hem endeutat per sis, per set generacions. No, miri, nosaltres, ja ho hem dit moltes vegades i jo no ho he de repetir, vàrem arribar i vàrem trobar un desfasament, sobretot en sanitat; és igual, vàrem trobar unes factures, això és un fet objectiu, que eren als calaixos i que no es podien pagar, és igual, vostès quan varen arribar també en varen trobar, doncs perfecte, però les vàrem trobar i les havíem d'atendre.

Dos, l'únic endeutament, com he dit avui de matí, és el de les carreteres i el de les carreteres correspon a un conveni i el de les carreteres té nom i llinatges, el Conveni de Carreteres. I els puc garantir, a més, que aquesta és una qüestió que a mi no me preocupa excessivament. D'entrada, crec que nosaltres

tenim molta més credibilitat que vostès amb els comptes públics, sincerament, és una opinió, però va així.

(Remor de veus)

Però, en qualsevol cas, el que és clar és que l'any que ve solucionarem el problema del finançament d'educació. I a més, no tinguin cap dubte, que els pròxims governs, els que surtin de les urnes, no tendran cap problema de finançament; a l'inrevés, podran rebre un finançament molt millor que el que tenim ara, fins i tot, si volguessin, per pagar l'endeutament del Conveni de Carreteres, que no es preocupin que tanmateix el pagaran. Per què? Perquè, naturalment, el 2007 es revisa el sistema, però és que el 2007 haurà d'entrar en vigor el nou Estatut d'Autonomia. I el conseller d'Economia i Hisenda ha elaborat un estudi, que es troba a la seva disposició, on els puc demostrar que amb el finançament que s'ha presentat a l'Estatut d'Autonomia, a més dels 3.000 milions d'euros, que estic segur que al final els aconseguirem, a pesar que el Sr. Antich l'altre dia deia "quasi", bé, quasi no, 3.000 n'hem d'aconseguir, però bé, 3.000 milions d'euros que seran per a inversions en dèficit d'infraestructures. Però a més milloram el nostre finançament.

Amb aquest estudi que aporta el conseller d'Economia i Hisenda la finançació per càpita passa de 1.505 euros a 2.187 euros per càpita; és a dir, el pròxim govern d'aquesta comunitat autònoma tendrà fins a 646 milions més d'euros de finançament per any, només en compliment del projecte d'Estatut d'Autonomia i naturalment amb el reconeixement fonamentalment de la població real d'aquesta comunitat autònoma. Per això és important l'esforç que tots hem fet per aconseguir aprovar aquest Estatut d'Autonomia i estiguin tranquils que els pròxims governs d'aquesta comunitat autònoma tendran molt manco problemes, gràcies a tots, a vostès també, amb l'aprovació d'aquest nou Estatut, problemes de finances.

Però també vull ressaltar l'esforç de diàleg que s'ha posat en qüestió aquí; l'esforç en el diàleg, en la concertació que hem tengut amb patronals i amb sindicats. Ha existit aquest esforç durant tot aquest temps a les Illes Balears, mirin, haurem aconseguit el que ja hem aconseguit, que jo crec que hem aconseguit coses molt importants, era impensable aconseguir acords d'unanimitat amb els sindicats en el món de la sanitat com hem aconseguit, o era impensable aconseguir firmar els acords que jo mateix vaig firmar fa dos mesos, primer amb el personal, amb els sindicats de l'educació concertada, i el mes passat, el mes de juliol passat, amb l'educació pública, ni els propis convenis que per primera vegada s'han aconseguit firmar a la Conselleria de Funció Pública, d'Interior, precisament dins aquest clima de diàleg i d'enteniment amb les forces socials.

I és ver que fa un any els vaig dir en aquesta taula que havíem de pactar el model econòmic de futur del turisme a les Illes Balears i acomplint aquest compromís vàrem constituir la Mesa del Turisme a les Illes Balears, on hi som les institucions, els sindicats i les patronals reunits. I vostès diuen que a totes les reunions, que sobretot la vicepresidenta i el conseller de Turisme i el conseller d'Economia han tengut al llarg d'aquest any i el representant del Consell de Menorca, també al llarg d'aquest any, vostès diuen que hem fet un paperot.

Escolti, ens poden acusar que no hem aconseguit encara l'acord que cercàvem global, però no hem perdut el temps, els sindicats i la patronal no s'han seguit durant tot aquest any a perdre el temps, a prendre cafè, no han estat cada quinze dies reunits, tractant qüestions de la Mesa del Turisme perquè vostès vinguin aquí i ara els acusin per ficar-nos a tots dins un paquet que hem anat a perdre el temps tot aquest any a la Mesa del Turisme, això no és així, això no és cert. No hem aconseguit l'acord global que jo perseguia, és ver i ho reconec; ho seguirem intentant o ara o després, més tard o més aviat, però les Illes Balears necessiten aquest pacte social per a l'evolució del model econòmic i turístic, però de ver que ha existit aquesta voluntat de feina.

I me permetin la broma, les reunions amb sindicats de vegades són complicades, perquè vostès mateixos els renyen: *“Es que vengo aquí y me riñen si me hago una foto contigo, me dicen que no me haga fotos contigo”*.

(Aplaudiments a la sala)

Escoltin, *“Es que me dicen que vaya con cuidado y que no podemos hacer ahora lo que no hicimos antes”*; és complicat, de vegades vostès tampoc no ajuden que aquests pactes puguin ser una realitat per a la seva utilització política.

(Remor de veus a la sala)

I vull desmentir rotundament que es vulgui discriminar ...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

... que vostès diguin que nosaltres discriminam els ajuntaments pel seu color polític. És fals, és rotundament fals, el millor exemple que li puc posar és la línia més important d'ajuda municipal que ha estat el Pla de desestacionalització i me diguin vostès quin ajuntament ha estat discriminat pel seu color polític en el Pla d'ajuda a la desestacionalització, amb quasi una inversió de 90 milions d'euros. En qualsevol cas, cap discriminació com la que va patir l'Ajuntament de Palma fa un parell d'any, cap discriminació, hem hagut de fer una llei de capitalitat precisament per a la ciutat de Palma, precisament per vacunar l'Ajuntament de Palma d'un altre pacte que el poguéu discriminar.

(Remor de veus i aplaudiments a la sala)

Per cert, no volem discriminar ningú, però ara el Batle de Petra ens demana 4,5 milions d'euros pel desviament del tren, ens vol posar una multa, nosaltres no volem discriminar ningú però que tampoc ens discriminin a nosaltres, perquè ara el Batle de Petra ens vol posar una multa de 4,5 milions d'euros -no deu tenir doblers i els ha de generar- perquè diuen que vostès varen desviar el tren per Petra sense la llicència municipal.

(Remor de veus, aldarull i alguns aplaudiments)

Jo crec que aquestes coses no han de succeir en qualsevol cas i crec que els ajuntaments, les institucions en general han d'estar per damunt el color polític que els ocupen a un moment determinat, perquè les institucions no són de ningú ni són de cap partit polític.

I per una altra banda, vull tornar defensar la gran aposta que feim per al transport públic de qualitat i modern. Ara resulta que el Pla director sectorial de transports el varen fer vostès, bé, va bé, doncs l'han fet vostès, enhorabona, jo crec que no és així, però m'és igual, però està aprovat, vostès no el varen aprovar, si el varen fer no sé perquè no el varen aprovar, però avui hi ha un Pla director sectorial. Si això ha servit o si serveix, que jo li reconegui la paternitat, perquè estiguem d'acord amb aquest Pla director sectorial, perfecte, no tenc cap problema; però el que vostès reconeixen és que avui tenim un instrument per planificar el transport com mai no havíem tengut a les Illes Balears, doncs probablement perquè vostès ho han fet molt bé.

I encara que amb el metro a la Universitat o que amb el soterrament de les vies del tren o amb l'estació intermodal de la Plaça d'Espanya a Palma hem posat en marxa a les Illes Balears la primera fase d'un transport públic modern, jo vull tornar reconèixer que, sempre ho he dit, en política de transport, de forma puntual, vostès sí que varen fer projectes que eren bons a la passada legislatura. Però li vull recordar que si aquest Pla director sectorial era seu, per què havien de fer més estudis? Li vull recordar que fa dos anys, no sé si fa dos anys, fa un any i mig em sembla, no ho sé, sí, fa un any i mig, vostès, el Sr. Antich, va fer una proposta de conveni de tren amb el Govern d'Espanya i nosaltres tot d'una vàrem dir que ens pareixia bé, que el conveni de tren amb el Govern d'Espanya ens pareixia una bona iniciativa. I vostès varen venir i varen dir: sí, estam d'acord amb el Pla director sectorial, però no volem finançar el metro de Palma. Doncs, no es finança el metro de Palma; no volem finançar no sé què, doncs no es finança no sé què. Ens vàrem posar d'acord amb les inversions i vostès varen tenir la iniciativa que poguéssim fer un conveni de transport ferroviari amb el Govern d'Espanya. Ha passat un any i mig, han passat devuit mesos i no hem aconseguit que el ministeri ens rebí, ni a vostès ni als nostres, és que ni tan sols ens han rebut, i la proposta era seva, no era nostra, era del Partit Socialista.

Miri, quan varen arribar els pressuposts de l'any passat, probablement el Sr. Antich va veure que hauria de donar explicacions i es va moure per ficar una partida al pressupost que era un estudi, ja tornam tenir un estudi; escolti, si estàvem d'acord amb el Pla director sectorial no sé per què necessitam més estudis. La qüestió és que enguany han tornat venir els pressuposts generals i ja ni tan sols tenim els doblers de l'estudi, és a dir, enguany han desaparegut els doblers de l'estudi i no tenim cap dobler, el ministeri no ens rep i no sabem què ha passat amb aquella proposta de fer un transport, un conveni de transport ferroviari amb l'administració.

(Aplaudiments a la sala)

I respecte del transport aeri, miri, li ho puc acceptar quasi tot, manco que digui que és una proposta improvisada; és impossible que sigui una proposta improvisada, i vostè mateixa

se n'adonà quan passat demà assisteixi probablement a la roda de premsa que puguin donar la Fundació del Turisme de Menorca i el Foment del Turisme de Mallorca i els presentin a qui han encarregat l'estudi, quants mesos fa que han encarregat l'estudi, quants mesos fa que un equip tècnic ha estat estudiant aquesta proposta que jo vaig tenir ocasió de presentar ahir, serà de tot menys improvisada, està pensada i és una proposta per solucionar un problema als ciutadans.

La Mesa del Transport Aeri li record que inclou tots els consells i totes les institucions i hauria de ser avui l'òrgan d'interlocució. I li record que també té moltes dificultats perquè el Ministeri de Foment el rebí, ho dic perquè avui vostè no sé si m'ha dit que sí o que no, no ho he entès molt bé, m'ha dit que sí però si ho fèiem amb el Govern. A mi m'és igual com ho facem, nosaltres l'únic que li deim al Ministeri de Foment és que si ens dona la partida, sense afegir ni una sola pesseta, la partida que té pressupostada de descomptes de vols interinsulars en el pressupost de l'any que ve, nosaltres gestionarem amb les companyies privades aquest servei i farem que el bitllet aeri interinsular costi 27,5 euros enfront dels 45 amb descompte o 82 euros que costa.

(Aplaudiments a la sala)

Miri, el joc habitual, l'acusació d'utilització dels mitjans públics de televisió i de ràdio és qualque cosa absolutament habitual, d'entrada, a més, vostè, quan fa aquesta acusació, mai no fa referència a la Radio i Televisió Espanyola a les Illes Balears ni al caràcter que té la seva delegada ni al que fa la Ràdio i Televisió Espanyola a les Illes Balears. Bé, a mi m'és igual, jo entenc que aquestes acusacions partidistes són normals i habituals i passen a totes les comunitats i a tots els governs on hi ha aquest tipus d'ens; l'únic que dic és que hi ha uns professionals que crec que s'han de respectar, perquè amb aquestes acusacions també posen en dubte aquests professionals, i jo crec que aquests professionals tenen dret a demostrar que poden fer una bona televisió, una televisió independent, una televisió que tanmateix l'audiència és qui els haurà de jutjar i desgraciadament doncs no vostès. I si bé reconec que les televisions sobretot, la ràdio no, però les televisions són cares, ho reconec, no és cert que siguin més cares que a altres comunitats autònomes i en qualsevol cas els vull recordar que quan vostès varen governar vostès varen intentar fer una televisió pública i no es varen posar d'acord. Ens varen deixar un projecte de llei que era idèntic al que nosaltres aplicat a la televisió pública de les Illes Balears, i no el varen posar en pràctica perquè no es varen posar d'acord entre vostès, perquè tenien ressentiment, per que un partit, en aquest cas el PSM, s'apropiés de la televisió, i el PSOE no la volia amollar.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Escolti, què varen fer quan no varen tenir el consens dins el seu govern per poder aprovar la televisió pública? Doncs, el PSM, de forma independent, va tirar pel camí d'enmig i va fer una ràdio que es deia Som Ràdio, que era una ràdio il·legal, amb una freqüència il·legal i que també va jugar, des del meu punt de vista, amb uns professionals perquè se'ls feia emetre per una freqüència que era il·legal. I quan nosaltres vàrem arribar, efectivament vàrem tancar Som Ràdio, però vàrem dir

que el mateix dia demanàvem la freqüència legal de la ràdio i vàrem posar en marxa la ràdio d'IB3.

Les lleis que hem retirat, del sòl, per exemple, o de l'impost dels cotxes de lloguer, és perquè són projectes que sempre vàrem dir que no aprovaríem sense consens, que volíem el consens, en aquest cas amb els usuaris, per poder aprovar i, si no, que no els aprovaríem.

I sí voldria aquest consens per aprovar l'eliminació de l'Impost de successions, la qual cosa crec que és una cosa molt important.

I quant a l'habitatge, també vull recordar que nosaltres hem reduït l'Impost de transmissions patrimonials per als joves a la meitat en aquesta comunitat autònoma; hem reduït del 7 al 3,5% l'impost de l'habitatge per als joves.

Me deixin que els digui dues coses que me preocupen, me preocupa la pèrdua de fons europeus, la qual cosa no s'ha mencionat aquí, però sobretot per als pagesos és important aquesta pèrdua de fons europeus.

I també pel que fa referència a l'altre assumpte del ministre de Justícia que hem dit ara, crec que el ministre de Justícia s'hauria de preocupar que els jutges, els professionals de la justícia tenguessin els mitjans adients a les Illes Balears, precisament per poder complir amb la seva obligació i amb la seva responsabilitat i poder perseguir tots aquells casos que estiguin fora de la llei.

(Aplaudiments a la sala)

El pitjor que he pogut sentir és que hem perdut la producció de Yanko i de Majòrica. Escolti, el cas de Majòrica ve d'enrera, no ve d'ara, però no, no, Majòrica i Yanko són aquí, Majòrica i Yanko, afortunadament, són aquí, i els doblers que nosaltres hem invertit en Majòrica i ara en Yanko de 3 milions d'euros és precisament per garantir, primer, que no estiguin perjudicats tots aquests petits proveïdors que es podrien veure afectats per una fallida d'aquestes característiques; segon, per garantir al mateix temps els drets dels treballadors que han de ser prioritaris, i per això hi posam 3 milions d'euros, per protegir la marca, que la marca quedi aquí i que aquesta capacitat d'influència és la que ens ha de servir per garantir que la producció de Yanko, que la producció de Majòrica pugui continuar aquí. I per cert, necessitam la col·laboració de la Delegació del Govern, necessitam la implicació en el tema de Yanko, del Ministeri de Treball i Seguretat Social, sense la implicació de la Delegació del Govern serà molt difícil que puguem mantenir el projecte que tots volem per a aquesta empresa. I només me permeti que li llegeixi un paràgraf d'un informe d'UGT de l'any 2004, diu: "La decisió que prenen algunes empreses de treure fora part de la seva producció no és nova -això ho diu UGT a l'any 2004- i pot ser compatible amb el manteniment o amb el creixement de l'ocupació i de l'activitat econòmica".

Bé, i en qualsevol cas, simplement, per acabar, vull dir que crec que en política sobretot s'ha de ser coherents i jo entenc que és difícil en aquests moments contrarestar segons quins tipus d'arguments que s'han posat aquí en pràctica. Crec que

l'exercici d'incoherència probablement més gros que he sentit en els darrers temps és la seva postura sobre l'ecotaxa, no l'entenc de cap manera, m'ho haurien d'explicar, però no és possible que després de tot el que varen fer vostès amb l'ecotaxa i ens varen dir amb l'ecotaxa ara tinguin i diguin que l'ecotaxa va ser un error o que llevarien l'ecotaxa. Però en qualsevol cas, com deia el Sr. Ramon, en el *Diari de Sessions* de dia, crec que era 5 d'octubre del 2005, deia: "No es pot demanar ara que són a l'oposició el que no varen fer quan governaven", Ramon *dixit*. En tot cas, estaran d'acord que no és massa coherent criticar en aquest moment l'actual govern per totes aquelles coses que vostès, quan varen poder i varen tenir l'oportunitat, no varen ser capaços de solucionar i de resoldre.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Faré el possible per contestar amb deu minuts una intervenció de més d'una hora i mitja.

Miri, Sr. Matas, per demostrar el tarannà jo també li agraeix el seu to del debat d'avui, curiosament molt diferent del discurs d'investidura, es veu que s'acosten les eleccions i que per la televisió convé sortir moderat, no va ser igual fa quatre anys o fa tres anys i mig. Vaig començar, he començat avui horabaixa la meva intervenció dient que vostè ahir ens va pintar un panorama rosa, tot va bé i quan una cosa no va bé és culpa del pacte de progrés o de Madrid, ara hauré d'afegir: o dels consells insulars, perquè clar, ens ha volgut explicar que aquí tot el tema de l'urbanisme, de l'ordenació del territori, ni més ni manco que aquest paquet per a les nostres illes, això és dels consells insulars, i per tant que vostè i el Govern no hi tenen res a veure. Un joc malabar absurd, jo amb la reforma de l'Estatut d'Autonomia he defensat a ultrança l'insularisme i el tenc clar i el té clar la meva formació política; no és aquest el debat, el debat és que és impossible parlar d'economia, parlar de model econòmic sense parlar de territori.

El problema, Sr. Matas, és que vostè i jo no ens entenem, parlem llenguatges diferents, probablement és lògic, vostès són del PP i jo som d'Esquerra Unida i Els Verds, perquè, Sr. Matas, jo reconec que vostè és un gran economista, però permeti que jo pensi que la seva política econòmica, amb aquesta no hi coincidesc amb quasi res. I això és el que he intentat argumentar avui de matí i hi tornaré entrar amb el temps que me queda avui horabaixa.

Vostè ens continua pintant un panorama idíl·lic, el creixement no és per la construcció, i ens comença a donar xifres, vostè en sap molt més que jo i per tant evidentment aquest tema el domina molt més, però no s'oblidi d'una cosa, parla i el veiem per televisió, expliqui vostè al poble de les Illes que la construcció no juga un paper important, decisiu i fonamental a l'economia d'aquestes Illes. Si és el primer o el

segon, home, evidentment, jo ja sé que el 85% de l'economia correspon al turisme, si jo no discutesc això, però home, és, vivim o no vivim un bum impressionant de la construcció a un territori que és limitat? Perquè si això passés a Castellà-La Manxa o a l'estepa russa, doncs ni es notaria, però passa a Eivissa i a Mallorca que tenen unes dimensions determinades. No cerquin coses allà on no n'hi ha, la pròxima vegada posaré un altre exemple.

(Algunes rialles i remor de veus a la sala)

Me diu que el turisme ja l'hem recuperat; bé, doncs no sé per què necessita una mesa de diàleg social de tothom per resoldre els problemes del turisme? Com pot dir que ja l'hem recuperat? Clar, si parlem de dades econòmiques del moment, de situació econòmica, doncs evident, està millor que l'any passat, tenim una situació bona, jo li vaig dir a la meua intervenció, però no parlem només d'això, parlem d'això i de les generacions futures; parlem d'això i del que hem de fer de cara al futur, aquest és el debat que m'interessa, a vostè li deu interessar només parlar d'ahir, de després-ahir i de passat demà, però una persona que és responsable d'un govern, que dirigeix un partit de la majoria que té el seu, no hi seria demés que situàs a l'hora del debat de fons els temes de fons que té la nostra economia i que són preocupació per a quasi tots els pensadors i persones d'aquestes illes, com he dit abans. Vostè no hi vol entrar, no hi entri, però jo li he de dir això.

Home, que la responsabilitat de la destrucció del territori no és de la construcció sinó dels polítics; home, Sr. Matas, no me prengui a mi tampoc per més beneït del que pugui ser. Evidentment, jo no dimonitzo la construcció ni dimonitzo res, el que passa és que evidentment que és del polític, d'això és del que discutesc jo, de política econòmica, de si la política econòmica que es fa prioritza una cosa o prioritza una altra, d'això és del que parlem. Home, no me digui que la seva política sempre ha estat afavorir l'allotjament turístic, que la seva política sempre ha estat no afavorir el turisme residencial, ni és la seva ni ha estat la del seu partit des de l'any 1991, reconegut per qualsevol pensador econòmic d'aquestes illes, des de l'any 1991, per determinades causes, es tria un model determinat i aquest model prioritza el turisme residencial front de l'altre. I aquest model, lògicament, du a un creixement de l'urbanisme, a un creixement del consum del territori perquè precisament vostès pensen que això és el millor per a la nostra economia o per a l'economia d'alguns, però que això és el millor.

Bé, nosaltres permeti'm que discrepi, que discrepem d'aquesta actitud adoptada ja des de fa anys i que continuem discrepam i que a mesura que passa el temps considerem que la situació és més preocupant encara. Perquè, miri, Sr. Matas, nosaltres no coincidim amb la política territorial que es fa aquí, ni ara ni abans; nosaltres no estam d'acord amb el Pla Territorial de Mallorca i ho hem dit aquí i ho hem dit en el Consell de Mallorca, sinó demani als seus companys del Consell de Mallorca, nosaltres no estam d'acord amb el Pla Territorial d'Eivissa; nosaltres no estam d'acord amb la política territorial que es fa. Igual que nosaltres, desenes de persones que s'han manifestat i mobilitzat a Eivissa; igual que nosaltres, les 36.000 persones que varen signar una ILP a la plataforma

Salvem Mallorca, encapçalada pel GOB, per dur una iniciativa legislativa popular a aquesta cambra.

Miri, com que a mi no m'agrada presumir, molta més gent està en contra del model territorial que vostès defensen que la gent que ens vota a nosaltres. Ja m'agradaria a mi que tots els que estan en contra del seu model territorial ens votassin a nosaltres, per tant, tan aïllats en aquest plantejament no hi estam.

Però vostè me demana on són els inconvenients, doncs és molt fàcil, comparin el Pla Territorial de Mallorca i el Pla Territorial d'Eivissa amb el Pla Territorial de Menorca i sabran on són les diferències; nosaltres apostam pel Pla Territorial de Menorca, per un pla territorial que impedeix construir en sòl rústic, per exemple, com també s'impedeix a Euskadi, no és cap barbaritat, no és res de l'altre món. I per això el desenvolupament del model econòmic, del turisme i de tot a Menorca és diferent al desenvolupament del model econòmic a Mallorca i a Eivissa. Això és el que argumentam, jo comprenc que vostès estiguin en contra d'aquest model, però això és el que argument.

I perquè precisament pensam això ens sembla tan greu que no s'hagi duit endavant el diàleg social. I no s'ha duit endavant el diàleg social, no s'han signat acords ni en el tema del turisme -no, no, ja ho sap, vostè ho sap millor que jo que ho ha duit endavant-, aquí s'ha parlat d'un pacte per l'ocupació des del primer dia i acabarem la legislatura sense un pacte per l'ocupació; aquí s'ha parlat de pactar el futur del turisme i ja en parlarem. I repetesc, no és el mateix fer reunions i dialogar, faltaria més, les èpoques en què la dreta no parlava amb els sindicats han passat a la història, ara hi parlen molt, molt, el problema no és parlar, el problema és arribar a acords i no s'arriba a acords. Com altres varen ser capaços d'arribar a acords amb la gran patronal, el dia que vostès arribin a tants d'acords amb alguns sindicats com altres vàrem arribar amb la CAEB, després ja parlarem de diàleg social.

Sí, ja se'n va. Bé, per no abusar, parlaré només d'algunes coses més.

El tema de l'educació. El tema de l'educació, evidentment que han invertit més que abans, que han fet coses, només faltaria, però per què no es prioritza el tema del fracàs escolar, el tema de l'abandó escolar, que aquí diem -tampoc no ho vàrem fer, d'acord, ja està, no, no, si jo no li dic res a vostè, home, no, perdona, és que com que parlava d'educació què he de fer més que mirar-lo a vostè? Però si realment es vol apostar de ver per començar a posar les bases per caminar endavant, una de les grans preocupacions que haurien de tenir és la baixa qualificació de la nostra mà d'obra. Aquests al·lots que abandonen, com molt bé ha explicat vostè, els estudis perquè els atreu guanyar cent i busques, dos-cents, bé jo amb euros encara no m'hi entenc, però en fi, molts de duros, i se'n van corrent, clar, quan tenen 28, 29 anys resulta que la formació que tenen no els serveix per a res. I això és un problema humà i personal molt greu per a ells, però sobretot és un problema fonamental per a nosaltres i ho és més o manco segons el sistema econòmic, el model econòmic que tinguem. Si tenim el que tenim ara, per fer de picapedrers no importa molt, si hem de diversificar, si hem de crear turisme de qualitat, si hem de

potenciar l'I+D llavors és un problema greu. I aquí és on es nota si es prioritza o si no es prioritza, què es tria i què no es tria, i d'això és del que jo estic parlant i crec que se n'hauria de parlar a un debat d'aquestes característiques.

I el transport, Sr. Matas, vostès, no discutirem qui va fer el pla i qui no va fer el pla, el que és evident és que vostès el que han fet ha estat el soterrament i tota la resta autopistes. Això no és la priorització del tren. Miri, si vostès haguessin pensat amb criteris de futur, abans del soterrament haguessin fet l'electrificació del ferrocarril, que està en el seu pla. No, no ho han fet, no ho han fet, això vendrà després, però primer han fet el que era electoralment rendible i la resta no ho han fet.

El projecte de Son Dureta no s'oblidi mai, que va aprovar el pacte de progrés abans, del nou Son Dureta, partint de Son Dureta, no era un projecte del pacte de progrés, era un projecte del pacte de progrés pactat amb el Govern del Sr. Aznar; vostès sabran perquè els va interessar canviar-lo quan arribàs el moment.

Miri, Sr. Matas, quan vostè parla i se n'omple la boca que arriba a acords amb propietaris per protegir espais naturals, jo li demanaria que un poc d'aquest interès de consens i d'acord el tengués, per exemple, amb els propietaris d'Eivissa que expropia per fer autopistes, què és que de vegades va bé consensuar molt i de vegades no va gens bé consensuar? El problema, Sr. Matas, vostè em perdonarà, però jo crec que vostès confonen el diàleg amb la societat del que vostè sol parlar sempre en aquesta tribuna, amb el diàleg amb determinades societats anònimes.

I bé, podria parlar de moltes altres coses, vostè s'ha referit molt breument a les denúncies que des d'aquí s'han fet sobre temes de falta de transparència i falta d'honestedat democràtica, vostè quasi no ha contestat, jo li he de dir que per a nosaltres és una profunda preocupació, m'imagín que vostè el que fa, esper que el que faci no sigui guardar-se les cartes per a la rèplica darrera, quan ja no podem contestar, perquè és un mal estil, és un mal estil, precisament per parlar de netedat democràtica, és un mal estil.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rosselló.

(Aldarull a la sala)

Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Efectivament, Sr. Matas, en política hem de ser coherents, però ho hem de ser tots, quan governam i quan estam a l'oposició, i si governam i estam a l'oposició a diferents llocs, ho hem de ser en diferents llocs.

Parlàveu dels 400 i busques regidors i regidores que hi ha en aquestes illes, efectivament, no tots, no tots tenen la culpa que hi hagi les sospites que hi ha, però sí qui té qualque

responsabilitat l'assumeix, els altres 800 i busques en seran lliures, però sense assumir responsabilitats contribuïu al "tots sou iguals", que això sí que li convé a vostè i no a nosaltres.

(Aldarull a la sala)

Per tant, apliqui-s'ho. Ja no li parl de les sospites que crea el seu partit sobre, precisament, els cossos i forces de seguretat de l'Estat, s'estan carregant la credibilitat de la Guàrdia Civil i de la Policia Nacional, el Partit Popular, i ens ve a demanar coherència política en el cas i no venir a amollar sospites? Per favor!

(Aldarull a la sala)

Referent a l'endeutament. Bé, com que ja en parlarem en els pressuposts, no m'hi entretendré ara per si de cas no tenc temps.

Yanko. Els 3 milions d'euros darrers no els varen posar per protegir la marca, la marca és l'aval d'aquests 3 milions d'euros, els posarem perquè els nous propietaris de Yanko comprassin una empresa de fora que precisament ha estat el que ha fet que la producció, la producció se n'anà a fora i ha estat el que ha fet que aquests propietaris decidissin dir als seus obrers que se'ls havia acabat la feina, que tancaven. Per tant, no digui coses que no són. I poca cosa ha fet per als treballadors de Yanko, encara hi ha temps, per ventura és el moment de posar fil a l'agulla i tindrà el nostre suport.

Hi ha moltes coses que ho funcionen, efectivament, Sr. Matas, i l'oposició, sobretot al darrer debat, no li vendrà a contar les tres o quatre floretes que fa bé.

Deia que no culpabilitzem la construcció de la destrucció del territori, efectivament, és un problema de polítics, de polítics com vós, per exemple, que veniu a dir que el Pla territorial és competència del consell insular, que efectivament les competències oficials són dels consells insulars, però hi ha unes persones que voten, i les tres persones que governen al consell insular no tenen vots suficients per aprovar el Pla territorial, sinó vós, amb majoria absoluta, no haguéssiu firmat un govern de pacte que féreu amb Unió Mallorquina que vos a costat a certes bandes haver-lo d'explicar si no fos pel Pla territorial i pel Pla de carreteres, perquè els seus vots són necessaris per fer allò que vós anomenau vertebració del territori. Nosaltres no ens queixam de la construcció, ens queixam de la seva vertebració del territori, d'això i dels compromisos que ha assumit amb gent que no és d'aquí, amb gent de fora, mentre continua pendent la reforma estructural del nostre model econòmic, i no sabem si vostè té model, perquè no ens l'ha explicat, i només sabem el que veim, i el que veim, Sr. Matas, és vertebració del territori, més autopistes, anuncis de noves urbanitzacions amb aquella excusa que no teníem sòl i contractacions d'empreses de fora, són evidències, no són suposicions.

Referent a les xifres. Les dades d'ocupació, ahir ens vàreu dir que a dia d'ahir, supòs que pel vostre lloc teniu dades més recents que les nostres, a dia d'ahir hi havia 489 persones que treballen, vàreu dir, 489.000, perdó, 489.000 persones ocupades a dia d'ahir. Avui matí ens heu dit que es varen

regularitzar aquest any, aquest darrer any, 21.000 persones més; per tant eren persones que vengueren aquí, segurament, moltes d'elles treballant i es regularitzen, per tant entren dins la llista oficial d'ocupació. Però així i tot, jo li compt aquestes 21.000 senceres, completes, suposant que ja tinguessin feina i ara simplement passen a cotitzar a la Seguretat Social, les comptaren a aquestes, 489.000 persones que treballen a dia d'ahir; el 2003, la darrera xifra del darrer trimestre del 2003 eren 427.500 persones treballant, per tant des del 2003 a dia d'ahir s'han creat 61.500 llocs de feina, comptant les 21.000 regularitzacions que hi ha hagut, comptant aquestes, 61.500 llocs de feina.

El temps aquell del pacte de progrés, que no hi havia ningú que fes demagogia, ningú que creàs cap sospita de res, hi havia una oposició coherent, raonable, que tot es feia, que ho criticava tot, però d'una manera sense perdre el seny, aquells anys, del 99 al 2003, el 99, segons les coses aquestes de la Seguretat Social, 357.000 persones ocupades; el 2003, 427.500; del 99 al 2003 es varen crear 70.500 llocs de feina, comptant els 21.000 seus que s'han regularitzat, li queden sis mesos per crear 9.000 llocs de feina més i empatar.

(Aldarull a la sala)

Empatar. I així i tot, així i tot els trob molts els que s'han creat, perquè vós, aquí dins, veniu i ens parlau de polítiques socials i d'ocupació, però quan vos n'anau pel món a fer conferències, anau dient coses com "els governs no han de crear ocupació", cerquin, si no l'han vista, la conferència que va donar al Foro de la Nueva Economía el maig -crec- del 2004, "els governs no han de crear llocs de treball", deia el Sr. Matas, "i no només no ho han de fer, sinó que no ho han d'intentar". Clar, ell és tan *demoliberal* que vagi així com vagi, mentre ell arregli els seus temes, tota la resta no importa.

A veure, però siguem seriosos. És cert que hi ha 489.000 persones que treballen, és ver que hem de parlar de la qualitat de la feina, Sr. Matas, perquè aquest darrer any la sinistralitat laboral ha incrementat en un 5%, i vós les teniu aquestes dades, és una xifra certa, per tant també hi ha d'haver una preocupació que totes aquestes persones que treballen tendran una seguretat que qualcú ho controla, que qualcú forma qualcú, i això, de moment, no existeix. Les xifres van per avall. I després també hi ha d'haver alguna mesura sobre els salaris, continuam sent els salaris més baixos de l'Estat.

Bé, llavors podria parlar dels joves, el 75% dels contractes laborals dels joves són temporals. Els temes d'educació els deixarem per discutir a l'hora dels pressuposts, perquè ara discutim que hi dediquen més pressupost, és cert que hi dediquen més pressupost, però la despesa real és bastant semblant, eh?, només és inicialment.

També m'agradaria poder-li discutir, i això sí que m'agradaria poder-ho fer un altre dia, si realment sou conscients del que ens vàreu dir ahir que era el procés educatiu. Jo voldria saber si realment sou conscients, si realment creis que dins el sistema educatiu l'alumne és el subjecte passiu, si realment creis que els pares poden triar els principis i els valors de l'educació que s'han de donar als seus fills. Perquè si creis això, estau dient que actuareu en contra de la Constitució, en

contra de les lleis orgàniques d'aquest país, d'aquest estat que defineixen quins principis i quins valors han de primar dins el sistema educatiu.

Podríem parlar de moltes més coses del sistema educatiu ...

(Aldarull a la sala)

..., però no tenc temps, això ja és groc i no voldria que em tornassin a renyar com la primera vegada.

A veure. Bé, el Pla territorial ja li he dit. No hi ha sòl, diu que no hi ha sòl per construir, amb el Pla territorial que tenim ara es poden crear 600.000 noves places, i vostè per a quanta de gent vol crear habitatge? El Pla territorial de Mallorca actual preveu 600.000 noves places, què vol dir que no hi ha sòl? Encara en vol més que aquest sòl que ja hi ha creat perquè els ajuntaments el puguin acabar de definir? Jo, sincerament ...

Com que abans li he dit que parlaria de Petra i esperava que ho féssiu vós i supòs que ho fareu a la segona intervenció, jo ho faré aquesta. Ja m'avançaré per si de cas i, si no, que les coses quedin ben clares. El Partit Popular sempre vol comparar Petra amb tots els escàndols de corrupció, a Petra hi va haver una infracció urbanística molt clara, una ferreteria que es construeix meitat fora del sòl urbà, que amb la modificació de les normes, a proposta d'un partit que no és del govern, que no era el PSM de Petra, un partit de l'oposició, havia de ser urbà, i queda urbà. Bé, aquest empresari, un ferreter, fa una infracció i l'Ajuntament de Petra li obri un expedient, i els expedients d'infracció urbanística, els professionals de la política saben que duen el seu temps, per tant varen fer un expedient, però a ells no els basta, com que l'empresari no és dels seus, l'han de "matxacar", si fos de Madrid o promoguéssim una gran urbanització ja li posaríem estora vermella, si només Michael Cretu hi tingués un turó, una casa dalt d'un turó a Eivissa, li faríem una llei per arreglar-li la legalitat, però ...

(Aldarull a la sala)

... com que és un empresari de Petra, que segurament no ens vota, a aquest l'hem de "matxacar". I vengui matadura al batle de Petra, que tothom sap com es guanya les sopes, posant pedres una damunt l'altra perquè és paredador, però no, el batle de Petra és un desastre, el batle de Petra. Aquesta és la gran corrupció de Petra comparada amb les altres.

Però bé, podríem tornar a parlar dels 17 milions més que costarà Son Espases del projecte que han decidit que no era bo per temes de forma. O l'exemple de les autopistes d'Eivissa. Evidències, Sra. Matas. 22 quilòmetres d'autopista que figuraven al Conveni de carreteres per 9 milions d'euros, el paper com mentre que té vostè diu que aquests 22 quilòmetres valen 9 milions d'euros, per tant, cobrarà, si va als jutjats, cobrarà 9 milions d'euros, però han passat a costar-ne 482, eh?, sis mesos més tard de ser firmades, han passat a valer 482 perquè li han adjudicat d'exploració, de tal manera que el manteniment d'aquests 22 quilòmetres d'autopista costaran 2.000 milions de pessetes anuals durant 25 anys. Costaran això, molt més que tot el pressupost del consell insular per mantenir tots els quilòmetres de carreteres de Mallorca. I faig via perquè no em renyin.

Però, mirin, quina cosa més curiosa, senyores i senyors diputats, ahir es va fer públic que un jutge d'Instrucció d'Alacant ha citat com a imputat al batle d'Alacant i a dos regidors, tots tres del Partit Popular, per delictes de tràfic d'influències, apropiació indeguda, malversació, prevaricació, falsedat per l'adjudicació de tres aparcaments a una mateixa empresa. Aquesta empresa és Enrique Ortiz e hijos. Saben a qui s'ha adjudicat aquella autopista d'Eivissa, la construcció i l'exploració de l'autopista de l'aeroport a Eivissa, saben a qui?, a Ortiz construcciones y proyectos, empresa del mateix Enrique Ortiz. Enrique Ortiz també conegut per ser un dels empresaris dels projectes d'obra a Terra Mítica, el gran projecte del Sr. Zaplana. Madrid, Alacant, Zaplana, Villar Marín, Fomento, Florentino Pérez, Matutes, Pedro J. Ramírez, Partit Popular, Matas. Tot això, Sr. Matas, tot plegat va molta pudor.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Armengol?

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades. El primer que li he de dir, Sr. Matas, és que vostè no és de fiar, vostè és un trampós, ja ho sabem fa estona, però avui ho acaba de demostrar una vegada més.

Jo li he retret unes xifres d'ocupació, li he explicat, d'ocupació laboral al sector dels allotjaments, setembre del 2001, 51.571 treballadors; setembre del 2005, el setembre del 2001 coincideix amb l'atemptat a Nova York, pacte de progrés governa les Illes Balears; setembre del 2005, 48.806, 1.759 treballadors més, això és d'allà on ho he tret, i sap d'on ho he tret?, de la pàgina web del CITTIB, dia 26 del 9 del 2006, caib.es, per tant, Sr. Matas, jo no he dit res que no sigui rigorosament cert i rigorosament contrastat.

(Aldarull a la sala)

És un tret que crida l'atenció de vostè durant totes les seves intervencions, la trampa, la manipulació de les xifres, la manipulació de la realitat. Un altre tret que crida molt l'atenció de vostè, Sr. Matas, és que tot el que no va bé en aquestes illes mai no és responsabilitat seva. Jo, durant els quatre anys d'aquesta legislatura, com a president del Govern, mai no li he sentit assumir cap responsabilitat sobre res en absolut del que està succeint a les Illes Balears.

(Aldarull a la sala)

Ni sobre el model econòmic, ni sobre el model turístic, ni sobre el model educatiu, i això que vostès han governat vint anys aquesta comunitat autònoma, vostè no és un recent arribat, aquí, vostès han governat vint anys aquesta comunitat autònoma.

(Aldarull a la sala)

Jo, Sr. Matas, el veig molt obsessionat i molt preocupat pel passat. Jo, en canvi, estic molt preocupada pel present i

obsessionada pel futur que deixarem als nostres fills i als nostres néts, aquesta és la preocupació del Partit Socialista, per tant jo no li parlaré dels setze anys del govern del Partit Popular, sinó que els parlaré d'aquesta legislatura i del futur que deixarem als nostres fills i als nostres néts.

Miri, Sr. Matas, del discurs que hem preparat des del Grup Parlamentari Socialista hi havia una part fonamental, perquè per a nosaltres és fonamental, que era quina forma de govern ha instal·lat vostè en aquesta comunitat autònoma, perquè per a nosaltres, li ho he dit moltes vegades, les formes són igual d'importants que el fons, i vostè aquí ha instal·lat una forma de governar des de la prepotència, Sr. Matas. No m'ha contestat absolutament res, però vostè, que ahir va dir que era un govern de diàleg, només dialoga amb molts pocs en aquesta comunitat autònoma, perquè no són igual de ciutadans els 50.000 que es varen manifestar a Mallorca, els 20.000 que fa poc s'han manifestat a Eivissa, els veïnats de La Real, els veïnats del Parc de les Vies, les associacions de dones, els membres de la Mesa Agrària, tots aquests no són ciutadans iguals que els altres a les Illes Balears?, perquè aquests no han merescut cap atenció ni una del seu govern que en teoria hauria de ser i vostè diu que és dialogant.

També li he parlat d'un altre tema que ens preocupa molt, de la manca de lleialtat institucional del seu govern cap a les institucions que no estan governades pel Partit Popular, i no m'ha dit absolutament res de per què els menorquins i les menorquines han deixat de rebre 15 milions d'euros per a serveis socials que els corresponen, expliqui'ns per què això, expliqui'ns per què han comprat batlies com la de Pollença o ses Salines amb doblers públics, i no expliqui quin sentit té aquest principi democràtic que vostè defensa. Se'n va a un poble, si pot comprar una batllia per al Partit Popular amb els doblers que paguen tots els ciutadans de les Illes Balears, vostè promet més inversions a aquell poble, evidentment causant greus perjudicis en el que és l'equitat que hauria de representar la subvenció pública, l'equitat que haurien de representar les inversions públiques en els diferents municipis de les Illes Balears.

Tampoc no m'ha dit res sobre una qüestió que creim fonamental, que és que els polítics han de complir amb la paraula donada. Vostè va prometre, i això demostra que no és de fiar, perquè vostè va prometre, escolti bé, lliure elecció de centre, no ho ha complit; gratuïtat de llibres de text, no ha complit; parc central de Palma, el parc de les vies, evidentment no ha complit; regulació del tot inclòs, no ha complit; una llei de règim fiscal, no ha complit; un pacte social per al turisme, no ha complit; un pacte per a la salut, no ha complit; menys impostos va dir a la campanya electoral, ha duplicat els impostos d'actes jurídics documentats i ha incrementat la pressió fiscal cada any en els pressuposts; dèficit zero, ens va dir; fora endeutament, perquè això crea problemes estructurals a l'economia del país, 4.800 milions d'euros d'endeutament; pacte per a l'educació, no l'ha complit; autotaxa, que l'ha aprovada, Sr. Matas, que la té aprovada per llei, no l'ha complida, tant de bo, tant de bo! Però vostè no és un home de fiar, tot això ho ha promès a la ciutadania de les Illes Balears, de tot això està acabant la legislatura i no hem vist absolutament res.

I un altre tema fonamental que no pot despatxar d'aquesta manera, Sra. Matas. Jo li he posat damunt la taula exemples de situacions de corrupcions que es donen a molts d'ajuntaments de les Illes Balears, tots governats pel Partit Popular. Li he posat els exemples i li he citat els noms d'aquells que estan sent investigats per la Justícia per qüestions poc transparents en la gestió pública dels doblers. No es pot despatxar amb una frase, Sr. Matas, i si no es fia del que jo li he dit, li llegiré un parell de titulars de diari: "*Los delitos urbanísticos crecen en Baleares un 64%*", ses Salines, "*El consell anula el interés general de la casa de Vidal e insta a expedientarlo*", ses Salines, "*Vidal aumentó 500 euros al celador antes de que certificara su vivienda ilegal*", "*Querella contra los 11 alcaldes que emitieron certificados falsos por los caballistas*", "*El fiscal de delitos urbanísticos denuncia al consistorio por los bloques de Monport de Andratx. El ayuntamiento dirigido por Hidalgo otorgó licencia de construcción en una zona de máxima protección*", Felanitx "*Nueva querella contra la alcaldesa por autorizar un complejo de 100 viviendas*", "*El fiscal pide dos años y medio de cárcel para el alcalde y cinco concejales de Sant Josep*", Sant Antoni, "*El juez mantiene la imputación de Marí Tur*", Estellencs "*El Tribunal Superior remite al juez de guardia una licencia urbanística*", Calvià "*Delgado ordena d'un camí il·legal per una zona verda de Palmanova*", Del Olmo, batle de Santa Margalida, "*declaró que se pagaba impuesto revolucionario*".

Tot això no es pot despatxar amb una frase, Sr. Matas, tot això necessita d'alguna explicació perquè vostè presideix el Partit Popular que governa tots aquests ajuntaments que estan investigats per irregularitats urbanístiques i per irregularitats en la gestió dels doblers públics. Estic contenta que accepti la nostra proposta i, si vostè vol, que es comenci la inspecció de l'increment patrimonial extraordinari que nosaltres proposam per a vostè, no tenim cap problema ni un.

(Remor de veus)

Ara bé. Aquí hi ha un tema que no pot quedar així, Sr. Matas. Cas Bitel, sentència del Tribunal Suprem, li llegiré un tros de la sentència.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

De l'Audiència Provincial. "*Resultando que de la citada visualización de la cinta de video, la carátula del documento que exhibe el Sr. Matas es plenamente coincidente con la del originariamente remitido vía correo electrónico y no con la del presentado públicamente en el Hotel Palas Atenea*". Sentència, sentència del Tribunal Suprem. "*Ahora bien, dicho esto hay que afirmar también que la actuación enjuiciada no puede considerarse ética ni jurídicamente indiferente y que las comunicaciones del querellante fueron interferidas de manera ciertamente ilegítima*". Això es refereix a vostè, Sr. Matas, vostè, sentència del Tribunal Suprem, queda provat que va espiar el correu electrònic d'un adversari polític. La seva

actuació en això, després que sortís la sentència del Tribunal Suprem demostra la *catadura* moral, la baixa *catadura* moral de qui presideix les Illes Balears.

(Aldarull a la sala)

I una altra cosa ha quedat molt clara durant el debat d'aquests dies, les prioritats del seu govern, que les coneixíem. Una obra pública desmesurada, amb infraestructures sobredimensionades, amb macroautopistes a un territori fràgil, Sr. Matas, i relaxació de la possibilitat de construcció privada. Aquestes han estat les dues característiques importants de la seva legislatura,

I vostè pot dir que això és competència dels consells insulars, i li ha explicat molt bé la Sra. Mascaró, però és que, a més, Sr. Matas, vostè aquí ha aprovat una llei que permetia excepcionar l'illa d'Eivissa que pugui construir en territori protegit, per tant no carregui als consells insular que vostè aquí, vostè, ha votat afirmativament que a Eivissa puguem construir en els ANEI de les muntanyes i per tot, aquesta és la seva política urbanística, que l'han feta durant vint anys a les Illes Balears.

(Aldarull a la sala)

IB3. No em podré estendre molt. Jo crec que és prou evident, basta veure-la per saber que és una televisió intervenguda políticament. La Sra. Estaràs, a més, ho defensa. A més, tenen la baixa *catadura* moral de dir públicament que amb els doblers públics el que hem de fer és fer televisions de partits, que quan governem això és el que hem de fer, aquesta és la seva teoria. Però és que, Sr. Matas, si vostè no vol que sigui així, dins el debat de la reforma de l'Estatut d'Autonomia, nosaltres vàrem proposar que el director de televisió d'IB3 fos aprovat per una majoria qualificada d'aquest parlament, tant si governam nosaltres com si governen vostè, vostès no ho han acceptat i, en canvi, sí s'ha aprovat a la Llei audiovisual espanyola, però vostès no ho han acceptat, si volien tanta transparència, haguessin acceptat l'elecció de la directora d'IB3 per una majoria qualificada del Parlament de les Illes Balears.

Com que no tenc temps, li vull destacar els problemes reals que preocupen els socialistes, que són els problemes reals de la gent que viu a les Illes Balears, dels ciutadans i de les ciutadanes de les Illes Balears, que ara a vostès ja no li interessin, ara els considera anècdotes. Idò per a nosaltres són els més importants, el que sent la gent que viu aquí, com se sent la gent que viu a les nostres illes.

I li he d'explicar. A les zones turístiques hi ha molta gent que té molts de problemes, hi ha molts de negocis que tanquen, que ho passen molt malament, molta gent de l'oferta complementària i de petit negoci turístic que vostè no deu haver visitat, però que ho passen realment malament durant aquesta legislatura. Li he d'explicar que hi ha molta gent en aquestes illes, que és ver que tenim una taxa d'ocupació alta, i està molt bé, ningú no qüestiona això, ara bé, hi ha molta gent que té contractes precaris, tenim la jornada laboral més alta d'Espanya, tenim l'estacionalitat més alta, tenim els sous més baixos i les pensions més baixes, i això significa problemes socials que vostè ni hi vol entrar ni li interessin, Sr. Matas.

Els joves tenen problemes amb la precarietat dels contractes, però sobretot tenen problemes en tenir un mal sistema educatiu, i els índexs de l'educació pública i concertada de les Illes Balears són realment preocupants, els pitjors d'Espanya, els pitjors de tota Espanya, Sr. Matas, i això li hauria de preocupar, i no només li hauria de preocupar en paraules, sinó que l'hauria d'ocupar, i el seu govern per a això no ha fet absolutament res, permeti'm-ho, però és que no ha fet res. I li hem ofert sempre acord i diàleg, i vostès no han fet absolutament res, fins i tot hem vist que les escoles públiques tenien problemes de manteniment que ens han avergonyit a tota la societat, però vostès han deixat que aquestes xifres continuassin pujant i no han fet absolutament res.

I una altra de les qüestions que vostè diu que no té doblers per fer, que és la gratuïtat dels llibres de text, que això, iguala totes les famílies de les Illes Balears, li vull dir, l'Ajuntament de Vila fa set anys que dona llibres gratuïts als fills de ciutat de Vila, vostè té doblers pel que vol i la seva prioritat ha estat endeutar-se per IB3, per pagar autopistes sobredimensionades a Eivissa que a més ens costen molt més del pressupost que és mínimament raonable, i, en canvi, no ha tengut doblers per millorar l'educació pública, sobretot, ni per complir una promesa electoral com la que havia fet del trilingüisme.

Quant a sanitat, Sr. Matas. M'ha donat la raó en tot perquè no m'ha rebutat res, supòs que, com a mínim, d'això sí que n'he d'estar contenta. Vostès no han invertit en la salut pública, un millor finançament sanitari no ha repercutit en una millor sanitat pública a les Illes Balears. Només li diré dues coses, una de les mentides o mitges veritats que vostè conta i per això li dic que vostè no és de fiar.

Vostè ha dit que la salut bucodental és gratuïta per a nins de 6 a 14 anys, bé, idò, algú, qualsevol ciutadà que té un fill de 10 anys, digui-li a quin centre pot anar perquè li facin gratuïta la salut bucodental, digui-li-ho perquè vostè ha dit que era gratuït, bé, idò, digui'ns a quin centre poden anar perquè això sigui gratuït.

Hospital de Son Espases, jo crec que és el més greu que ha fet en aquesta legislatura, el més greu, perquè vostè, voluntàriament, ha retardat quatre anys un nou hospital públic per a les Illes Balears, condemnant la gent a la saturació que té actualment l'Hospital de Son Dureta, i això, Sr. Matas, és molt greu, i és una responsabilitat seva, perquè tenia un projecte fet, d'un nou hospital a Son Dureta, molt més barat, consensuat socialment i políticament i que hagués estat molt més ràpid. Per tant, vostè sabrà, vostè sabrà, i només vostè, per ventura, per ventura ni la consellera ho sap, però vostè segur que sap per què l'hospital se n'ha anat a Son Espases, i no em digui que és perquè no es poden fer obres, bé, les clíniques privades de Mallorca tothom sap que s'han refet dins el seu propi solar, però és que ara, Hospital del Mar: "*Duplicarà su superficie para asumir ...*"

(Remor de veus a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, un poc de silenci.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

“*El Hospital del Mar duplicará su superficie para asumir la creciente demanda asistencial*”, evidentment amb un procés de tirar mòduls i tornar construir, com tots els hospitals de tota Espanya. Per tant, no ens segueixi posant excuses ridícules a la ciutadania i digui, d’una vegada per totes la veritat, digui què hi ha amagat dins la seva decisió exclusiva de dur l’hospital a Son Espases.

En habitatge, Sr. Matas, un oblit molt gros del seu govern i una altra manipulació total de xifres. Li diré, del Pla d’habitatge que va fer el Govern Aznar, del qual vostè va ser ministre, invertia 65 milions d’euros; el Pla d’habitatge 2005-2008 del Govern Zapatero, 115,46 milions d’euros, o sigui un increment del 77% del Pla d’habitatge estatal a tota Espanya. Però és que en el cas de les Illes Balears convé que ho mirem bé, en el 2005 vàrem convenir la construcció mínima de 470 habitatges per a venda i 100 per a lloguer; vostès només n’han fet el 60%, això són dades del Ministeri d’Habitatge, Sr. Matas. I a l’any 2006 vostès han conveniat la construcció de 300 habitatges per a venda i 306 per a lloguer, a dia 31 d’agost el seu govern només n’ha construït 49 per a venda i 16 per a lloguer; és a dir, un poc més del 10% de compliment del Conveni d’Habitatge, per tant, Sr. Matas, comenci a dir la veritat als ciutadans de les Illes Balears.

(Aldarull i alguns aplaudiments a la sala)

El tema dels vols. La seva proposta de posar el preu del bitllet a 27 euros i mig, Sr. Matas, cada vegada la diu diferent, això és el primer que li hem de dir. Segona, no enganyi la gent, la proposta que vostè ha explicat que faria és impossible de fer d’aquí a l’1 de gener del 2007. Primer de tot, vostè no té la competència per fer cap declaració d’obligació de servei públic i a la reforma de l’Estatut d’Autonomia jo no li vaig sentir badar la boca demanant aquesta competència. Segon, per fer una declaració d’obligació de servei públic s’ha de fer el preu màxim i les freqüències, ha de ser informada per la Unió Europea; quan la Unió Europea informa positivament, després s’ha d’obrir un espai temporal perquè les empreses puguin decidir si volen volar a aquell preu que ha dictat la declaració d’obligació de servei públic. Bé, després, si no hi ha cap empresa privada que ho vulgui fer, després pot fer un concurs públic.

Però vostè tot això ha estat vendre fum, Sr. Matas, ha estat vendre fum, i jo li dic clar: si el que hem d’aconseguir és millorar, és reduir el bitllet per als ciutadans aquí ens té. I li record, Sr. Matas, vostè va ser ministre d’aquell govern que no va pujar els descomptes aeris per als ciutadans ...

(A alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

..., qui ha pujat els descomptes aeris és el Govern socialista d’Espanya, que puja al 50% els descomptes.

(Remor de veus a la sala)

Sr. President, una altra qüestió que també crec que és fonamental, vostè ahir ens va dir, i jo me’n vaig alegrar, que el més important que havien fet en aquesta legislatura era el nou

Estatut d’Autonomia per a les Illes Balears, vostè va dir que era el més important; bé, clar, resulta curiós que el més important que hem fet no era al seu programa electoral sinó que era al programa electoral dels que som a l’oposició, però bé, ens alegrem que hagi pogut ser una realitat.

(A alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Armengol, per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sí, acab tot d’una, Sr. President. Però ara vostè sembla que n’està empegueït d’aquest acord de nou Estatut d’Autonomia i ens conta aquí una història del règim fiscal, que té pactat no sé què amb el tripartit de Catalunya. Primer, el tripartit, ja no hi és Catalunya, no sé si n’ha adonat. Una altra cosa que se n’hauria d’adonar és que el dia 1 de novembre hi ha eleccions a Catalunya, no sé si el senyor Piqué estarà molt content de vostè quan sàpiga que el seu suport màxim és el tripartit, per tant ja ens dona guanyadors a les eleccions catalanes, li agraeix i li farà arribar al Sr. Montilla.

(Remor de veus a la sala)

Tema de Madrid, i acab amb això, Sr. President, però crec que és important ressaltar-ho, vostè avui ens ha dit, i jo crec que ho ha dit bé, en diferents ocasions que, gràcies al Govern de Madrid, en què hi ha un govern plural, un govern que entén la pluralitat d’Espanya, un govern obert que ha apostat per donar-nos la possibilitat del gasoducte a les Illes Balears, cosa que no havien fet els governs del Partit Popular; que ha apostat per més finançament sanitari a les Illes Balears, cosa que no havien fet el Govern Aznar del qual vostè va ser ministre; que ha apostat per fer el més important que hem fet en aquesta legislatura, que és l’Estatut d’Autonomia de les Illes Balears, ...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

... per tant no és discutible que ens interessa un govern socialista a Madrid per a les Illes Balears, perquè, òbviament, que tot això que vostè diu que és bo evidentment no ho va fer el govern del qual vostè va formar part, el Govern Aznar, que es caracteritzar per altres coses.

També ens ha dit que interessa que a les dues institucions governi el mateix partit polític, per tant moltes gràcies, Sr. Matas, per demanar el vot per al Partit Socialista de les Illes Balears a les properes eleccions autonòmiques.

(Aldarull i alguns aplaudiments a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Armengol, per favor. Un poc de silenci.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sí, acab en dos minuts, si m'ho permeten els diputats del Partit Popular.

Sr. Matas, vostè va participar d'aquell govern que va ser deslleial amb les Illes Balears, que va ser deslleial com mai vist amb les Illes Balears, a part d'enganyar la ciutadania en moltes qüestions, com tots recordam, però clar, vostè va venir de Madrid aquí distret i va diagnosticar la situació de les Illes Balears i va dir que estàvem deprimits i que vostè era el nostre antidepressiu. I jo crec, Sr. Matas, que vostè es va equivocar amb el diagnòstic ...

(Remor de veus a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor. Per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

... i evidentment es va equivocar amb el diagnòstic i evidentment, Sr. Matas, es va equivocar amb el tractament, perquè aquí hi ha, el que passa aquí a les Illes Balears -i aquest és el nostre diagnòstic- és que tenim un termòmetre social molt complicat en salut pública, en educació pública, en serveis socials, en desigualtat, que cada vegada s'accentuen més les diferències entre els més rics i els més pobres, i aquesta és la realitat.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Armengol, per favor. Acabi, per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

I acab, Sr. President, i un termòmetre territorial molt preocupant: a Balears, Sr. Matas, el que hi ha és una febre urbanística, una febre especulativa, el que necessitam no és un antidepressiu, és un antitèrmic, Sr. Matas.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats, Sr. President. Intentaré no provocar cap situació que pugui molestar les seves senyories amb aquesta darrera rèplica, però sí que he de contestar una sèrie de qüestions que s'han plantejat aquí.

Jo en el debat de les xifres, sincerament crec que ja ni tan sols s'hi ha d'entrar, és a dir, vostès mateixos, si resulta que en aquests moments no hi ha més gent fent feina o resulta que en aquests moments la situació econòmica no va millor o resulta

que no ha anat millor la temporada turística, bé, vostès mateixos i s'hi s'ha de discutir mil amunt mil avall, i si efectivament vostès creuen que el mèrit era seu i que les circumstàncies externes varen provocar tot el que va passar a l'època del pacte, doncs miri, hi va haver altres comunitats autònomes que també varen patir les mateixes circumstàncies de l'11 de setembre i les coses en aquells anys, de l'any 1999 a l'any 2003, els varen anar, sincerament, molt millor. Però crec que no seria en aquests moments elegant en aquesta contrarèplica entrar a discutir aquestes xifres.

Però sí que vull deixar, per exemple, que quan parl de la reserva del 30% del sòl d'habitatge de protecció oficial, parl de reservar, de tots els plans urbanístics que s'aprovin nous d'acord amb el que aprovin els consells, una reserva del 30% i que aquestes xifres donen pocs habitatges d'habitatge de protecció oficial. És a dir, no deia res més que creia que hi havia poques possibilitats, fins i tot reservant el 30%, de resoldre el problema de l'habitatge, perquè la capacitat de fer habitatges de protecció oficial era poca, no he dit res més.

I insistir que el paper com mentre del conveni el cobrem sense cap dubte, el que sigui i quan li toqui al Conveni de Carreteres, però les carreteres que es fan a un conveni es cobren pel preu real i el que digui el contrari és que ni coneix la resta de convenis ni ha vist mai un conveni com el de Canàries, ni, sincerament, sabem del que parlam. El mètode d'adjudicació són peatges a l'ombra i els peatges a l'ombra és, precisament, un mètode de contractació que vostès també varen utilitzar quan varen intentar fer la carretera de Manacor, que després no la varen poder fer, però que també el volien utilitzar, i és simplement una forma d'aconseguir finançament, que és posar un peatge que pagues durant molts d'anys, però en lloc que el cobri una concessionària, qui el paga és l'administració pública. I aquest és l'únic motiu d'aquest sobre preu famós que vostès diuen, perquè vostès el que volen, com sempre, és deixar l'ombra per a no dir la realitat i intentar amagar les coses.

Crec que he de deixar molt clara una qüestió que se m'ha escapat a la primera rèplica, vostès han dit que hem de demanar disculpes als ciutadans de Formentera perquè no vàrem proposar a l'Estatut i per tant el Consell. No, aprofitaré per repetir quina era la situació, nosaltres sempre hem defensat que l'Estatut d'Autonomia no era una prioritat per als ciutadans de les Illes Balears, creim que tampoc ho era per als ciutadans espanyols i el que sí canvia és que a Espanya es canvien les regles de joc i es permet a les autonomies introduir una cosa tan important, que això sempre vàrem dir que era prioritari, com el finançament dins els estatuts d'autonomia. I efectivament aquesta sí que és una qüestió cabdal per a nosaltres i a més prioritària, des del moment que a Espanya es canvien les regles de joc i es permet que una autonomia faci una proposta en contra dels interessos dels altres, perquè parla de finançament, i tanmateix el pastís és un i, com s'ha demostrat ara, aquest pastís, si qualcú se'n du un bocí més gros, o aquest meló, m'és igual, si qualcú se'n du un bocí més gros la resta hi sortim perjudicats -i ahir es varen presentar els pressuposts generals de l'Estat i resulta que les úniques dues comunitats que tornam a l'Estat més de totes les inversions que rebem són Madrid i les Illes Balears-, ...

(A alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

... i ahir, recordant temps pretèrits del Sr. Borrell, el qual va arribar a dir que “*lo que tenían que hacer en Baleares era pagar impuestos por vivir en Baleares*”, el delegat del Govern d'aquí, de les Illes Balears, va contestar i va dir que “*era normal que Baleares aportara al fondo de suficiencia porque éramos una comunidad rica*”. I Catalunya que no és rica? I Catalunya que no és una comunitat rica?

(Remor de veus a la sala)

I resulta que sí aportam Madrid, sí aportam Balears i no aporta Catalunya al fons de suficiència, acabam pagant a Catalunya.

(A alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

Acabam pagant a Catalunya i quan això és el que es posa en joc amb la reforma dels estatuts d'autonomia aquest tema sí que és un tema prioritari.

Segon. La proposta del Consell Insular de Formentera, que puc anar equivocacat, però la meua intuïció és que ni vostès la duïen al seu programa ni nosaltres tampoc. I és després, fa dos anys o tres, que el Sr. Mayans fa la proposta; per tant jo no he de demanar, no era una prioritat el Consell Insular de Formentera quan nosaltres ens vàrem presentar a les eleccions, és després que el diputat Sr. Mayans fa aquesta proposta, ens va parèixer intel·ligent, ens va parèixer justa, perquè necessitàvem que Formentera tengués la pròpia institució d'autogovern i es poguessin independitzar d'Eivissa i vàrem donar suport a la proposta del Sr. Mayans i la vàrem introduir a l'Estatut d'Autonomia.

Per cert, a Eivissa continuen dient que tenen una promesa del Partit Socialista que aquest consell no entrarà en vigor a les pròximes eleccions, que els ho han promès i que no es preocupin perquè no s'aprovarà en termini l'Estatut d'Autonomia en aquesta legislatura.

(Remor de veus i udolaments a la sala)

Esper que no sigui cert, esper que no sigui cert.

Una qüestió també senzilla, a Yanko i a Majòrica les prioritats sempre han estat les de conservar els llocs de feina. La inversió que s'ha fet en aquestes empreses sempre ha estat d'acord amb els sindicats i amb les patronals; sempre hem intentat anar plegats per salvar aquesta indústria, que ens sap greu, molt de greu, que hagi de patir aquesta situació. Però mai no hem volgut fer un ús partidista d'aquesta situació i fins avui totes les decisions, incloses les de posar els doblers, han estat decisions compartides dels treballadors i dels empresaris per salvar aquestes empreses.

I resulta que tenim plans territorials que són expansius, els agradi o no els agradi aquests plans territorials són competència dels consells insulars; els agradi o no els agradi, l'urbanisme el decideixen els consells insulars; els agradi o no els agradi, no ens poden culpar a nosaltres de febre urbanística, perquè això

sí que és ser un trampós, això sí que és fer demagògia i sobretot això és falta de rigor i d'intentar enganyar la gent.

(Aplaudiments i remor de veus a la sala)

I resulta que nosaltres hem donat suport al Pla Territorial d'Eivissa i donam suport al Pla Territorial de Mallorca perquè creiem que són uns bons plans territorials i perquè creiem que són una bona eina per ordenar i limitar el creixement urbanístic. I nosaltres som coherents i ho deim.

EL SR. PRESIDENT:

Un poquet de silenci, per favor, si són tan amables.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

I jo l'únic que els dic és que aquest mateix pla territorial que ha elaborat Unió Mallorquina, el PSOE l'hagués aprovat si li hagués servit per governar, nosaltres en canvi el defensam sense cap problema.

(A alguns aplaudiments, aldarull i remor de veus a la sala)

Aquest empresari, Sra. Mascaró, aquest empresari que vostè ha dit de Petra, s'ha oblidat de dir una cosa: que és l'home de la regidora i que un mes abans va comprar el solar que després es va requalificar.

(A alguns aplaudiments, udolaments, aldarull i remor de veus a la sala)

Insistesc en el tema de la corrupció. Crec que no és just, res de tot això que s'ha dit aquí justifica que es posi tothom en el mateix sac, no hi ha cap justificació. I no hi ha cap justificació perquè la justícia a les Illes Balears i els que tenen responsabilitats a Madrid d'aquesta justícia ara girin la cara i no vulguin afrontar la seva responsabilitat; que posin mitjans als professionals de la justícia a les Illes Balears, perquè tots tenim dret a estar tranquils i tots tenim dret a no estar en el mateix sac que aquestes ombres de dubte o sospita que vostès intenten deixar ...

(Remor de veus, alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

La mateixa llista que vostè me fa li puc fer jo si li comenc a parlar de Calvià, sense anar més enfora, de la Sra. Nájera, del que ha passat a Maó, del batle que tenen a Menorca i de 300 més ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez, per favor, home, Sr. Diéguez.

(Remor de veus a la sala)

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

..., però no crec que aquest sigui el camí, perquè tota aquesta gent del Partit Socialista també té dret a la presumpció

d'innocència i tota aquesta gent no serà culpable fins que no es demostrï que les seves acusacions no eren més que calúmnies. Per tant, crec que és normal que haguem de respectar les regles del joc i perseguir tots plegats que aquestes coses no puguin passar a les Illes Balears, però és injust que la classe política s'hagi de veure sotmesa a aquesta ombra de dubte, tota col·lectivament, o pel comportament ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez, el crit a l'ordre. Sr. Diéguez, el crit a l'ordre dues vegades, sí. Si me torna contestar el trec fora. Me sent?

Perdoni, Sr. President, m'ha sentit bé? Perquè ja està bé, perquè l'estic advertint contínuament i vostè fa la seva i perd el respecte a qui parla. M'ho està perdent a mi, l'està perdent a la cambra, per favor es comporti.

Continuï, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President. Crec que és injust que la classe política hagi de passar per aquesta ombra de dubte, simplement perquè hi ha una estratègia política, i a més, me pareix sincerament que no té cap possibilitat de prosperar. La política es fa en el Parlament, la política es guanya amb debat ideològic, no es guanya intentant destruir l'adversari, deixant l'adversari fora de lloc, i vostès no tenen tampoc cap permís per deixar l'ombra de dubte de cap responsabilitat.

Tornen parlar una altra vegada d'acusacions de fa set anys, que han passat dues vegades pel Tribunal Suprem, han passat per un tribunal ordinari, han passat per l'Audiència i han passat pel Suprem, i al final la decisió judicial és de completa exculpació, de completa i rotunda exculpació. Aquí, primer contra la meua persona, i després contra dos pobres funcionaris compromesos; aquí no hi ha hagut cap delictes d'espionatge ni cap intenció ni cap responsabilitat i aquí, a més, s'ha demostrat que no es va presentar cap document que no fos públic, que és, si vostè llegeix un parell de línies més endavant, el que li diran. Però el resulta és el que diu la sentència; la sentència ha estat reiterada, reiterativa i ara vostès tornen intentar l'ombra de dubte perquè no els interessa acceptar les regles del joc. És igual, tan se val, la realitat és la que és.

I ningú pot fer ús d'una televisió partidista i ningú no vol fer ús d'una televisió i d'una ràdio partidista, mai la vicepresidenta del Govern ha dit que s'hagués de fer ús d'una televisió partidista, l'únic que ha dit la vicepresidenta del Govern és que havíem fet un model de televisió pública que permetia no deixar rèmores a la gent que vengués. És a dir, vostè s'imagina, com ha passat a molts llocs, que hi ha hagut una funcionarització col·lectiva de segons quines televisions o segons quina ràdio i després el govern de torn ha hagut d'heretar aquesta funcionarització, el que volia dir la vicepresidenta és que en aquest model no hi ha aquesta funcionarització, és un model de gestió externa i per tant aquest model de gestió externa s'adapta a les necessitats no polítiques del govern de torn.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

Intenten faltar al rigor, sap perfectament que l'atenció dental als joves de fins a 15 és progressiva al llarg de tota la legislatura, ho sap perfectament.

(Remor de veus a la sala)

Per tant, sap perfectament que quan acabi aquesta legislatura haurem complert aquest compromís d'atendre els joves en la seva protecció, la seva salut dental. I el que jo li he intentat dir i explicar en aquesta tribuna és que abans els joves no tenien aquesta atenció dental, quan acabin aquesta legislatura els joves de 6 a 15 anys tendran aquesta atenció de protecció dental.

Miri, el nou Son Dureta, li he explicat els motius pels quals feim un nou hospital en lloc de fer la reforma actual. Creim, i a Astúries hi ha un exemple, que una reforma té molts més perjudicis per als pacients, per als professionals que hi fan feina i de temps d'execució que un nou hospital, però hi ha una raó que a mi me pareix definitiva, que és una opció política que nosaltres vàrem presentar al nostre programa electoral i aquest és el programa electoral que han volgut els ciutadans de les Illes Balears, no hem enganyat ningú, no podem fer la reforma.

(Alguns aplaudiments a la sala)

No podem fer la reforma, senzillament perquè el nostre programa electoral deia que en lloc de fer una reforma de l'actual Son Dureta, faríem un nou hospital.

(Remor de veus a la sala)

L'habitatge, li record que les dades són del Ministeri d'Habitatge, això és rigor, no són les que vostè es pugui inventar o tergiversar en aquesta ocasió, simplement per intentar tenir un protagonisme que és pot rigorós. Li estic donant la declaració del Ministeri d'Habitatge, on diu que a les Illes Balears s'ha complert aquest Pla d'habitatge en un 104%. A més, no parli del 2006, perquè vostè sap i, si no, ho hauria de saber, que l'any d'aplicació del Pla d'habitatge és de juliol a juliol, per tant el 2006 acaba de tot. Qui és que intenta enganyar, qui és que és poc rigorós, Sra. Armengol?

(Remor de veus a la sala)

Miri, la proposta que vàrem fer dels bitllets dels avions en el transport aeri és una proposta totalment possible i a més plena de sentit comú. La declaració de servei públic l'aprova el Consell de Ministres de l'Estat, però és una declaració que és immediata, vostès sempre han dit -per cert jo mai no he dit que fos dolenta, he dit que s'incomplia, que no és el mateix, s'incompleix la declaració de servei públic actualment i ningú reclama que s'acompleixi-, doncs bé, aquesta declaració de servei públic entre les Illes avui ha permès fins i tot que ens pugim el preu d'una forma unilateral des del Ministeri de Foment, i els senyors que han anat de la Mesa de Transport de les Illes Balears, inclòs el senyor del Consell Insular de Menorca, doncs quan va a aquella reunió doncs es queda amb una cara, francament, doncs ja m'explicarà la cara que li queda; hi anam perquè ens facin un descompte i resulta que no ens fan

cap descompte sinó que ens pugem el preu del transport aeri d'una forma unilateral.

L'enquesta que hem fet a peu d'avió al llarg de tot l'estiu demostra el que tothom ja sabia: que les pujades de preu han destrossat, han fet malbé l'increment del descompte de transport aeri que, amb molta bona voluntat, estic segur que varen fer vostès. Per cert, el primer increment de descompte el varen fer quan vàrem aprovar a l'any 1998 el règim especial, que se'n recordarà, que vàrem passar al 33%. Doncs bé, aquesta pujada de descompte ja es va demostrar, del 2000 al 2003, que no era un sistema efectiu, perquè després pujaven els preus i de res servia que s'incrementassin els descomptes i ara ens ha passat totalment el mateix. Jo li agraeisc molt que ens hagin pujat el descompte del transport aeri, però li dic que no ha servit per a res, perquè, desgraciadament, els preus han pujat més i aquest descompte no ha servit per a res, aquesta és la realitat.

(Alguns aplaudiments i remor de veus a la sala)

Per tant, si no hi ha manifestacions ara, com les que hi havia, per poder reclamar que això es modifiqui, hem de donar una solució. I amb bona voluntat i assumint la nostra responsabilitat, nosaltres som el govern de tots els ciutadans, hem de presentar solucions, feim una proposta perquè el bitllet pugui passar a 27,5 euros a partir del dia 1 de gener. Simplement demanam, que esper que a un pròxim Consell de Govern ho puguem demanar, simplement demanam, si la Mesa de Transport ho aprova, que el Consell de Ministres anul·li el sistema actual del descompte interinsular, és una aprovació immediata del Consell de Ministres, si hi ha voluntat política. I si hi ha voluntat política, ens facin la transferència del que els costa, ni una pesseta més, i nosaltres ja garantirem als ciutadans que el bitllet costarà 27,5 euros, i si ens equivocam nosaltres assumirem el cost. Això és donar solucions, això sí que és escoltar la gent i això és possible si hi ha voluntat política.

I miri, li puc admetre quasi tot, però que el gasoducte i el cable elèctric és mèrit seu, no, no perquè em va costar molt. Em va costar molt, va ser en vuit mesos la negociació més important que vàrem poder aconseguir amb el vicepresident Rato. Escolti, em sap greu; me'n vaig anar amb la presidenta del consell, ens vàrem anar tots dos plegats, era l'agost de l'any 2003, precisament a Madrid, i vàrem aconseguir conjuntament crec que el millor acord que s'ha aconseguit en matèria d'energia a les Illes Balears, i era que el gasoducte i el cable elèctric entrassin dins la planificació nacional i que ho pagassin tots els ciutadans espanyols, en un exercici de solidaritat, perquè érem unes illes i teníem un cost que s'havia de pagar entre tot el sistema elèctric.

Per tant he reconegut que vostès, quan varen arribar al Govern, no varen tornar enrere el projecte i he reconegut que el projecte s'està executant correctament. Però, escolti, perdoni, però el mèrit en aquest cas era del Sr. Rato i d'aquella negociació que vàrem fer en aquell moment.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

I mai, mai no he dit que volia, dins aquesta falta de rigor, que governassin als dos llocs, a les dues institucions el mateix

color polític. Miri, jo defens que les institucions han d'estar per damunt del color polític que el les pugui ocupar en un moment determinat, i crec a més que un dels principals actius i més importants, precisament, d'aquesta legislatura ha estat el clima de diàleg en general i de consens en assumptes que eren importants políticament parlant, i crec també que fora de la política hem pogut reconduir enfrontaments que s'havien produït amb la societat civil, que havien produït fractures dins la nostra societat, com l'enfrontament amb el sector turístic, o amb els propietaris de finques, i crec sincerament que aquest clima també s'ha pogut reconduir a les Illes Balears.

Crec, en general, que hem tengut i mantenim un clima favorable de diàleg social amb patronals i sindicats, més enllà dels acords que haguéssim volgut o que volen obtenir i que encara no hem pogut aconseguir, però el que sí puc jo garantir és que el diàleg social ha estat una prioritat en la nostra acció política, ha estat una prioritat al llarg de tots aquests anys. Però també ha estat una prioritat aquest diàleg en el Parlament, amb els grups polítics, amb els quals hem aconseguit, també, més acords que mai. Deia i recordava avui matí que tenint majoria a bastament en aquest parlament per aprovar qualsevol cosa i totes les lleis oportunes, molt poques vegades ens hem quedat tot sols en una votació; majoritàriament hem tengut sempre i hem aconseguit consensos importants, fins i tot amb els grups polítics de l'oposició; miri, fins a tretze projectes de lleis s'han aprovat, lleis sobre matèries generals, s'han aprovat amb més del 75% del suport o la unanimitat d'aquest parlament. I un dels exemples importants, ja que ens preocupa tant, és precisament la Llei de conservació d'espais naturals.

A més, independentment d'aquesta majoria, insisto que la tònica general ha estat la d'aquesta voluntat de diàleg, i la tònica general ha estat sempre la de tenir un tractament respectuós institucional amb totes les institucions -Consell Insular de Menorca, ajuntaments- que no fossin del nostre color polític, i ningú des del Govern de les Illes Balears no ha discriminat mai cap ajuntament ni cap consell per ser d'un altre color polític. De fet les inversions en aquesta legislatura i les coses que hem aconseguit, inclòs el dic de Ciutadella, les coses que hem aconseguit per a Menorca són un balanç que parla per si sol. Mai no hem discriminat ni Menorca ni ningú; al contrari, si d'alguna cosa hem pecat és de abocar-nos precisament amb Menorca i amb aquestes institucions.

(Aplaudiments)

I han estat constant les reunions polítiques amb grups polítics, i no poden vostès deixar de reconèixer que almanco hem intentat que aquesta via d'interlocució es produís. Jo mateix m'he reunit fins a nou vegades amb els membres de l'oposició, a més de la preparació de conferència de presidents per intentar dur una postura conjunta, unànime, un front de les Illes Balears quan anam a defensar fora d'aquí els interessos dels ciutadans de les Illes Balears, a més de totes les reunions que la vicepresidenta, en nom del Govern, ha mantingut amb tots els grups polítics, per l'Estatut i fora de l'Estatut d'Autonomia. I aquest balanç -i perdonin- és aclaparador si recordam que el Sr. Antich només es va reunir dues vegades amb el Sr. González Ortea, dues vegades amb el cap de l'oposició al llarg de quatre anys de legislatura. Però també he de reconèixer que mai cap president del Govern d'Espanya no

havia rebut tantes vegades un president de les Illes Balears com ho ha fet el Sr. Zapatero, i això crec que és positiu i és una cosa que hem de reconèixer: ha estat bo i és positiu aquest canvi de tarannà dels anteriors presidents i que, efectivament, amb el president del Govern d'Espanya haguem pogut tenir més contacte. Una altra cosa és el que haguem pogut aconseguir i l'acompliment dels compromisos.

Però l'acord estrella -és evident- d'aquesta legislatura és la reforma de l'Estatut d'Autonomia, i crec sincerament que aquest és el consens del qual ens podem sentir tots avui orgullosos. Aquest nou projecte de reforma de l'Estatut d'Autonomia ha donat una lliçó fora de les Illes Balears, perquè ha vengut avalat per un acord que li dóna força però que també dóna exemple, de com podem en un moment determinat posar per damunt dels nostres interessos partidistes els interessos de tots els ciutadans, i cedint tots, perquè hem cedit tots, vostès els primers, hem pogut pactar aquest projecte de reforma d'Estatut d'Autonomia, que suposa sobretot un increment de finançament, que suposarà un reconeixement del deute històric, aconseguir el Consell Insular de Formentera, més control democràtic, més competències, clarificació -que és molt important- del paper dels consells, del Govern i dels ajuntaments; permetrà per primera vegada que facem efectiva la transferència als ajuntaments, els grans oblidats, competències cap als ajuntaments i dotades finançament. Una millora de relació, sense cap dubte, amb els consells.

I simplement voldria en aquesta darrera intervenció i en aquest darrer debat de l'estat de l'autonomia fer dues puntualitzacions. Primer, que crec que aquest clima que ha estat positiu, de voluntat, almanco, d'enteniment i de diàleg com crec que no s'havia produït a cap altra legislatura, aquest clima també s'hauria de veure, almanco de cara al futur, suportat per un respecte i una lleialtat a les nostres institucions, i partesc de la responsabilitat compartida del que és el president del Govern i, per tant, el responsable més important. Estic convençut que allò que hem d'aprendre i transmetre ara que acaba aquesta legislatura precisament és el respecte a les nostres institucions d'autogovern. Les institucions i els càrrecs institucionals no són de ningú ni de cap partit polític, i estan per damunt de tots nosaltres i quedaran el dia que nosaltres partim. Convendria que al nostre pas els deixàssim més enfortits i més respectats. És molt difícil que nosaltres facem respectar les institucions si no les respectam.

I sense entrar en cap tipus d'acusació nominal, no crec que siguin mai acceptables ni justificables determinades actituds, a vegades fins i tot espectaculars, o enfrontaments personals que es donen en aquesta cambra o fora d'aquesta cambra. Crec que el respecte no l'hauríem de perdre mai, i per molt que hi hagi interessos partidistes en joc crec que hi ha barreres que ni fins i tot en política no s'han de travessar. Jo crec que res no hauria de justificar mai l'absència d'un partit polític ni en el dia de la Constitució ni en el dia de l'Estatut d'Autonomia, 1 de març, malgrat que es faci a Eivissa. I crec que tampoc res no justifica ni l'absència d'aquest parlament ni de -insistesc- determinats comportaments. Hauríem de recuperar fins i tot figures com un tractament digne als presidents de les nostres institucions i a tot el que això significa.

I vull demanar permís al president per sortir-me del guió, si m'ho permet, i malgrat no hagi tengut avui ocasió de debatre contra el meu adversari polític, que és el Sr. Sampol, que m'hagués agradat, però sé que és un acomiadament i la Sra. Mascaró em permetrà llegir unes línies que voldria que fossin d'acomiadament però que estic segur que seran àmpliament compartides pels diputats cap al Sr. Sampol.

El Sr. Sampol crec que ha estat sempre un paradigma de fidelitat a la seva terra, perquè més enllà de l'ideologia de cadascú hi ha sempre un valor suprem que és la lleialtat, i Pere Sampol, tant des d'aquesta tribuna com des de tots els llocs de responsabilitat que ha tengut, ha estat això, un home lleial, i aquesta lleialtat, al marge de les idees polítiques o de la seva praxi, és un valor que crec que hem d'intentar tots copiar, que sempre haurem de reconèixer. Lleialtat a la seva llengua, que és també la meua; en aquest punt sempre el Sr. Sampol ha estat un exemple indiscutible, la seva parla d'home de Montuïri ha honorat aquesta tribuna, i la seva defensa de la nostra llengua ha ajudat a obrir camí a través de la incomprensió, a vegades la ignorància i a vegades els recels. Però només per això ja li hauríem d'estar agraïts tots els ciutadans de les Illes Balears. Lleialtat a una identitat, que Pere Sampol ha defensat per damunt de tot, la identitat dels homes i de les dones de Mallorca, aquesta illa que a vegades ens sembla massa petita i altres massa gran, però que tots estimam, cadascú naturalment a la seva manera, i per la qual Pere Sampol sempre ha fet feina i esforç; una identitat, la mallorquina, que ell, des de les seves respectables idees, ha volgut sempre defensar, perquè aquesta ha estat la seva lleialtat en la defensa del seu poble. Per tant, Pere Sampol, moltes gràcies. Lleialtat, en fi, a una manera d'entendre la vida i la política que es podran compartir o no, però que dins d'una trajectòria que ha estat inequívoca d'en Pere Sampol adquireix solidesa granítica, perquè més que la veritat absoluta, que no la té ningú, el que ens ha ensenyat en Pere ha estat la fermesa i la coherència en la defensa i la consecució de les pròpies idees, i aquesta fortalesa ideològica, que no és massa freqüent en el panorama polític, li han atorgat credibilitat, que és el valor més preuat d'un polític.

Sèneca va deixar escrit, fa molts de segles, que la lleialtat era una de les virtuts que glorifiquen l'ésser humà, i jo aquí vull dir que la lleialtat de Pere Sampol a una terra, a una llengua i a una ideologia han aportat la glòria de la llum a aquesta cambra. Des de la discrepància política, que la tenim, sempre m'ha merescut respecte, i en aquest moment del comiat no em dol deixar constància d'aquesta admiració. Moltes gràcies, Sr. Sampol. Adversaris polítics com vostè sempre són desitjables. Tant de bo que en aquest parlament no hi manquin mai polítics de la seva categoria.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. President del Govern de les Illes Balears, m'ha de permetre que li doni l'enhonorabona per la forma i el fons de la seva intervenció, l'enhonorabona del balanç fet de legislatura i pels resultats aconseguits, i l'enhonorabona pel camí que heu dissenyat cap al futur.

Però si se'm permet, Sr. President, també li he de dir que li han posat les coses fàcils, li ho han posat fàcil, perquè cap dels quatre portaveus que ha intervengut avui capvespre en aquesta tribuna no serà rival seu com a candidats a la presidència de la comunitat i per tant han pogut dir el que han volgut, han pogut prometre el que els ha donat la gana, perquè saben que ningú no els podrà demanar responsabilitats el dia de demà.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Però anem per feina, anem per feina. Aquest és un debat previ a les eleccions, i com a tal l'ambient preelectoral que ja es respira marca el seu rumb. Estam a set mesos que els ciutadans de les Illes Balears protagonitzin el veredict de la nostra acció política. Els ciutadans parlaran. Ells han de parlar, ja que les eleccions en una societat en llibertat i en un estat social i de dret és l'autèntica festa de la democràcia, i a ells és a qui pertoca valorar el que s'ha fet i el que s'ha deixat de fer, i comparar entre el que s'havia promès i el que s'ha realitzat a través de l'acció de govern de quatre anys, i avaluaran tant la tasca del Govern com la tasca de l'oposició. Per açò el rumb del debat està clarament diferenciat: hi ha dos models polítics diferents que ha presentat dues perspectives diferents de la nostra realitat.

Una perspectiva és la del govern del Partit Popular, dedicada a presentar fets, realitzacions i acció política; i el que heu fet, president, davant d'aquesta cambra com a representació de tot el poble de les Illes Balears, ho heu fet passant comptes i presentant realitzacions. Heu presentat un model d'actuacions segures, un model en positiu que ja estava prefigurant en aquell sí amb que us vàreu presentar a les eleccions del 2003, un sí que era una aposta clara pel progrés, la seguretat, el futur i la modernització de la nostra comunitat.

L'altra perspectiva és la que pretén donar l'oposició, i pel que hem vist entenc que han desaprofitat l'ocasió de presentar i presentar-se com a dialogants, com a persones que tenen iniciatives que millorin la qualitat de vida o com a grups que cerquen el millor per a la comunitat. En lloc de fer una tasca positiva han estat apocalíptics, han sembrat catastrofisme i anunciat les set plagues d'Egipte sobre la nostra comunitat. En el seu discurs han coincidit tots a negar l'evidència, i l'evidència no és altra que en aquesta legislatura s'ha governat de veres i s'han fet millores per als ciutadans. Jo crec que és del tot irracional negar unes proves tan evidents. El pitjor d'aquest model és que, a més de infravalorar o menysprear la tasca del Govern, pretén treure del mapa l'adversari al crit de guerra a què ja ens tenen acostumats: "Tots contra el PP". A ells els hauríem de recordar aquella cançó de la nostra joventut, "no és açò, companys, no és açò", perquè malament anirà una societat si centra tota la seva acció política en el fet d'abatre l'adversari per qualsevol mitjà.

President, no ho oblidí mai, la nostra raó de ser pivota al voltant de dos elements clau: primer, una actitud positiva i constructiva davant la vida i la societat i, segon, ser conscients que tenim enfront de nosaltres un altre model amb el qual hauríem de complementar-nos, hauríem de ser complementaris. Nosaltres sí pensam que ells també són necessaris en una societat, si és que estan disposats a fer qualque cosa en positiu. Aquí nosaltres no tenim el pacte de Tinell, nosaltres no els volem excloure, sinó tot el contrari.

Però avui som aquí, president, per donar comptes i presentar les realitzacions a les quals es va comprometre el Partit Popular fa quatre anys amb els electors. És l'hora de dir si aquell contracte que vàrem firmar, un autèntic contracte social o contracte amb la societat, s'ha duit a terme. I açò és el que heu fet, analitzar el que es va prometre i comparar amb el que s'ha fet, i els resultats són els que són, malgrat que açò no agradi a alguns grups de l'oposició, com hem pogut comprovar. Allò important, allò important, és que les realitzacions siguin del gust de la major part de la població de les Illes Balears. Allò realment important és que amb aquestes realitzacions es millorin les infraestructures, es posin els fonaments per a una sanitat i una educació de qualitat, s'atenguin les demandes de majors i millors serveis socials, es donin solucions a la demanda majoritària de la població de les Illes Balears, que els ciutadans guanyin en qualitat de vida, que es consolidin les condicions de l'autèntic progrés, que es fomenti un creixement econòmic i social, i que es generi un clima de satisfacció en els habitants i visitants de les Illes Balears.

Que tot açò no agrada a alguns?; ho sentim molt. Que n'hi ha alguns que voldrien que les Illes Balears haguessin anar enrere?; és el seu problema. Que n'hi ha alguns que expressen el seu desig, per no dir ràbia, perquè les coses van bé, perquè les coses van molt bé?; idè els recoman del seu pa i del seu disgust en facin sopes. Que n'hi ha alguns que no poden acceptar que els resultats d'aquesta legislatura siguin espectaculars i que per açò mateix tractin per tots els mitjans de criticar, deslegitimar i sembrar la mentida i la desqualificació en la nostra població?; és l'únic que saben fer, és l'únic que poden fer quan els mateixos ciutadans han demostrat que ja no confiaven en ells. Així demostren -açò sí que s'ha demostrat avui capvespre- que tenen una vocació permanent d'oposició, que és el seu lloc natural.

Per la vostra part, president, heu fet un "passem comptes" amb tota regla, i ho heu fet amb claredat, amb sinceritat i amb una actitud positiva. Continui endavant, continui escoltant els consells dels ciutadans del carrer, de la majoria silenciosa.

El debat ha demostrat també l'existència de dues actituds vitals o dues concepcions filosòfiques diferents. Una actitud que té les seves arrels en el pensament liberal, que és el nostre; i l'altre és un model liderat pel Partit Socialista que, vulgui o no vulgui reconèixer-ho, té les seves arrels en la filosofia intervencionista o el que avui s'anomena l'ideologia *buenista* o contracultural. Per a tots nosaltres, els que defensam un model de liberalisme social, el vigor de la nostra democràcia requereix de la voluntat i de la convicció, justificada per part de la classes política i de la ciutadania, que la cosa pública ens incumbeix a tots. Açò implica oferir bones raons per escurçar el distanciament entre el ciutadà comú i la democràcia per

encoratjar-lo a assumir un compromís moral, ètic i polític cap a la cosa pública. La ciutadania sap que l'autèntic compromís ètic polític se sosté sobre el desenvolupament dels drets individuals, la defensa de l'estat de dret, l'exercici del pluralisme polític i la prevalença de l'autonomia individual, i tot açò en un clima que garanteixi la llibertat personal.

Sr. President, aquesta comunitat amb la qual el nostre partit està fermament compromès, les Illes Balears, és avui per avui un dels millors models de societat oberta, liberal i tolerant que hi ha, i és precisament en aquest marc d'obertura, de llibertat i de tolerància on s'incardina la nostra acció política. És precisament aquí on es produeix una perfecta sintonia entre el Partit Popular i del Govern de la comunitat amb tots els ciutadans.

La nostra comunitat està marcada per dues característiques, segons el meu parer, essencials: un cosmopolitisme molt obert i universal i una rica multiculturalitat, dos fenòmens que fan que els esquemes del liberalisme s'enriqueixin amb aquest continuat contacte amb altres formes de vida; dues realitats que fan de les Illes Balears un lloc ideal per a l'actuació política liberal, imbuïda íntimament d'un gran component social. Per açò defensam que el pensament liberal estigui en total i absoluta consonància amb les aspiracions de la nostra societat, que estigui totalment impregnat d'un cert ideal ciutadà, la defensa del qual reposa en els valors d'una dignitat individual i social, que lamentablement massa vegades està exposada massa vegades a les ideologies defensores dels seus contravalors.

Òbviament, aquest esquema de pensament és afavoridor d'un pluralisme polític i de la pluralitat cultural, però amb una advertència, Sr. President: la mateixa pluralitat cultural pot ser un problema i una realitat gens enriquidora quan no s'adequa a les exigències del pluralisme democràtic liberal i no vol jugar amb les mateixes regles de respecte i tolerància cap a la cultura pròpia, la nostra, la de les Illes Balears. Per a mi el liberalisme social exigeix que tothom mantengui el mateix respecte al pluralisme, però amb un respectuós predomini dels esquemes culturals propis de les Illes Balears, dels costums i de les tradicions, i de les característiques que defineixen una idiosincràsia pròpia. És necessari que hi hagi una prevalença social de la cultura autòctona, de la nostra, arrelada a la nostra terra i amb elements perfectament incorporats de les cultures clàssiques d'Europa i, sobretot, de la Mediterrània. I vull deixar les coses clares: que tothom entengui aquestes paraules només com a un desig perquè, en successives onades migratòries, es mantengui un respecte total i absolut a la cultura de la comunitat autònoma que els ha rebut i els ha ben rebut, i que dins el respecte d'aquest pluralisme individual, s'afavoreixi al màxim la integració dels nou vinguts. Per tant, com a integrants d'una societat plural com la balear, defensam que tots els éssers humans sense excepció, són subjectes de dret iguals davant la llei.

President, la fermesa en les nostres conviccions ens ha de dur a liderar totes aquelles iniciatives que suposin una plasmació del liberalisme social en l'acció política i en l'acció de govern; una acció política que abasti tots els camps d'actuació, tots els terrenys de la producció intel·lectual, material i artística de la persona.

President, vostè sap que passa amb freqüència que els espais socials que queden buits en una acció de govern són apropiats de forma immediata per -si se'm permet dir-ho- els "okupas" interessats, amb l'objectiu d'utilitzar-los per complir les seves finalitats. És tracta d'una tàctica d'utilitzar col·lectius com a simples instruments per aconseguir finalitats no sempre confessables.

Per açò, ens alegra que tot açò i més hagi merescut la vostra atenció; res no ha quedat fora de l'atenció del govern que vós presidiu. Tot açò i molt més ha merescut l'acció d'aquest Parlament, que ha legislat en tots aquests camps amb la finalitat de garantir un correcte funcionament de la societat.

Atès que el vostre govern no ha deixat espais socials abandonats a la seva sort, crec que s'han de destacar tres característiques que defineixen l'acció de govern durant tota la legislatura: claredat en els plantejaments i les realitzacions, fermesa en les conviccions i un autèntic lideratge social. I aquestes tres característiques s'envolten d'un compromís ferm amb la veritat, perquè a diferència d'altres, i diguin el que diguin, el Partit Popular és el partit de la veritat, i diem la veritat sempre, fins i tot quan no ens convé.

Amb aquest compromís de veritat vos animam, Sr. President, a seguir pel camí que heu emprès, ja que cap persona, cap camp en el qual pot actuar en llibertat la persona no han quedat al marge de la vostra actuació de govern. Per tant, que ningú no vegi en els nostres programes, projectes o actuacions l'elaboració d'un llistat capritxós, sinó la conseqüència de l'aplicació d'aquesta ideologia que imbueix tot el nostre tarannà i tota la nostra forma de ser, aquest liberalisme social que impregna l'acció de govern que vos presidiu. I no s'ha de confondre amb aquesta filosofia que ara anomenam "buenista", que fa del relativisme la norma suprema, per això, president, en aquests quatre anys s'ha demostrat que, en beure de les aigües d'aquest liberalisme social, el progrés de les Illes Balears ha marcat un abans i un després una vegada coneguda l'experiència del quadrienni perdut d'aquell pacte ineficient que només tenia un lligam, un únic lligam que els aglutinàs: el fet d'anar tots junts contra el Partit Popular. Aquell pacte, que jo avui ja l'anomen el FAP, o front antipopular, és l'únic element de cohesió que tenen.

Sr. President, l'efectivitat en la vostra acció de govern durant aquests quatre anys ha estat la millor vacuna -no ho dubti-, ha estat la millor vacuna social contra qualsevol temptació de reeditar aquells vells esquemes pactistes experimentats durant l'anterior quadrienni. Però, i què faran els del FAP, és a dir els del front antipopular fins a les eleccions? Com intentaran fer-se un lloc sota el sol? Jo crec que avui la cosa ha quedat clara, president, el guió ja està escrit, el guió ja està escrit, no ens han d'agafar amb el peu canviat, perquè ja està escrit, i fa temps. Els interessa dir que tot s'ha fet malament, desprestigià l'acció de govern del Partit Popular, i, per això, no li capí cap dubte, no estalviaran cap tipus de mètode o cap tipus d'entrebanc, per no ser més grosser.

Supòs que no li ve de nou que li digui que ens acusaran a tots que el govern del PP és un govern que afavoreix la corrupció; que les obres que es fan per fer hospitals atempten contra la natura i contra tot; que les carreteres, el tren o el

metro són una ferida a la nostra geografia; que els serveis són insuficients; que estam malbaratant els doblers. El guió està escrit, tot està escrit i, òbviament, tot està escrit en negre, com és el seu caràcter i la seva acció política, negativa, pessimista i depriment.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

Li vull fer una advertència, mentre vostè té l'obligació de passar comptes, té l'obligació de passar comptes i presentar realitzacions, els altres no tenen més feina que destruir el que puguin i tractar de criticar-ho tot. President, vagi alerta perquè no hi ha pitjor enemic que aquell que està desorientat perquè ha perdut el seu referent i el seu referent ideològic.

El PSOE, com a principal grup de l'oposició, va per on li marquen les consignes de Madrid, ara ataca per aquí, ara ataca per allà, i tothom a les seves ordres, sempre alerta al cornetí bufat per Pepiño, Blanco, per més senyes, i com que són conscients que varen perdre el temps, ara es troben enfrescats en la recerca del temps perdut tractant de refer una altra vegada el pacte, però alerta ara des de Madrid els han dit que s'estimen més que hi vagin tots sols, que sigui postelectoral. Ja començam a veure conseqüències. Tenen clar que la suma l'han de fer després, ells continuen aspirant i confiant en reeditar el pacte d'esquerres i, si és possible, fer-ho sense la participació d'Unió Mallorquina. Quin és el problema? És que el drama, avui per avui, d'aquesta comunitat, i no me'n alegr, però el drama d'aquesta comunitat és que el Partit Socialista només té un camí per arribar al govern, i és pactar amb tots els partits perquè per ells mateixos no poden aspirar a tenir la majoria suficient.

Per això, en la meua opinió, crec que estan equivocats quan, en lloc de presentar propostes positives només es defineixen en negatiu com aglutinadors d'un vot cap al Partit Popular. No volen aprendre dels errors, encara no han après que la societat moderna ja no es mou per la dinàmica esquerra o dreta, la majoria silenciosa fuig de la inestabilitat, no ho dubti, fuig i no li agrada el renou ni l'aldarull, no es deixa enganar per les campanyes orquestrades, cerca estabilitat i seguretat i tria els grups que li faciliten la vida, li solucionen els problemes i li ofereixen elements que el despreocupen de la vida quotidiana.

President, com ja he dit, el Partit Socialista a les Illes viu de les consignes rebudes de Madrid, aplicant el principi militar *obedecer sin preguntar*, miri, li diré més coses, ja han rebut ordres -això és una novetat, eh?-, ja han rebut ordres que entre mitjan març i mitjan abril han de mobilitzar tots els partits d'esquerra que han de formar el futur pacte o bloc per fer una gran manifestació, encara no saben què han de posar a la pancarta, però ja tenen la pancarta, de moment s'espera que la resta de grups polítics facin els seus suggeriments, ja hi ha dues consignes rebudes de Madrid. Primera consigna: corrupció; segona consigna: destrucció de la natura. Tracten així de desprestigiar la tasca del govern del Partit Popular, reduint tota la feina de dotació d'infraestructures a una simple motivació de destrucció de la natura i de corrupció, tracten de desviar l'atenció dels ciutadans per tal que no vinguin o no vegin tot allò que ha fet el Govern del Partit Popular, perquè la comparació amb el període del pacte els deixa en clara evidència.

Recordin, president i tot el Grup Parlamentari Popular, recordem bé, entre dia 15 de març i dia 15 d'abril hi haurà una gran manifestació, i volen que sigui sonada, ja hi ha converses per dur-la a terme, com he dit ja tenen la pancarta, falta només posar les lletres, falta concretar el lema, és a dir, falta fer els rodolins que s'han de cantar a aquesta manifestació, però tot arribarà. Tenen fins i tot el nombre, un va dir: 100.000; l'altre li contesta: home, no siguis exagerat, amb 80.000 en sortirem bé. Tot això ja està preparat. I és que les consignes són les consignes, i és clar, per als d'esquerres si no hi ha manifestació prèvia no hi pot haver unes eleccions ordenades. Una cosa i l'altra són imprescindibles.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

Miri, president, estic convençut que al llarg del propers set mesos només escoltarem en boca del FAP, front antipopular, falsedats, mentides institucionalitzades i un cúmul de desqualificacions. Però ho han de tenir clar, perquè aquesta forma d'entendre la política és la mateixa que va definir el màxim marxista de la història, Karl Marx?, no, Groucho Marx, quan deia, i ho diré en castellà: "*la política es el arte de buscar problemas*", només cerquen problemes, "*encontrarlos*", els troben, "*hacer un diagnóstico falso*", és el que fan, "*y aplicar después remedios equivocados*". Això és el que fan, i hem de reconèixer que aquesta actuació que fa el FAP, la fa molt bé, en sap, i a posta per això he dit el que he dit, tenen vocació d'oposició permanent.

Per això, president, no faci cas de les desqualificacions, no perdi el temps en desmentits, vostè i nosaltres al que és nostre, a l'acció de govern. Si em permet li tornaré donar un consell que ja li he donat altres vegades, un consell que ja és clàssic a aquestes intervencions: no hi ha major veritat que la veritat dels fets i de les actuacions; i la veritat dels fets i de les actuacions són fotografiables, són fotografiables, es poden anar a veure i se'n pot fer la fotografia, els fets es toquen i es veuen com hem dit abans, i per moltes campanyes orquestrades que intentin dur a terme fins a les eleccions, el ciutadà veurà els hospitals, la reducció de les llistes d'espera, el metro, les carreteres segures, la potenciació del tren, les reserves naturals, la defensa de la Serra de Tramuntana, i així un etcètera, etcètera, etcètera.

Tot això i molt més és el nostre bagatge, aquests són els fruits del seu govern, a aquest darrer debat de legislatura, vos vull també recordar, president, allò que ja vaig dir al debat d'investidura, quan aquell 26 de juny de 2003 renaixia l'esperança vaig donar-vos l'enhorabona pel missatge en positiu que havíeu donat al poble de les Illes balears, aquell sí rotund amb el qual vos vàreu presentar a les eleccions, és avui una veritat en lletres majúscules. Per això avui, a més de veritat, a la nostra comunitat aquell sí rotund que es va donar s'ha concretat en tenir una societat oberta al món i sense complexos, a una economia que havia estat malmesa anteriorment que ha recuperat el temps d'esplendor amb uns indicis de creixement envejables, s'ha recuperat la xifra dels nostres clients, principals fonts de riquesa dins el món turístic, s'han fonamentat els llocs de feina, mig milió de persones estan ocupades i l'atur es troba en els índexs més baixos, s'ha duit a terme en matèria de medi ambient i entorn natural una acció decidida molt superior a experiències passades, nosaltres no som com altres, res per fora i vermells per dins, nosaltres feim

medi ambient i polítiques actives de preservació, d'espais naturals i d'entorn natural.

I tot això s'ha fet amb una vigilància exhaustiva, un compliment rigorós i una exigència que vos heu marcat a tot el govern del compliment del nostre programa. S'han fet, més que mai, unes comunicacions ràpides i segures, que són la garantia de cohesió territorial, la construcció del metro, la potenciació del tren, hem agafat el tren del futur, s'ha fomentat l'habitatge per als joves, la Hipoteca Jove, ja en vàreu parlar ahir, no es tracta ara de fer jo aquí, una altra vegada un repàs de totes aquelles actuacions que vos ens vàreu presentar. Podríem parlar molt àmpliament, en aquest moment i a aquest debat, d'educació i del sistema de foment de la qualitat, com és la posada en marxa del trilingüisme, els reforços de més de 2.000 professors, la potenciació de la formació professional, l'extensió dels estudis universitaris i una xarxa de centres educatius envejable, com mai s'havia fet. Reducció d'impostos, inclou la supressió de successions entre pares i fills i una gestió eficient de recursos públics.

Sr. President, per acabar aquesta enumeració ràpida feim nostra sense cap tipus de reserva la visió de l'estat de l'autonomia que vos ens heu presentar. Però bé, vull fer una menció específica a dos compromisos que a aquestes alçades de la legislatura ens obliguen a tots. Primer, preservar l'acord institucional en relació amb la reforma de l'Estatut, que es va assolir a aquesta cambra, i si se'm permet aquí una breu disquisició de la qual jo en som un modest partícip, per haver estat el coordinador de la ponència parlamentària, una ponència on hi va haver discrepàncies, on hi va haver dies que semblava que tot se n'anava en orris, però que el seny i la responsabilitat de tots sense exclusió fa que avui més que mai, no és que facem un acte de fe, sinó un compromís ferm per defensar les mateixes postures que varen sortir per unanimitat. I aquest acord, l'han de fer extensiu i vostè s'ha compromès també al Congrés dels Diputats.

I en segon terme, una altra qüestió que volia destacar és aquesta millora del transport aeri, la qual ha estat ben rebuda per les Illes, per totes les Illes, perquè és injust que els ciutadans de les Illes Balears tinguin un sobrecost pel fet de viure a les Illes, en aquest cas, mal anomenades principalment menors. És del tot just que el preu dels nostres bitllets tinguin una compensació però que aquesta compensació no es vegi malmesa per increments que no es poden controlar des d'una acció pública. Per tant, benvinguda sigui aquesta mesura i que sàpiga que té el nostre reconeixement.

Aquell sí, rotund i clar, amb aquell llapis de fuster que simbolitzaren la presentació com a candidat, avui president, orgullós podeu dir que ho heu fet realitat, ja no són un símbol aquell llapis, són una realitat i, a més a més, són una realitat amb la perfecció i el detall de la feina del fuster, segura, detallista, servicial, dirigida a tothom, eficaç i sobretot amb un sentit apassionat de servei a la comunitat, a tota la comunitat, a tots els ciutadans i ciutadanes sense exclusió. Una acció que se situa molt per damunt de les lluites partidistes, dels missatges negatius dels de sempre i de l'acció destructiva i derrotista dels que ja tingueren una ocasió i la perderen per la seva ineficàcia o la manca de seny.

Per tot açò, president, el poble de les Illes Balears agrairà al vostre govern aquesta acció en positiu i premiarà, no ho posi en dubte, la vostra eficàcia en la gestió dels assumptes de la nostra comunitat. Aquest compromís que vau assolir en aquest mateix Parlament, ara fa tres anys i mig, avui heu pogut venir per rendir uns comptes clars, uns comptes que els ciutadans jutjaran i no tenc cap mica de dubte que l'examen el passarem amb nota.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Unes paraules de cortesia per al representat, el portaveu del Grup Parlamentari Popular, per donar les gràcies pel seu discurs, però sobretot pel suport al llarg de tota aquesta legislatura i naturalment per les seves paraules. Crec que el Grup Parlamentari Popular és una peça clau de la feina, de la gestió que hem fet al llarg d'aquests quatre anys en el Govern de les Illes Balears.

I a mi només me queda agrair a tots els parlamentaris, a tots els diputats i diputades, tota la feina que hem fet i que hem de fer fins aquest final de legislatura. Recordar que l'activitat ha estat intensa, recordar que darrera de la feina de gestió de l'executiu hi ha també una feina molt important del legislatiu, sense la qual hagués estat impossible aquest projecte que conjuntament vàrem comprometre davant tots els ciutadans de les Illes Balears.

Fins a 56 projectes de llei, si les coses van bé, s'hauran aprovat, seran una realitat al llarg d'aquests quatre anys. Molta feina, feina que es tradueix a millorar la qualitat de vida, les condicions dels nostres ciutadans i a intentar solucionar els seus problemes.

Per tot això, moltíssimes gràcies, senyores i senyors diputats del Grup Parlamentari Popular.

(Aplaudiments a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, se suspèn la sessió, a les 21.30 en aquests moments. I com saben, tots els grups podran presentar les propostes de resolució davant la Mesa de la cambra fins trenta minuts després d'haver conclòs el debat. Per tant, jo diria que fins a les deu, deu i cinc, fins a les deu i cinc poden presentar tots vostès les propostes de resolució.

S'aixeca la sessió. Demà començam a les onze.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS